

شکل ۸ نمایش اقشار مختلفه نپتون

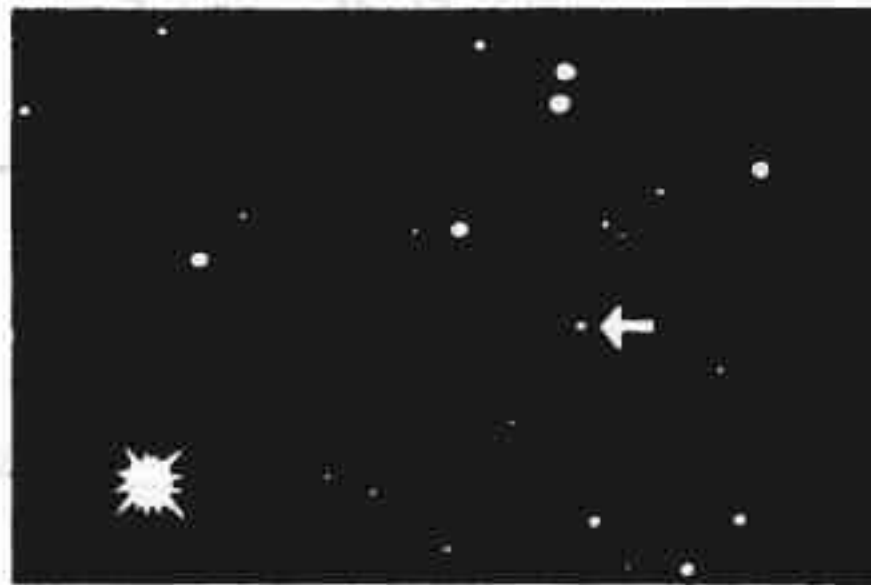
۹- پلوتو (PLUTO)

نهمین سیاره منظومه شمسی کره پلوتو است . این سیاره را پلوتون هم می‌گویند . تا حدود ۶۰ سال پیش آخرین سیاره منظومه شمسی را کره نپتون می‌پنداشتند ولی بعلمت بی‌نظمی‌هایی که در نیروی جاذبه و حرکت نپتون مشاهده گردید پی به وجود چنین سیاره‌ای در فاصله دور برده شد تا اینکه سرانجام در سال ۱۳۰۸ ایرانی سیاره پلوتو در رصدخانه **لؤل** امریکا در آسمان کشف گردید . دایره و صفحه مدار گردش این سیاره بدور خورشید با صفحه دایره البروج منطبق نمی‌باشد .

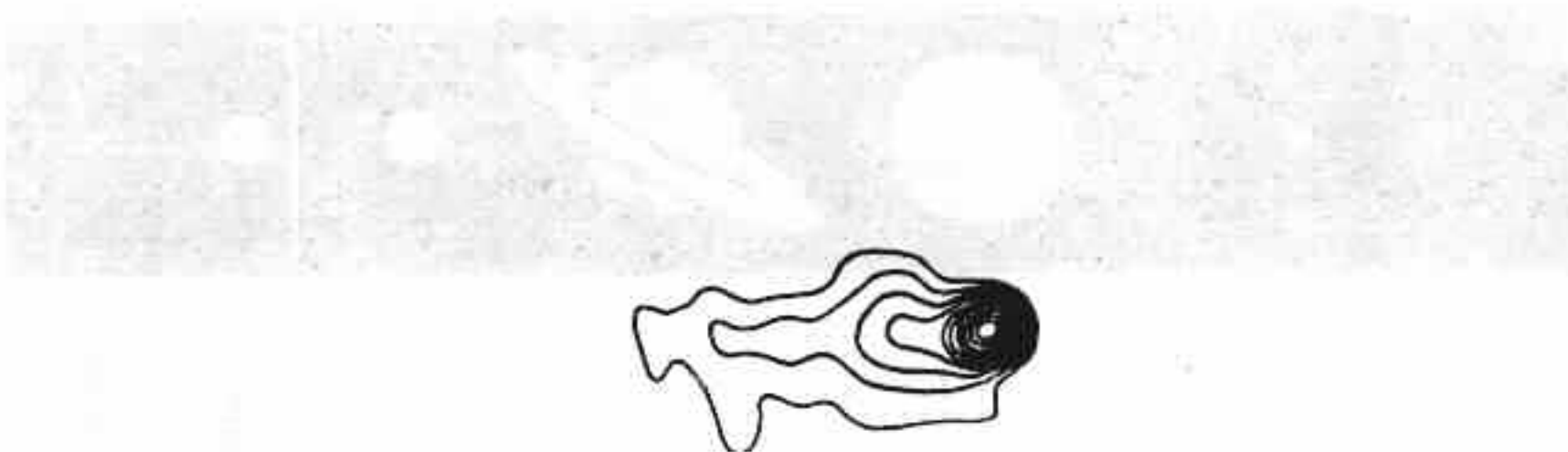
حجم آن باندازه ۰/۱۹ برابر حجم زمین و نسبت وزن مخصوص آن بزمین تاکنون معلوم نگردیده ولی فاصله آن تا خورشید معادل ۳۹/۵ برابر فاصله زمین تا خورشید و نسبت قطر آن بقطر زمین برابر با ۰/۴۵۴ می‌باشد .

مدت دوره انتقالی پلوتو ۲۴۸ سال و مدت حرکت وضعی آن برابر با ۶ روز و ۹ ساعت و مدت اقتران آن معادل با ۳۶۶/۷۵ روز می‌باشد .

درجه حرارت پلوتو معادل 260° - درجه سانتی‌گراد و میزان درخشندگی آن برابر ۱۳+ قدر اختری و دارای قطر ظاهری ۰/۳ ثانیه در بعد اوسط می‌باشد . بعلمت بعد مسافت هنوز اطلاع زیادی از این سیاره بدست نیامده است . این سیاره مانند زحل دارای تاثیرات زیادی در روی ذهن متولدین آن بانماه می‌باشد .

شکل ۹ پلوتو توسط رادیوتلسکوپ کشف گردید .
شکل بالا تغییر مکان آنرا بعد از ۳ روز نسبت به ستارگان مجاورش
نشان می دهد .

۳-۵ قران منظومه شمسی : باصطلاح دریک ردیف قرار گرفتن دوسیاره منظومه شمسی را نسبت به خورشید اقتران می گویند . بدیهیست حالت خسوف و کسوف ماه و خورشید دراین شرایط ایجاد می گردد . حال اگر آنقدر صبر نمائیم تا کلیه سیارات ۹ گانه منظومه شمسی همگی باخورشید دریک ردیف قرار بگیرند آنگاه گویند که قران تشکیل گردیده است .

طبق محاسبات نجومی باتوجه به گردش یکایک کرات بدورخورشید بازاء هر ۳۶۰ هزار سالی یک بارقران در دستگاه منظومه شمسی ایجاد می شود . بدیهی است که کلیه انسانهای روی زمین علاقمند به فرارسیدن چنین لحظه باشکوه و با عظمتی می باشند . زیرا مشاهده این حالت انسان را غرق در لذت و شادی می نماید ولی متاسفانه هیچکدام ما در آن تاریخ وجود نخواهیم داشت و فقط به مجسم کردن چنین حالتی از نمایش زیبای طبیعت در تخیلاتمان اکتفا می کنیم .

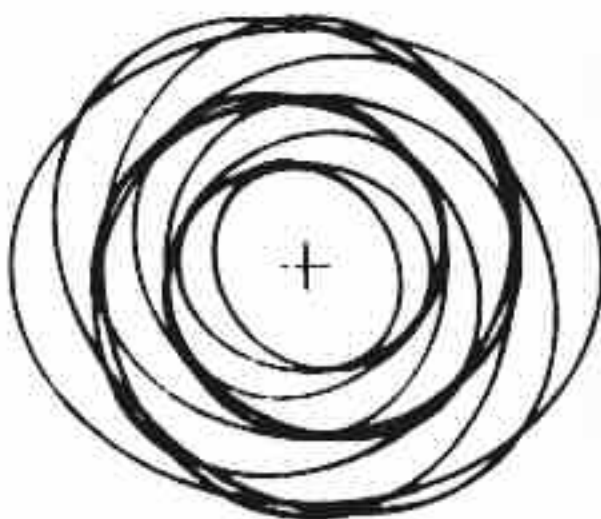
موضوعی که جلب توجه می نماید رقم ۳۶۰ هزار سال می باشد . بطوریکه می دانیم عدد ۳۶ ضربی از ۱۲ بوده که همان مدت پریود سالهای ۱۲ گانه شرقی است . بدیهیست در آن سال کلیه انسانهای روی زمین همگی متحدالفکر خواهند شد که واقعا " شگفت انگیز می باشد .

(پلوتون) (نپتون) (اورانوس) (زحل) (مشتری) (مریخ) (زهره) (عطارد)

شکل ۳-۵ سیارات منظومه شمسی و مقایسه آنها با یکدیگر (قران)

۴-۵- قران بزرگ منظومه شمسی : این حالت باشکوه دروقتی صورت می گیرد که مراکز کلیه سیارات ۹ گانه منظومه شمسی باتفاق مراکزکلیه اقمارشان باخورشید کلا " در یک صفحه بی نهایت بزرگ بنام صفحه نصف النهارات مشترک قرارگرفته باشد . تجسم این حالت واقعا " شگفت انگیز و لذت بخش می باشد ولی محاسبه زمان پریود آن هنوزانجام نگردیده و امیداست این مدت با ارزش محاسبه و دراختیار همگان قرار بگیرد .

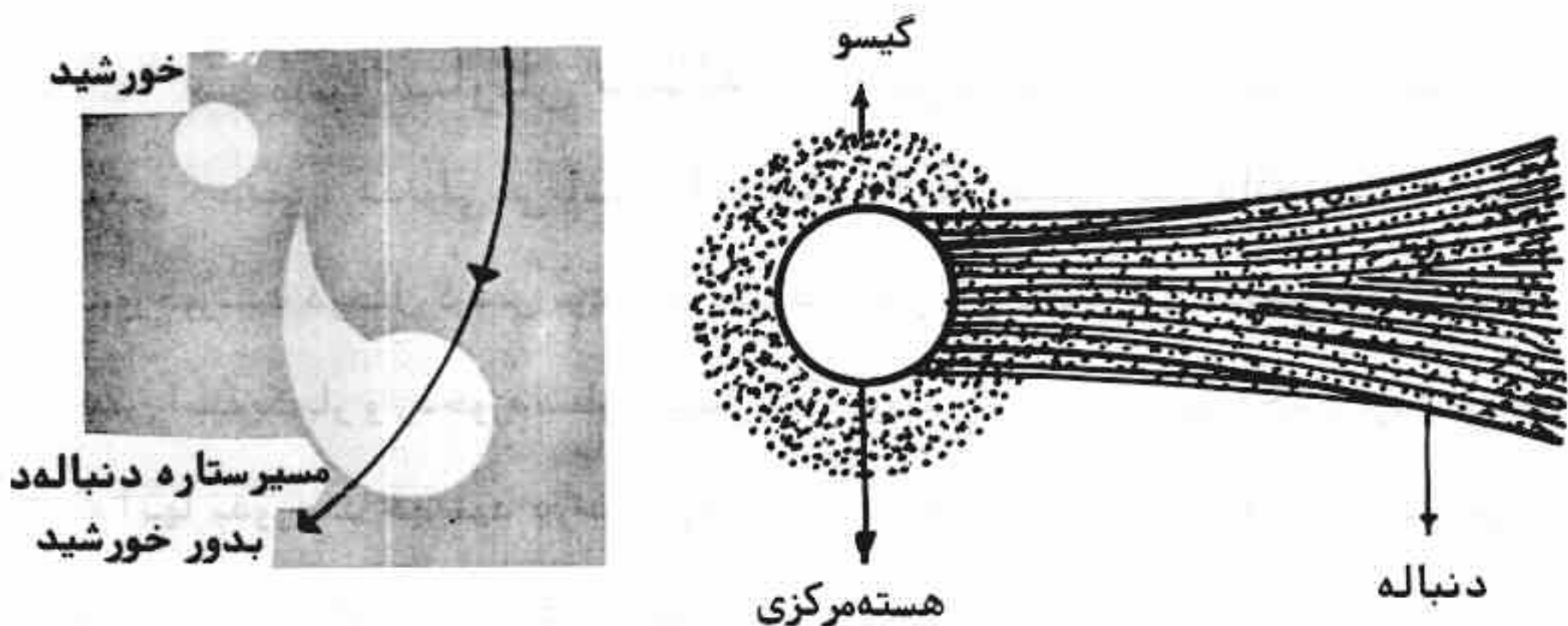

شکل ۴-۵ نمایش قران بزرگ منظومه شمسی

۵- ستارگان دنباله‌دار

می‌دانیم علاوه بر سیارات نه‌گانه منظومه شمسی تعداد زیادی سیاره بنام ستارگان دنباله‌دار پیوسته بدور خورشید در حال گردش می‌باشند. این سیارات شکل معین و خاصی نداشته و در وقتی که از خورشید فاصله زیادی دارند بصورت لکه‌های ابری مشاهده می‌گردند ولی به محض نزدیک شدن آنها به خورشید بسیار نورانی و درخشان شده و با شکل زیبایی جلوه‌گر می‌شوند. ستارگان دنباله‌دار از نظر شکل و ساختمان و مسیر گردششان بدور خورشید با سایر سیارات منظومه شمسی کاملاً "فرق داشته و از سه قسمت متمایز زیر تشکیل یافته‌اند:

شکل ۱-۵ ستارگان دنباله‌دار

- ۱- **هسته مرکزی:** این قسمت که در جلوی سیاره قرار دارد از سایر قسمت‌های دیگر مهمتر بوده و دارای نور درخشانی می‌باشد.
- ۲- **گیسو:** گازی که اطراف هسته مرکزی را در جلو احاطه کرده و بصورت درخشان و زیبایی جلوه‌گر می‌باشد گیسو نام گرفته است.
- ۳- **دنباله:** این قسمت بصورت بسیار طویل در عقب سیاره و در جهت تابش نور

خورشید بشکل امواج نورانی مانند موتور جت رویت می گردد . هرچه ستارگان دنباله دار به خورشید نزدیک تر می شوند دنباله آنها طویل تر و روشن تر می گردند . از اینرو حدس زده می شود که جنس بعضی از آنها از نوع یخ بوده و در مجاورت با خورشید تولید بخار می نمایند . بطوریکه هر قدر از خورشید دورتر می شوند دنباله آنها کوتاه تر شده تا وقتی که بطور کلی از نظر محو خواهند شد .

جرم ستارگان دنباله دار چندان زیاد نبوده بطوریکه در موقع عبورشان از مجاورت سایر سیارات منظومه شمسی هیچگونه خطر و یا لغزشی برای آنها ایجاد نمی نمایند ولی ممکن است که جو کره زمین در اثر اختلاط با گازهای اطراف آنها فاسد و مسموم گردند .

۶-۵ مسیر ستارگان دنباله دار: مسیر حرکت ستارگان دنباله دار به سه شکل

بیضی . سهمی . هذلولی می باشند . آنهائیکه مدارشان بیضی است دائم بصورت متناوب بدور خورشید در حال گردش بوده ولی آنهائیکه مدارشان سهمی و یا هذلولی می باشند فقط ممکن است یک بار وارد حوزه منظومه شمسی شده و رویت گردند . از اینرو حدس زده می شود که آنها بدور چند خورشید در حال گردش بوده که خورشید ما در هر سه حالت در یکی از کانونهای مسیر گردش آنها قرار گرفته است .

جهت گردش ستارگان دنباله دار با همدیگر فرق داشته و صفحه مدار حرکت آنها با صفحه دایره البروج منطبق نبوده و گاهی زاویه 90° درجه با آن تشکیل می دهند . تا کنون دهها ستاره دنباله دار کشف گردیده که بنام خود کاشفین بشرح زیر نامگذاری شده است :

(ممکن است مسیر حرکت ستارگان دنباله دار بدور خورشید بصورت حرکت دمبلی باشد . حرکت دمبلی مانند حرکت الکترونها ی یک اتم بدور پروتن می باشد که به صورت دمیل انجام می شود) .

۱- ستاره دنباله دار هیلی : مدار این ستاره بشکل بیضی بوده و مدت گردش

آن بدور خورشید بالغ بر ۷۶ سال و جهت حرکت آن معکوس و حداکثر فاصله آن تا خورشید ۳۶ برابر فاصله زمین تا خورشید و حداقل آن نزدیکتر از فاصله زهره به خورشید می باشد . میل صفحه مدار آن معادل با 18° درجه است .

EDMUND HALLEY ستاره شناس انگلیسی (۱۶۵۶-۱۷۴۲) اولین شخصی بود که

مدار این سیاره را محاسبه نمود . این سیاره در سال ۲۴۰ قبل از میلاد توسط چینی ها رصد شد و در موقع تولد عیسی مسیح در آسمان مشاهده گردید . قطر این شهاب سنگ در اصل ۵/۵ کیلومتر بوده که روی آنرا یخ فرا گرفته است و در اثر نزدیک شدن به خورشید بعلت انرژی خورشیدی (نور-حرارت) حجم آن باندازه کره مشتری شده و دنباله آن به میلیونها کیلومتر می رسد و بصورت بسیار روشن و زیبائی در آسمان جلوه گر می شود . جهت دنباله آن بسمت خورشید بوده که هر قدر نزدیکتر شود بلندتر و هر قدر دورتر گردد دنباله آن کوتاه تر خواهد شد تا جائیکه دنباله آن ناپدید شده و با هیچ تلسکوپ قوی هم نمی توان آنرا رویت نمود .

سیاره هیلی در سال ۱۹۱۰ در آسمان رویت شد و در سال ۱۹۸۶ میلادی از نقطه حضیض خود به خورشید که مجاور زمین می باشد خواهد گذشت (اسفند سال ۱۳۶۴) . چون این سیاره کلید فهم چگونگی پیدایش منظومه شمسی و تشکیل حیات در روی کره زمین می باشد از اینرو قرار است موشکهای از پیش آماده شده امریکا ، شوروی ، ژاپن آن را از فاصله ۵۰۰ کیلومتری تعقیب نموده و مورد مطالعه و بررسی قرار دهند . این سیاره در موقع نزدیکیش بزمین روی ذهن مردم اثر گذاشته بطوریکه عده ای را بدحال و عده دیگری را خوشحال می سازد .

شکل ۱-۶-۵ این ستاره دنباله‌دار زیبا در اوت ۱۹۵۷ در آسمان
نمایان شد و روز بروز بشکل ستارگان زمینه آسمان درآمد تا اینکه بعد
از چند هفته از نظر پنهان شد و به اعماق سرد فضا بازگشت (عکس
از رصدخانه هیل) .

شکل ۲-۵ ستاره دنباله دار هیلی

۲- ستاره دنباله دار فای : مدار این ستاره بشکل بیضی بوده مدت گردش آن بدور خورشید معادل ۷/۵ سال و جهت حرکت آن مستقیم می باشد .

۳- ستاره دنباله دار آنک : مدار این ستاره بشکل بیضی بوده و مدت گردش آن بدور خورشید برابر با ۱۲۰۰ روز و جهت حرکت آن مستقیم است ولی مدت گردش این ستاره روز بروز کاهش می یابد .

ستارگان دیگری بنامهای زیر وجود دارند که فقط به ذکر نام آنها اکتفا می کنم :

بیللا^۱ . هیدالگو^۲ . اروس^۳ . هرمس^۴ . لکاروس^۵ .

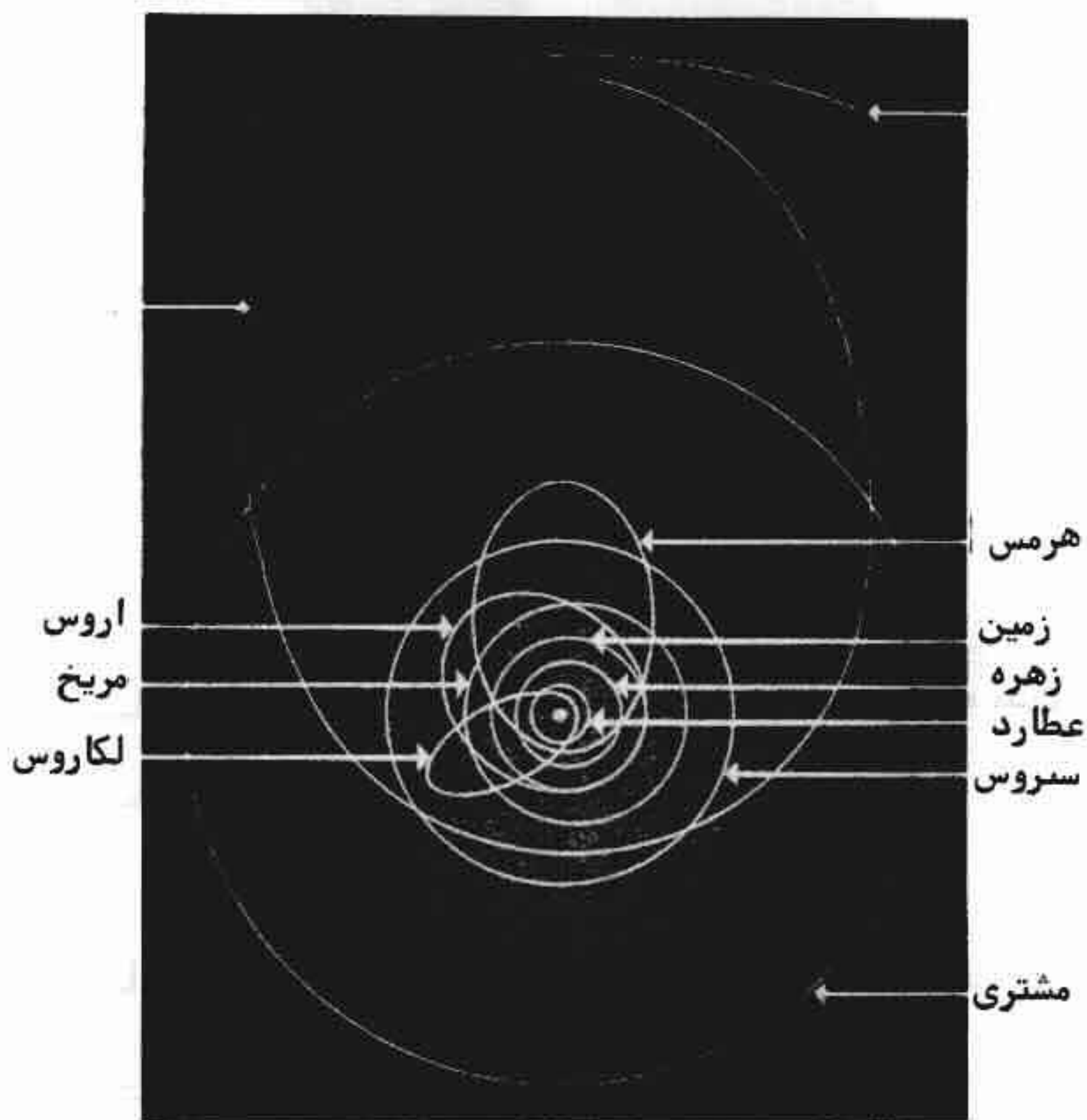
1. Billa

2. Hidalgo

3. Eros

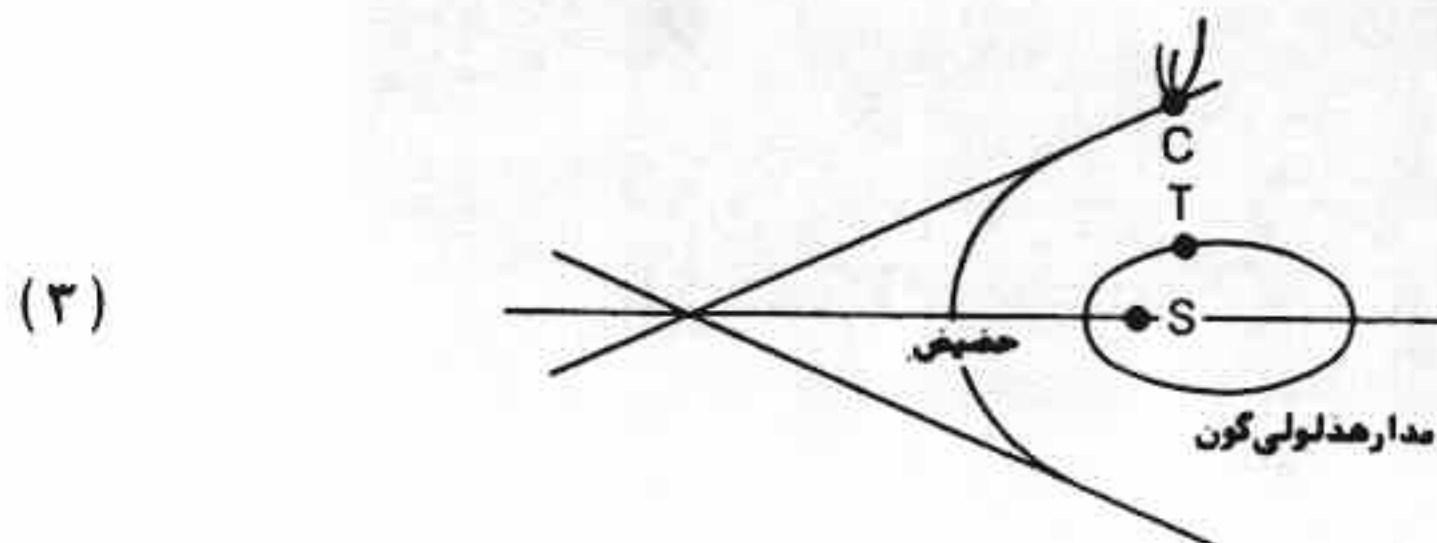
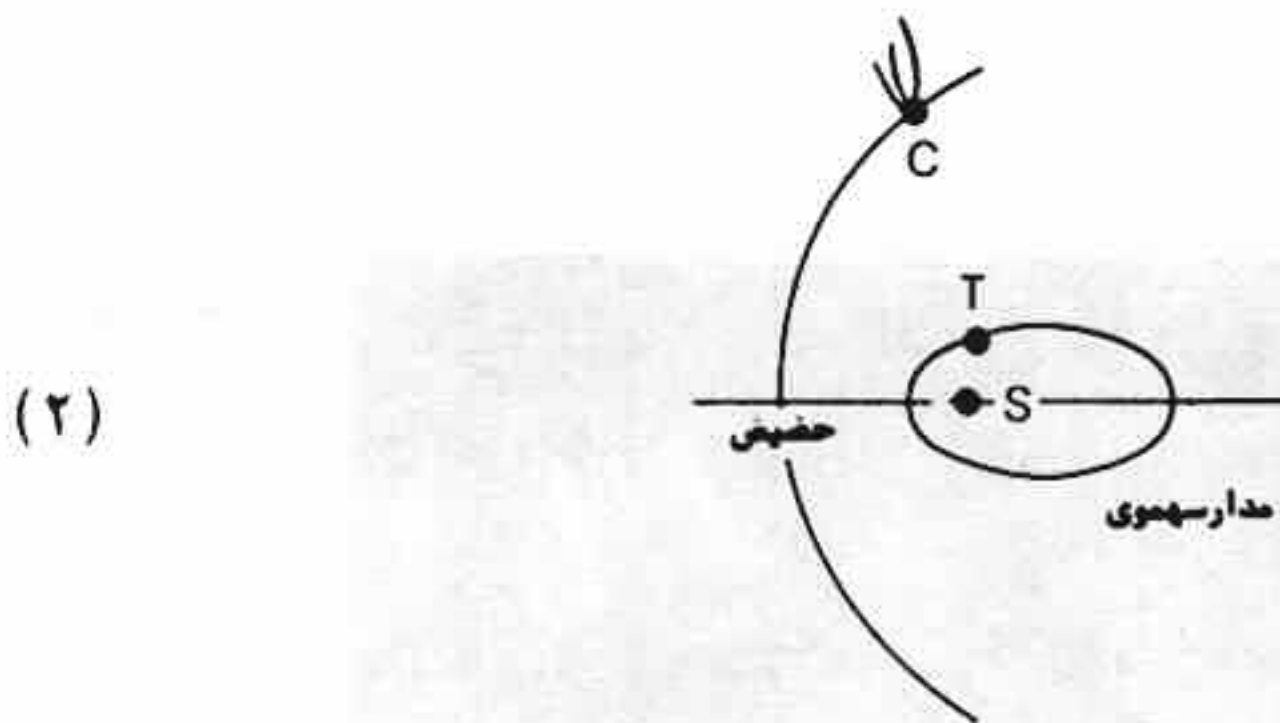
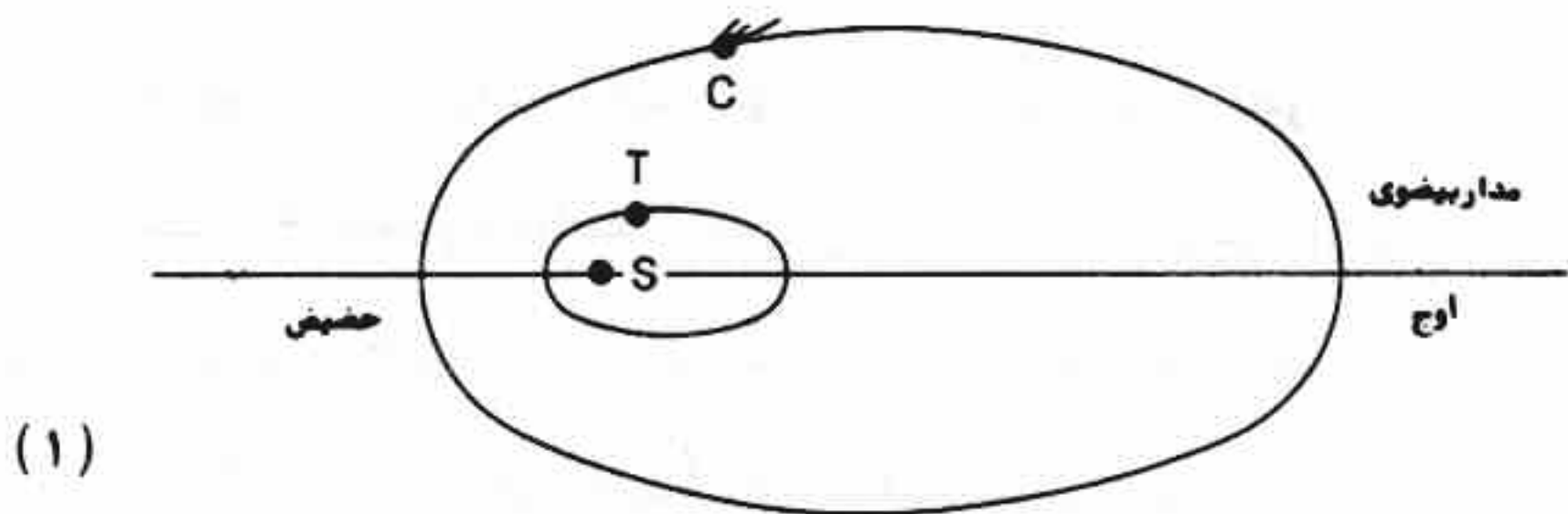
4. Hermes

5. Lcarus

شکل ۳-۵ مسیر سیارات و ستارگان دنباله‌دار بدور خورشید
در تاریخ ۶۴/۷/۲۵ ایرانی تیله در حالیکه ستاره دنباله‌دار هیلی را با تلسکوپ تعقیب مینمود
ناگهان چشمش به ستاره دنباله‌دار جدیدی افتاد که در همان روز بنام (تیله-۸۵-M) نام گرفت.

۲۰۳

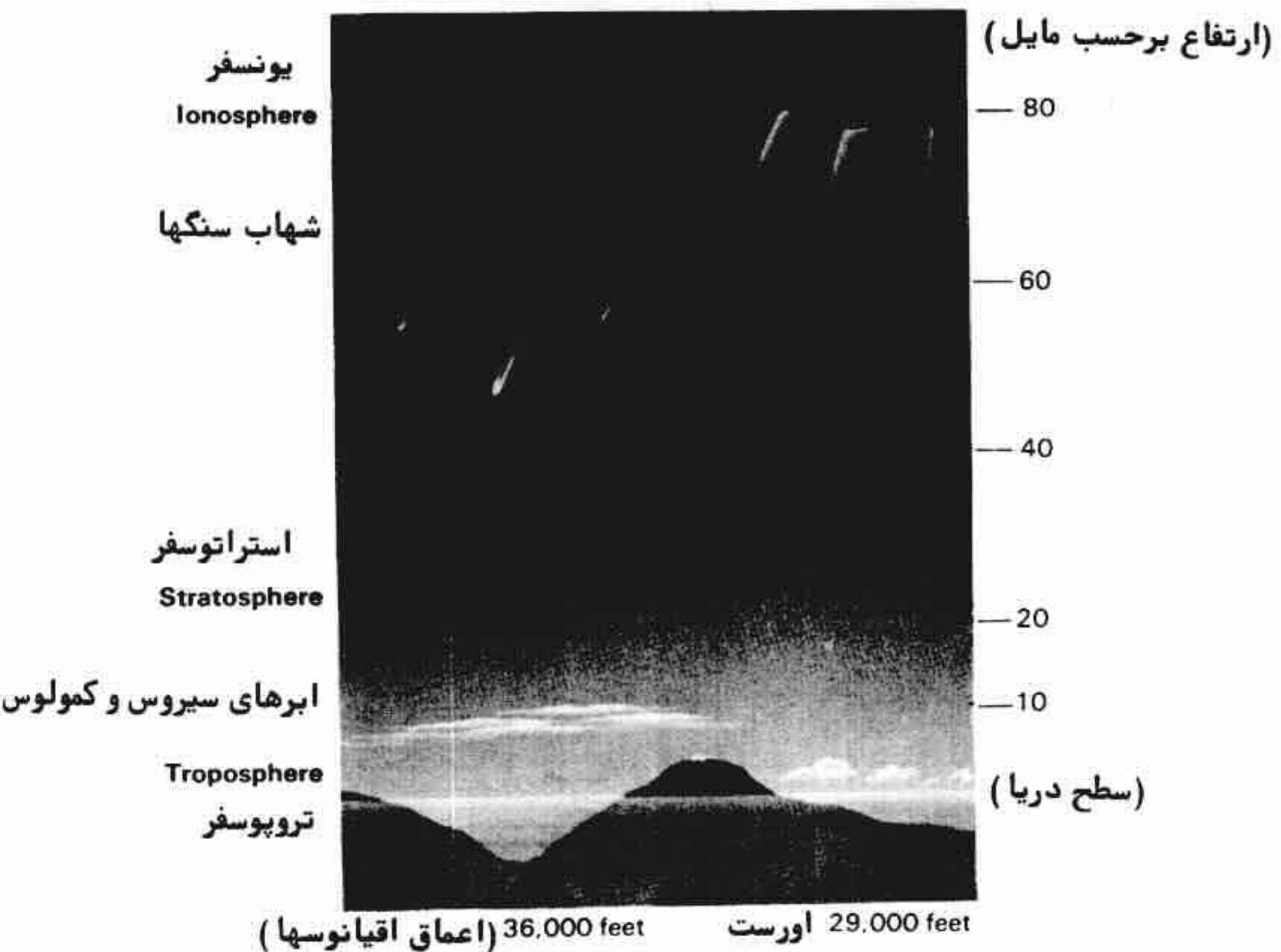

S : خورشید
T : زمین
C : ستاره دنباله‌دار

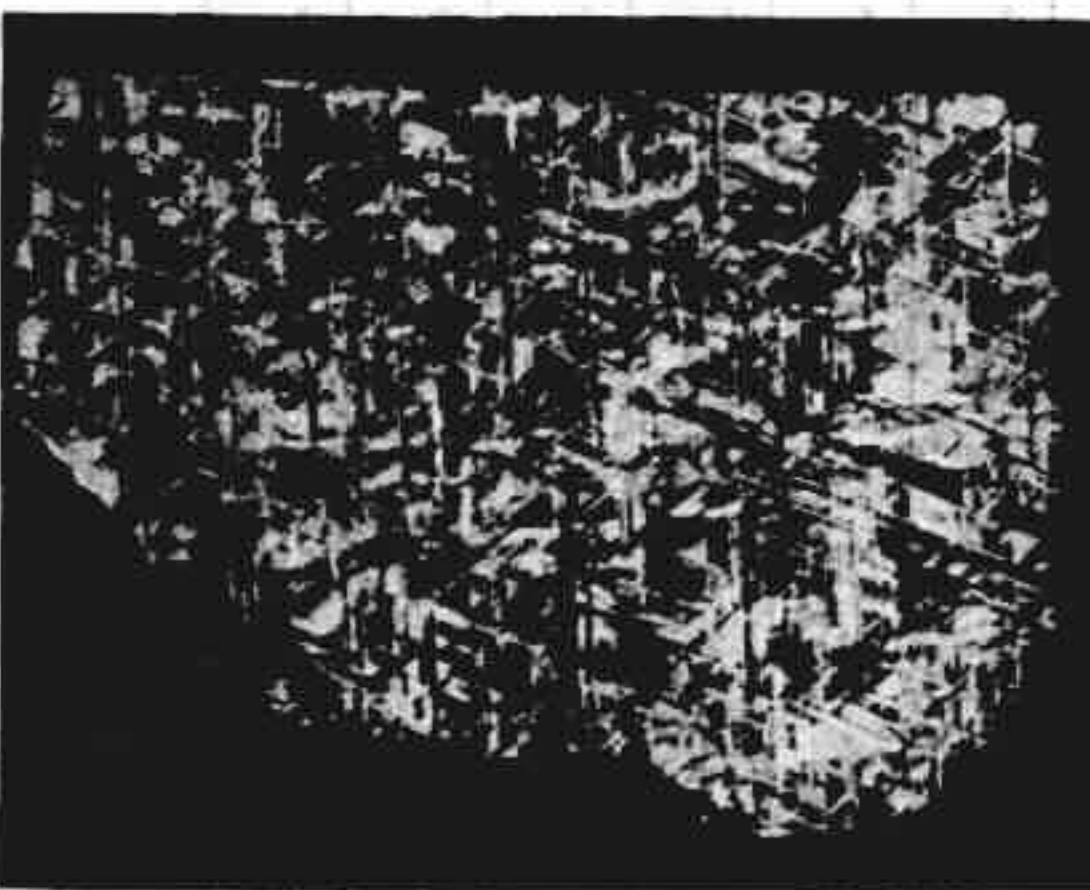
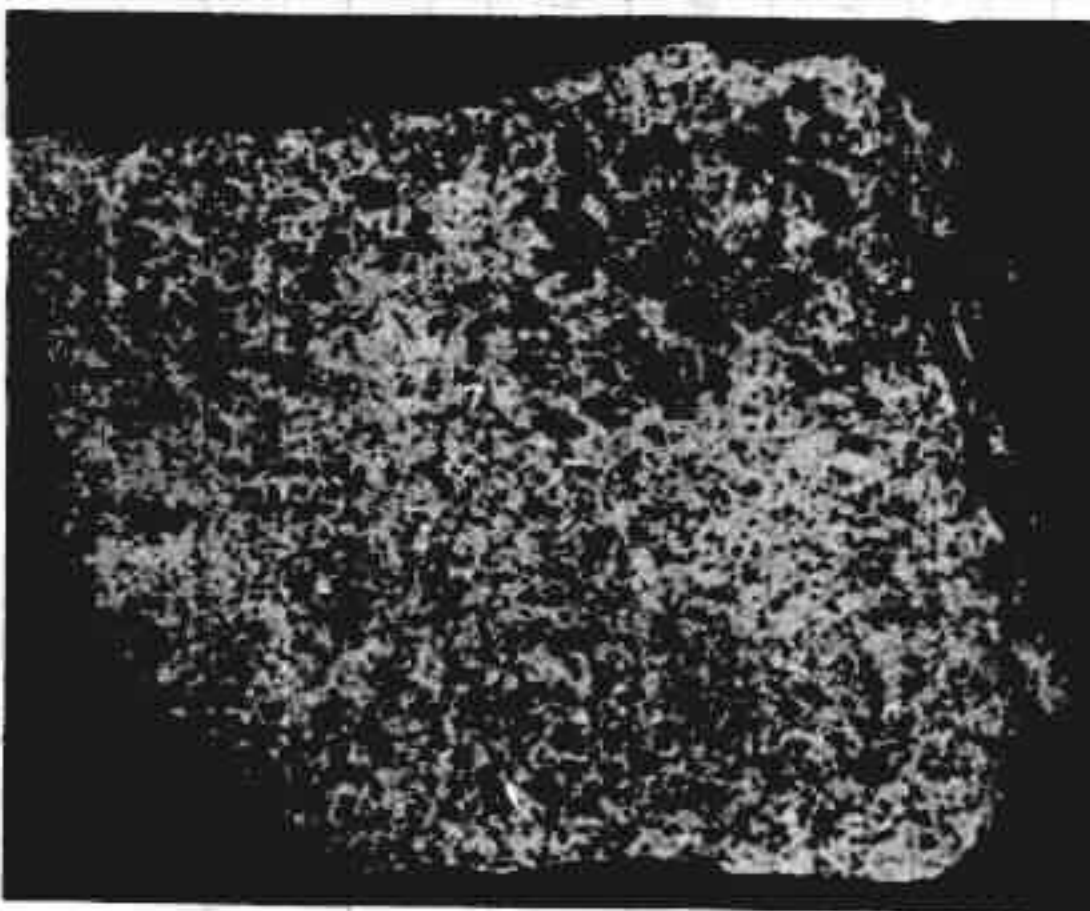
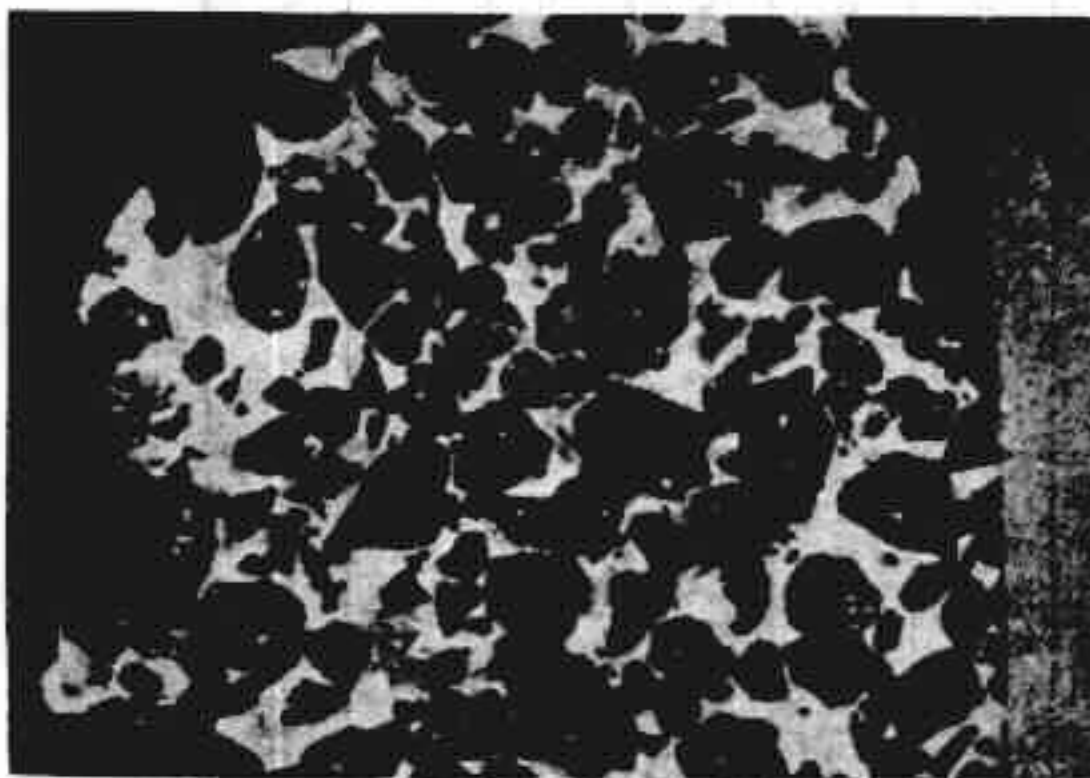
شکل ۵ مدار سه گانه ستارگان دنباله دار بدور خورشید . پیوسته خورشید در یکی از کانونها قرار گرفته است .

در این شکل ستاره دنباله دار بصورت سمبل آنست زیرا دنباله حقیقی همیشه بطرف خورشید می باشد.

۷-۵- شهابها : شهابها اجسام کوچک سماوی هستند که بصورت پراکنده بدور خورشید با سرعت ۴۰ کیلومتر در ثانیه گردش می نمایند . این شهابها در اثر برخورد با جو کره زمین که با سرعت ۳۰ کیلومتر در ثانیه در حال حرکت می باشند شعله ور گشته و ناپدید می شوند . این عمل زیبا و دیدنی **راستاره باران** نیز می گویند .

شکل ۷-۵ نمایش ستاره باران شهابها و ارتفاعات طبقات مختلفه جو زمین و اقیانوسها .

شکل ۱-۵-۷ شناخت و ماهیت شهاب سنگ آسمانی

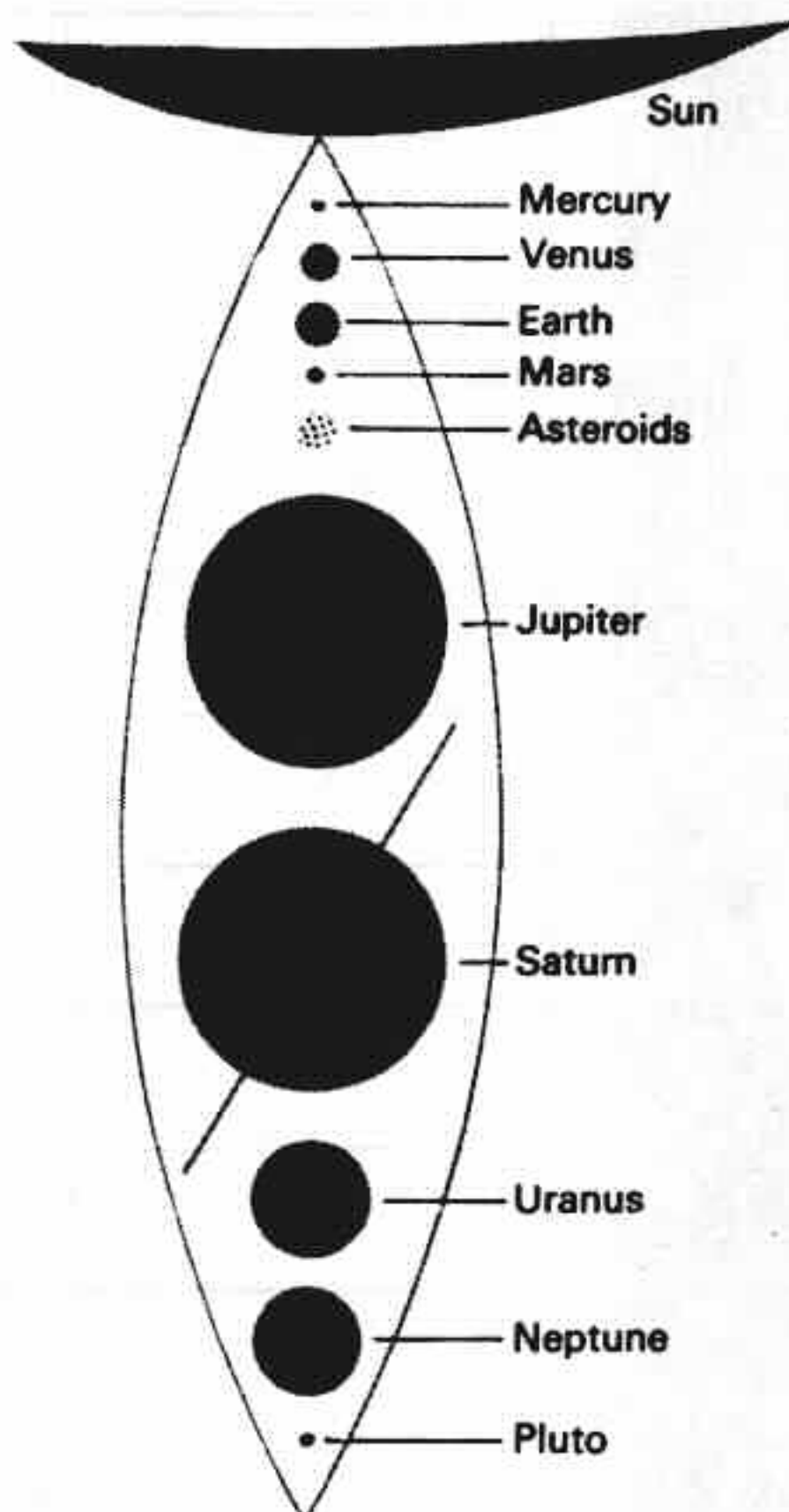
سه نوع سنگ آسمانی - عکس سمت چپ برشی از يك شهابسنگ آهنی را كه با اسيد ميقلی و پرداخت شده نشان ميدهد. در اين برش بافت آلياژ آهن و نيكل بخوبي ديده ميشود. تصوير وسط مربوط به يك شهاب سنگی است. بافت اين شهاب شباهت زیادی به سنگهای زمینی دارد. در سمت راست تصويری از يك شهابسنگ آهنی است كه فضای ميان قطعات فلزی كه آلياژی از آهن و نيكل است بوسيله مواد سنگی پر شده.

۵۸ (جدول سیارات منظومه شمسی)

تعداد اقمار	قطر ظاهری سیاره در بُعد متوسط به ناسا	میزان روشنایی به اختری	حد اکثر درجه حرارت به سانتیگراد °C	مدت اقتران	مدت حرکت وضعی	مدت دوره انتقالی	به قطر نسبت میان	فاصله تا خورشید نسبت به زمین	نسبت به زمین وزن مخصوص	حجم نسبت به زمین	نام سیاره	یافته
-	۶/۵	-۱/۹	۲۰۰°	۱۱۵ روز	۵۸/۶ روز	۸۸ روز	۰/۳۹۱	۰/۳۸۷	۱/۱	۰/۰۵۴	عطارد	
-	۶ تا ۶	-۴/۴	۲۵۰°	۵۸۴ روز	۲۴۳ روز	۲۲۵ روز	۰/۹۷۱	۰/۷۲	۰/۹۱	۰/۹۰	زهره	
۱	۱۰۱۷/۶ از خورشید	-	۶۰°	-	۵۶ ۲۳ ساعت دقیقه	۱ سال	۱	۱	۱	۱	زمین	
۲	۴ تا ۲۷	-۲/۸	۲۵°	۷۸۰ روز	۳۷ ۲۴ ساعت دقیقه	۱۱/۹ سال	۰/۵۳	۱/۵۲	۰/۷۵	۰/۱۵۷	مریخ	
۱۵	۳۷/۶	-۲/۵	-۱۴۰°	۳۹۹ روز	۵۳ ۹ ساعت دقیقه	۱۱/۹ سال	۱۱/۱۹۱	۵/۲	۰/۲۵	۱۳۰۰	مشتری	
۱۰	۱۶	-۰/۴	-۱۶۰°	۳۷۸ روز	۲ ۱۰ ساعت دقیقه	۲۹/۵ سال	۹/۴۷۵	۹/۵	۰/۱۳	۷۳۵	زحل	
۵	۴	+۵/۶	-۲۱۰°	۳۷۰ روز	۴۲ ۱۰ ساعت دقیقه	۸۴ سال	۳/۷۳۴	۱۹/۲	۰/۲۸	۵۵	اورانوس	
۲	۲/۶	+۷/۷	-۲۳۰°	۳۶۷/۵ روز	۴۸ ۱۵ ساعت دقیقه	۱۶۵ سال	۳/۴۹۴	۳۰/۴	۰/۴	۴۴	نیپتون	
-	۰/۳	+ ۱۳	-۲۶۰°	۲۶۶/۷۵ روز	۹ ۶ روز ساعت	۲۲۸ سال	۰/۴۵۴	۳۹/۵	۲	۰/۱۹	پلوتو	

۹-۵- مقیاس خطی فاصله سیارات منظومه شمسی تا خورشید :

در روی زمین صاف میخی بعنوان محل خورشید می‌کوبیم و با آن میخ ریسمانی بسته و در سر دیگر ریسمان به شعاع‌های مختلف طبق جدول دوایری با میخ دیگر رسم می‌کنیم تا مسیر واقعی سیارات منظومه شمسی را که بدور خورشید در فواصل معین گردش می‌نمایند، با مقیاس کوچکتری مانند شکل بصورت ترسیمی بدست آید :

شکل ۹ - ۵ مقیاس خطی فاصله سیارات منظومه شمسی تا خورشید .

۱۰-۵ (جدول فواصل سیارات تا خورشید)

ردیف	نام سیاره	فاصله به سانتیمتر
۱	عطارد	۵
۲	زهره	۱۰
۳	زمین	۱۳
۴	مریخ	۲۰
۵	مشتری	۶۷
۶	زحل	۱۲۵
۷	اورانوس	۲۵۰
۸	نپتون	۳۹۰
۹	پلوتو	۵۱۰

(فاصله کرات خارج از مقیاس میباشند)

(نمایش قران سیارات منظومه شمسی)

۱۱-۵- قانون یوهان بُد^۱ : در سال ۱۷۲۰ میلادی یکی از جالبترین قوانین مربوط به تعیین فاصله بین سیارات منظومه شمسی تا خورشید توسط دانشمند و منجم معروف آلمانی بنام یوهان بد کشف گردید . این قانون ساده و بسیار مهم که در آن زمان هیاهوی زیادی به ساخت تابع یک نظم خاص ریاضی می باشد .

اگر ۱۰ عدد چنان ترتیب دهیم که اولی آنها صفر و دومی ۳ و بقیه آنها هر کدام دو برابر عدد ماقبل خود باشند و سپس به هر کدام از آنها ۴ واحد اضافه نموده و حاصل آنها را بر ۱۰ تقسیم نمائیم آنوقت فاصله تقریبی هریک از سیارات منظومه شمسی تا خورشید بدست خواهد آمد .

۰	۳	۶	۱۲	۲۴	۴۸	۹۶	۱۹۲	۳۸۴	۷۶۸
۴	۷	۱۰	۱۶	۲۸	۵۲	۱۰۰	۱۹۶	۳۸۸	۷۷۲
۰/۴	۰/۷	۱	۱/۶	۲/۸	۵/۲	۱۰	۱۹/۶	۳۸/۸	۷۷/۲

در این محاسبه باید توجه داشت که فاصله زمین تا خورشید معادل ۱۵۰ میلیون کیلومتر و یا یک واحد نجومی فرض شده و بقیه فواصل نسبت به آن تعیین گردیده اند . ضمناً " بعضی از فواصل بدست آمده در آن زمان با فواصل حقیقی امروزی آنها کاملاً " مغایرت داشته که از آنها صرف نظر می کنیم .

در تاریخ کشف این قانون در محل های ۲۴ و ۱۹۲ و ۷۶۸ سیاره ای وجود نداشت تا اینکه در سال ۱۱۵۹ ایرانی سیاره اورانوس توسط ویلیام هرشل و همچنین در شب اول قرن هجدهم میلادی بقایای سیاره متلاشی شده آستروئید توسط دانشمندی بنام پیازی کشف و در سال ۱۳۰۸ ایرانی سیاره پلوتو در رصدخانه لول آمریکا با دوربین نجومی مشاهده گردید و بدین طریق قوت زیادی به قوانین بد داده شد .

ابتدا پیازی سیاره سرس را که مابین مدار مریخ و مشتری گردش می کرد کشف و سپس سیاره پالاس را پیدا کرد . کوچکی این دو سیاره موجب این حدس شد که هر دو آنها در اثر متلاشی شدن سیاره آستروئید که قبلاً " در این مدار انجام وظیفه می کرده است به وجود آمده اند .

بعد از آن در اثر سعی و کوشش دانشمندان حدود ۱۵۰۰ قطعه از این قطعات متلاشی شده سرگردان که در بین مدارهای ۲/۲ و ۳/۲ در حال گردش می باشند کشف گردید . نام این قطعات متلاشی شده شبه سیارات خرد می باشد . بزرگترین شبه سیارات خرد و ستا می باشد که قطر آن ۴۰۰ کیلومتر بوده و مدار آن به شکل بیضی است . صفحه مدار این سیاره و همچنین سیارات مشابه آن نسبت به صفحه دایره البروج مایل می باشند .

۱۲-۵ - جدول قانون یوهان بُد - فاصله سیارات منظومه شمسی تا خورشید

شماره	نام سیاره	فاصله طبق محاسبه بُد	فاصله حقیقی	ملاحظات
۱	عطارد	۰/۴	۰/۳۸۷	یک واحد نجومی
۲	زهره	۰/۷	۰/۷۲	
۳	زمین	۱	۱	
۴	مریخ	۱/۶	۱/۵۲	
۵	آستروئید	۲/۸	—	سیاره متلاشی شده
۶	مشتری	۵/۲	۵/۲	فاصله بد غیر قابل قبول است
۷	زحل	۱۰	۹/۵	
۸	اورانوس	۱۹/۶	۱۹/۲	
۹	نپتون	۳۸/۸	۳۰/۴	
۱۰	پلوتو	۷۷/۲	۳۹/۵	
				فاصله بُد غیر قابل قبول است

۱۳- ۵- خلاصه وضعیت سیارات منظومه شمسی

سیارات	قطر متوسط کیلومتر	فاصله تا خورشید ملیون کیلومتر	چگالی	سرعت متوسط کیلومتر در ثانیه	شتاب گرانشی سانتیمتر بر مجدور ثانیه
عطارد	۴۹۷۸	۵۷/۸۹	۶	۴۷/۸۹	۳۷۲
زهره	۱۲۳۶۲	۱۰۷/۷	۵	۳۵/۰۴	۸۸۷
زمین	۱۲۷۳۲	۱۴۹/۶	۵/۵۲	۲۹/۸	۹۸۱
مریخ	۶۷۴۸	۲۲۷/۳۹	۴/۱۴	۲۴/۱۴	۳۷۶
مشتری	۱۴۲۴۸۴	۷۷۷/۹۲	۱/۴	۱۳/۰۶	۲۵۰۰
زحل	۱۲۰۶۳۵	۱۴۲۱/۲	۰/۷	۹/۶۴	۱۱۰۰
اورانوس	۴۷۵۴۱	۲۸۷۲/۳۲	۱/۵	۶/۸	۹۵۰
نپتون	۴۴۴۸۵	۴۵۴۷/۸۴	۲/۲	۵/۴۳	۱۱۵۰
پلوتو	۵۷۸۰	۵۹۰۹/۲	—	۴/۷۴	—

فصل ششم

تقویم کشورهای مختلف جهان

۱- ۶- مقدمه: تقویم مهمترین و حساس‌ترین موضوع در کشورهای مختلف جهان میباشد زیرا اگر کوچکترین اختلافی در محاسبه رمان و تاریخ آن رخ دهد دیگر تصحیح مجدد آن مقدور نخواهد بود تقویم‌های متداول و رسمی امروزی جهان بشرح زیر میباشند:

۱- تقویم میلادی: این تقویم در اکثر کشورهای جهان اعم از مشرق زمین ویا

مغرب زمین متداول است. تقویم میلادی از نوع سال شمسی بوده و دارای ۱۲ ماه می باشد. مبدأ شروع این تقویم سالی است که حضرت مسیح متولد گردید و بنام تقویم میلادی یا مسیحی معروف می باشد. آغاز سال نو میلادی در ساعت ۲۴ شب ۱ ژانویه بوقت محلی در کشورهای مختلف جهان شروع می شود. در ۴۵ سال قبل از میلاد مسیح یک منجم مصری بنام سوزیژن^۱ بنا بدستور ژولیوس سزار قیصر روم سالنامه‌ای تنظیم نمود که بعداً "بنام تقویم قیصری در جهان شهرت یافت."

این تقویم نیز بر مبنای سال شمسی بوده و مدت آن برابر با ۳۶۵/۲۵ روز می باشد.

در این تقویم در هر ۴ سال یکسال آن برابر ۳۶۶ روز خواهد شد که بنام سال

معروف است. و آن یک روز را به آخر ماه فوریه همان سال اضافه می نمایند. ماههای ۱۲

گانه سال میلادی بشر است :

- ۱- ژانویه ۲- فوریه ۳- مارس ۴- آوریل ۵- مه ۶- ژوئن
- ۷- ژوئیه ۸- اوت ۹- سپتامبر ۱۰- اکتبر ۱۱- نوامبر ۱۲- دسامبر

۲- تقویم ایرانی (هجری شمسی) : میدانیم که زمین در حرکت انتقالی

خود در هر سال یک دور کامل در داخل دایره نواری شکل منطقه البروج^۲ بدور خورشید گردش می نماید. این مدت معادل است با :

ثانیه	دقیقه	ساعت	روز
۴۶	۴۸	۵	۳۶۵

بطوریکه ملاحظه می شود در تقویم ایرانی هم در هر ۴ سال یکسال کبیسه وجود دارد که آن سال برابر ۳۶۶ روز می شود و آن یک روز اضافی را به آخر اسفندماه همان سال اضافه می نمایند. تقویم ایرانی بر مبنای سال شمسی بوده و شروع آن در روز اول فروردین سال ۶۲۱ میلادی قرار گرفته است. این سال مصادف با هجرت حضرت محمد از مکه به مدینه بوده است.

ماههای ۱۲ گانه سال ایرانی (باستانی) بشرح زیر می باشد:

- ۱- فروردین ۲- اردیبهشت ۳- خرداد ۴- تیر ۵- مرداد ۶- شهریور
- ۷- مهر ۸- آبان ۹- آذر ۱۰- دی ۱۱- بهمن ۱۲- اسفند

1. Sosigene

2. Zodiac (Zodiaque)

این تقویم که هزاران سال سابقه دارد سبب پیدایش طالع‌شناسی غربی در جهان گردیده است .

۳- تقویم عربی (هجری قمری) : این تقویم بر مبنای گردش ماه به دور

زمین تدوین شده و دارای ۱۲ ماه است ، هر ماه قمری معادل است با :

ثانیه	دقیقه	ساعت	روز
۳	۴۴	۱۲	۲۹

از اینرو هر سال قمری برابر می‌شود با :

ثانیه	دقیقه	ساعت	روز
۳۶	۴۸	۸	۳۵۴

سال قمری مخصوص کشورهای عربی بوده و انسان می‌تواند با چشم غیر مسلح با رویت هلال ماه تقویم آن ماه را براحتی تخمین بزند . سال قمری مانند سالهای میلادی و شمسی دارای سال کبیسه می‌باشد بطوریکه در هر ۲ و یا ۳ سالی یک روز بآن اضافه شده و آن سال برابر ۳۵۵ روز خواهد شد . مبداء تاریخ سال هجری قمری همان سال هجرت حضرت محمد از مکه به مدینه بوده که در سال ۶۲۱ میلادی انجام گردیده است . ماههای ۱۲ گانه سال عربی بشرح زیر می‌باشد :

- ۱- محرم ۲- صفر ۳- ربیع الاول ۴- ربیع الثانی ۵- جمادی الاول ۶- جمادی الثانی
- ۷- رجب ۸- شعبان ۹- رمضان ۱۰- شوال ۱۱- ذیقعد ۱۲- ذیحجه

۴- تقویم چینی : این تقویم مخصوص کشورهای شرقی و بودائی بوده که نزدیک به پنج هزار سال سابقه تاریخی دارد . ابتدا و انتهای سال چینی ثابت نبوده و گاهی تا چند هفته اختلاف پیدا می کند . شروع سال چینی بین یکم بهمن تا یکم اسفند ماه سال ایرانی تغییر می نماید . تقویم چینی سبب پیدایش سالهای ۱۲ گانه زیروطالع شناسی چینی گردیده است :

موش - گاو - ببر - گربه - اژدها - مار - اسب - بز - میمون - خروس - سگ - خوک .
اسامی دیگر سالهای چینی بشرح زیر می باشد . ضمناً " این اسامی را به ترتیب دیگری نیز روی ماههای سال خود می گذارند .
(تقویم مغولی)

۱- سیچقان ایل (سال موش) ۲- اودایل (سال گاو) ۳- بارس ایل (سال پلنگ)
۴- توشقان ایل (سال خرگوش) ۵- لوی ایل (سال نهنگ) ۶- ایلان ایل (سال مار)
۷- یونت ایل (سال اسب) ۸- قوی ایل (سال گوسفند) ۹- پیچی ایل (سال میمون)
۱۰- تخاقوی ایل (سال مرغ) ۱۱- ایت ایل (سال سگ) ۱۲- تنگوزایل (سال خوک) .
هر سال چینی دارای ۱۲ ماه بوده و هر ماه آن به دوپانزده روز تقسیم گردیده است .
هر دوره پانزده روزه دارای اسمی بوده که نشان دهنده حالات و تغییرات فصول مختلفه سال در شمال چین می باشد .

توضیح ۱- سال ببر = یلگ و سال خرگوش = گربه و سال نهنگ = اژدها و سال گوسفند = بز و سال مرغ = خروس می باشند .

توضیح ۲- سال موش از روز ۱۲ بهمن سال ۱۳۶۲ ایرانی شروع گردیده است و سال ۱۳۶۳ ایرانی مطابق با سال ۴۸۶۲ چینی می باشد .

۲-۶ (جدول ماههای تقویم باستانی چین)

ردیف	نام چینی	لاتین	تاریخ شروع - مدت	شرح
۱	ت . ایی	T'EI	از ۱۶ بهمن - ۱۵ روز اول	آغاز بهار
			از ۱ اسفند - ۱۵ روز دوم	باران
۲	تاچوانگ	TACHUANG	از ۱۶ اسفند - ۱۵ روز اول	بیداری مخلوقات
			از ۲ فروردین - ۱۵ روز دوم	اعتدال بهاری
۳	کواپی	KUAI	از ۱۲ فروردین - ۱۵ روز اول	روشنی و درخشان
			از ۱ اردیبهشت - ۱۵ روز دوم	باران ریز
۴	چ - ین	CHIEN	از ۱۶ اردیبهشت - ۱۵ روز اول	شروع تابستان
			از ۱ خرداد - ۱۵ روز دوم	فراوانی کم
۵	کو	KU	از ۱۷ خرداد - ۱۵ روز اول	دانه‌های درگوش
			از ۱ تیر - ۱۵ روز دوم	تحويل تابستان
۶	تون	TUN	از ۱۷ تیر - ۱۵ روز اول	گرمای کم
			از ۲ مرداد - ۱۵ روز دوم	گرمای زیاد
۷	پی	PI	از ۱۷ مرداد - ۱۵ روز اول	شروع پائیز
			از ۲ شهریور - ۱۵ روز دوم	پایان گرما
۸	کوان	KUAN	از ۱۷ شهریور - ۱۵ روز اول	شبنم سفید
			از ۲ مهر - ۱۵ روز دوم	اعتدال پائیزی
۹	پو	PO	از ۱۷ مهر - ۱۵ روز اول	شبنم سفید
			از ۲ آبان - ۱۵ روز دوم	یخ‌های نازک
۱۰	ک . اون	K'UN	از ۱۷ آبان - ۱۵ روز اول	شروع زمستان
			از ۲ آذر - ۱۵ روز دوم	برف کم
۱۱	فو	FU	از ۱۶ آذر - ۱۵ روز اول	برف زیاد
			از ۱ دی - ۱۵ روز دوم	تحويل زمستان
۱۲	لین	LIN	از ۱۶ دی - ۱۵ روز اول	سرماي کم
			از ۱ بهمن - ۱۵ روز دوم	سرماي زیاد

۵- تقویم ایرانی با اسامی ماهها عبری (شمسی) : این تقویم

مانند سال شمسی ایرانی است ولی اندکی ماهها باهم فرق دارند .

- ۱- حمل (بره) ۲- ثور (گاو) ۳- جوزا (دوپیکر) ۴- سرطان (خرچنگ) ۵- اسد (شیر) ۶- سنبله (خوشه گندم) ۷- میزان (ترازو) ۸- عقرب (کژدم) ۹- قوس (کمان) ۱۰- جدی (بز) ۱۱- دلو (ظرف آب) ۱۲- حوت (ماهی) .

۶- تقویم رومی و روسی : سال در تقویم رومی* ۱۲ ماه است و مدت ایام سال

۳۶۵/۲۵ روز می باشد :

- ۱- آذر ۲- نیسان ۳- ایاز ۴- حزیران ۵- تموز ۶- آب ماه ۷- ایلول ۸- تشرین اول ۹- تشرین آخر ۱۰- کانون اول ۱۱- کانون آخر ۱۲- سباط .

۷- سایر تقویم های جهان : تقویم های دیگری در جهان وجود دارند که ما

فقط به ذکر نام آنها اکتفا می کنیم :

- تقویم جلالی- تقویم فرس قدیم- تقویم ترکی - تقویم هندوها- تقویم یهودی ها- تقویم آرامنف- تقویم پرتستان ها- تقویم ارتدوکس ها- تقویم زردشتیان - تقویم بودائی ها .

* - در سال ۱۳۶۳ ایرانی تقویم رومی معادل با سال ۲۲۹۵ و تقویم جلالی معادل با سال

۹۰۶ و تقویم فرس قدیم معادل با سال ۱۳۵۳ می باشد .

۳-۶- اختلاف مدت نجومی و مدت معمولی : اگر ماه مطلقاً " بدور زمین

گردش میکرد و یا زمین فقط بدور محورش می چرخید و یا اینکه اگر خود خورشید ثابت بود محاسبه مدت زمان لازم برای هر گردش آنها بسیار ساده انجام میشد . ولی میدانیم ماه هم بدور زمین و هم بدور خورشید گردش می نماید و یا اینکه زمین هم بدور محورش و هم بدور خورشید در حال گردش است ، از اینرو مدت یک بار گردش در حالت اول را مدت نجومی و در حالت دوم را که اندکی بیشتر است مدت معمولی می نامند و اختلاف زمان آنها بشرح زیر می باشد :

۱- مدت یک شبانه روز

- الف - هرروز نجومی برابر است با ۲۳ ساعت و ۵۶ دقیقه .
- ب - هر روز جغرافیائی (رادیوئی) برابر است با ۲۴ ساعت .

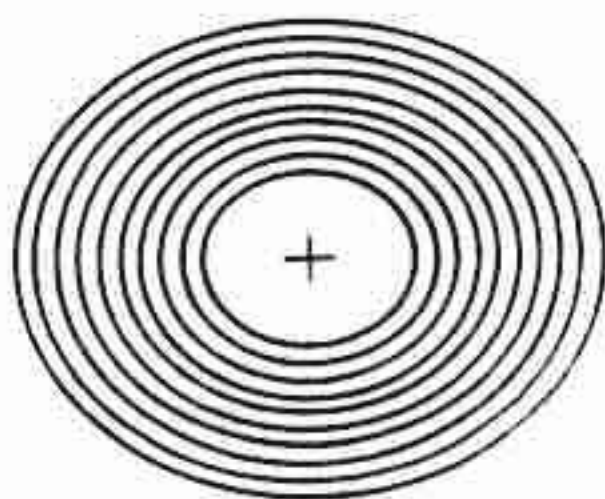
۲- مدت یک ماه قمری

- الف - هرماه نجومی برابر است با ۲۷/۳۲ روز
- ب - هر ماه هلالی برابر است با ۲۹/۵۳ روز .

۳- مدت یکسال شمسی

- الف - هر سال نجومی برابر است با ۳۶۶/۲۴۲۲ روز .
- ب - هر سال اعتدالی برابر است با ۳۶۵/۲۴۲۲ روز .

- توضیح ۱- معیار سنجش روز برای محاسبه ماه و سال همان روز جغرافیائی می باشد .
- توضیح ۲- چون خودخورشید هم از طرف مشرق بطرف مغرب حرکت می نماید لذا استثنائاً " سال اعتدالی اندکی از سال نجومی کمتر گردیده است .
- توضیح ۳- دانشمندان معتقدند که سرعت حرکت وضعی زمین به مرور کندتر می شود (بازاء هر قرن چندصدم ثانیه درروز) بطوریکه این موضوع باعث اختلال در ساعت جهان خواهد شد . ازاینرو ساعت اتمی اختراع گردیده که دقت آن تا یکصد هزار ملیونیم ثانیه در مدت شبانه روز می باشد . مثل اینکه فاصله خورشید تا زمین را که بالغ بر ۱۵۰ ملیون کیلومتر است با تقریب ۲/۵ میلیمتر محاسبه نمائیم .

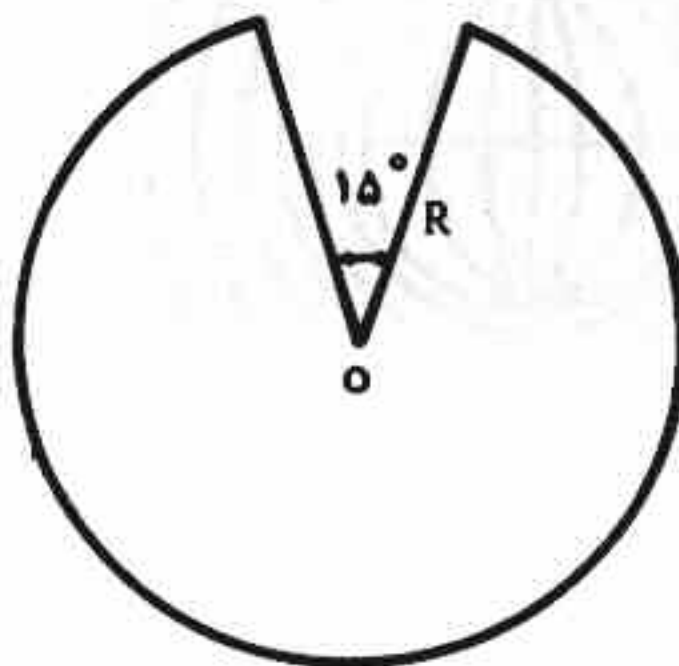
۴-۶- ساعت قانونی جهان

بمنظور هم آهنگ ساختن ساعات مختلفه کشورهای جهان و جلوگیری از هرگونه اشکالات ناشی از اختلاف ساعت در مورد خطوط کشتی رانی و هواپیمائی در سطح کره زمین در سال ۱۹۲۵ میلادی یک کنگره جهانی در شهر لندن تشکیل گردید و بموجب این کنگره مقرر گردید که مبداء نصف النهارات و همچنین مبداء ساعت شبانه روزی جهان نیمه شب گرینویچ تعیین و به جهانیان معرفی گردد. ساعت قانونی مبداء را ساعت زولو نیز می گویند.

نصف النهارات زمین از صفر تا 180° درجه بطرف شرق و یا غرب مبداء گرینویچ تقسیم بندی شده و همچنین مدارات زمین از صفر تا 90° درجه از صفحه استوا به طرف نیمکره شمالی و یا نیمکره جنوبی مدرج گردیده اند. تعداد نصف النهارات اصلی ۲۴ عدد بوده که هر کدام نمایش یک ساعت تمام و بنام قاچهای ساعتی 15° درجهای زمین موسوم می باشند. نقاطی از کره زمین که واقع در داخل هریک از این قاچهای باشند دارای یک ساعت مشترک خواهند بود.

درجه ساعت درجه

$$15^{\circ} = 24 : 360^{\circ}$$

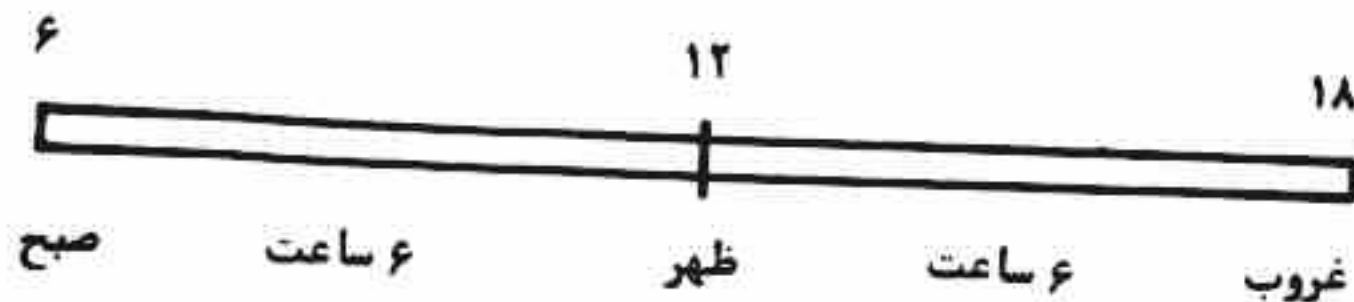

شکل ۴-۶ نمایش یک قاچ ساعتی 15° درجهای.

هـ- چاقی و لاغری شب و روز : طولانی شدن مدت شب و روز را چاقی و کم شدن آنرا لاغری می گویند . همانطور که مرکز ثقل بدن انسان درموقع چاقی و یا لاغری ثابت است همانطور هم وقتی شب و یا روز طولانی و یا کوتاه می شوند مرکز شان ثابت میماند . بطوریکه در زیر دیده می شود همیشه مدت زمان بازوهای سمت راست و چپ مبداء مساوی بوده و جمع دو مدت شب و روز ۲۴ ساعت می باشد . بطوریکه در پیدایش فصول سال دیدیم علت این امر آنست که در اول بهار و پائیز صفحه استوای زمین از خورشید عبور می نماید ولی در اول زمستان و تابستان این صفحه خورشید را قطع نمی کند .

۲۲۳

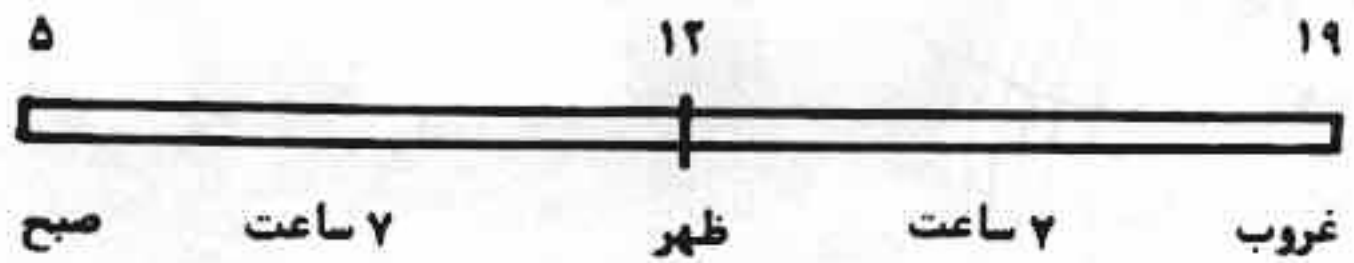

۱۲ ساعت روز
۱۲ ساعت شب

جمع ۲۴ ساعت

۱- اول بهار و پائیز

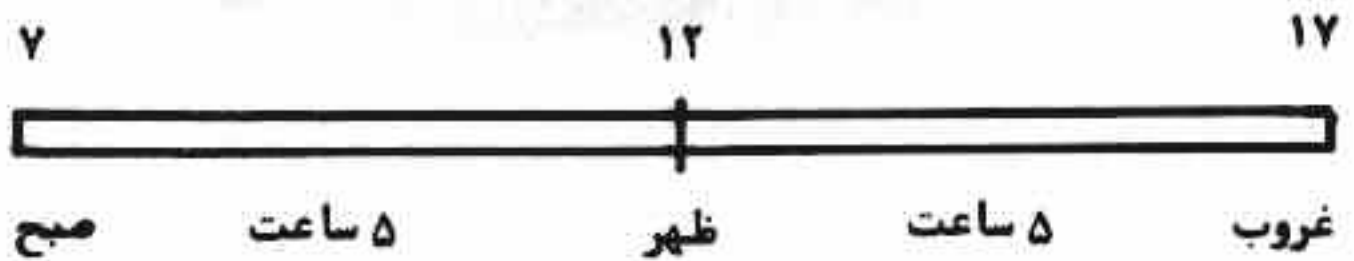

۱۴ ساعت روز
۱۰ ساعت شب

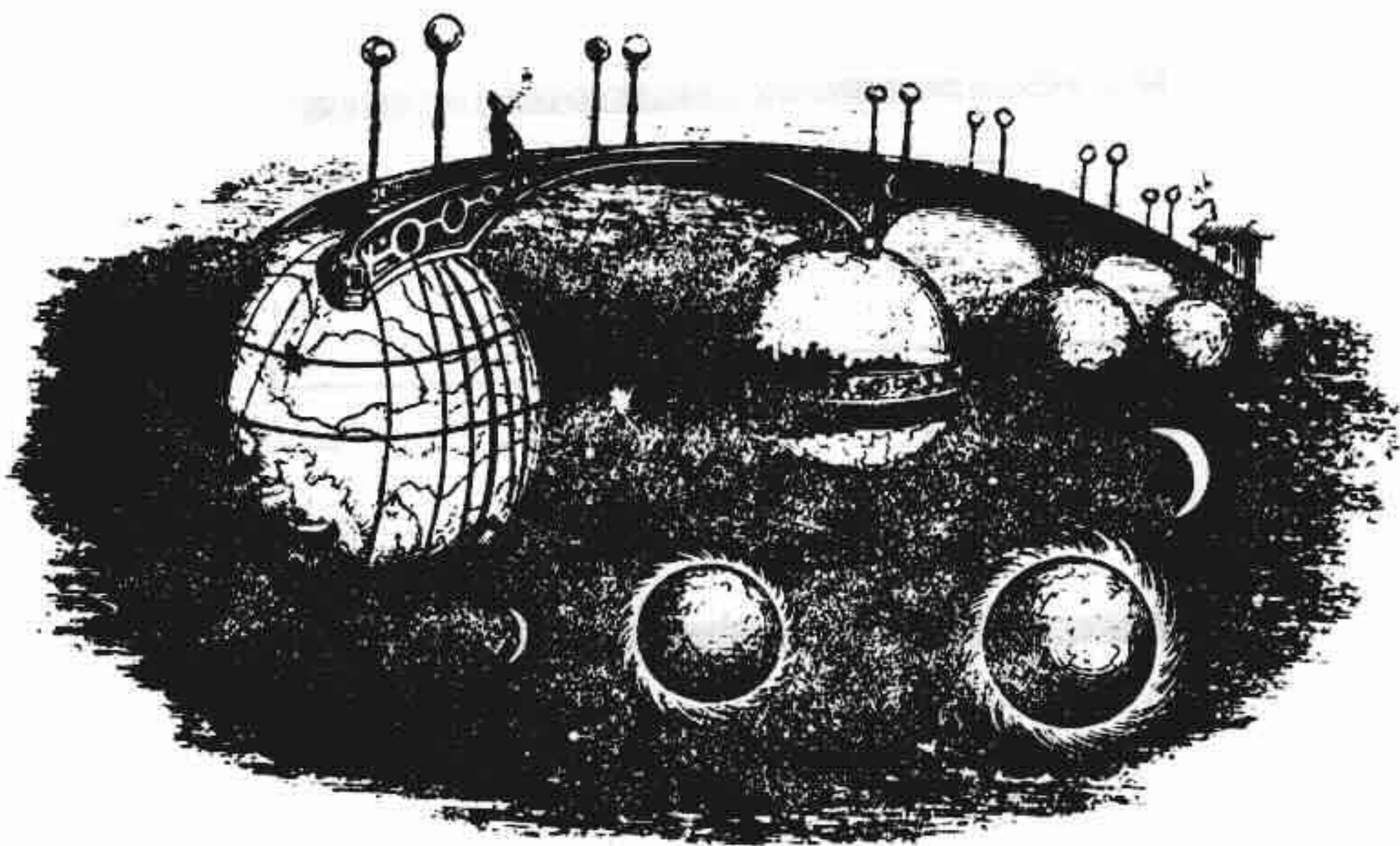

جمع ۲۴ ساعت

۲- اواسط تابستان

۱۰ ساعت روز
۱۴ ساعت شب

فصل هفتم

فضا

۱ - ۷ - مقدمه : قدما آسمان را کره‌ای بلورین و نیلگون بامیخکهای نقره‌ای میپنداشتند و پیوسته سرنوشت خود را درین جام جهان‌نمای بلورین جستجو میکردند .

هراران سال است که بشر برای شناسائی هر چه بیشتر آسمان چشم بدان دوخته و با فکر و اندیشه خود چنگ بسوی آن انداخته است . تاکنون تعداد بی‌شماری از منجمین در سراسر جهان قد برافراشته و نظریه و فرضیاتی درباره آسمان برای مردم جهان بارمغان آورده‌اند که هر یک بنوبه خود شایسته هرگونه تقدیر و ستایش است .

تعداد ستارگان موجود در فضا غیرقابل شمارش است بطوریکه بازاء هر میلیمتر مربع از سطح کره آسمان ملیونها ستاره در پشت سر یکدیگر در اعماق مختلف صف‌آرایی نموده‌اند. برای درک عظمت فضای لایتناهی آسمان کافیهست بدانید منجمین در گوشه‌ای از آن ستاره‌ای کشف کرده‌اند که فاصله آن تا زمین برابر ۵ میلیارد سال نوری بوده و قطر آن چندین برابر قطر دایره عظیمه منظومه شمسی خودمان میباشد در صورتیکه فاصله زمین تا ماه برابر ۱/۲۸ ثانیه و فاصله زمین تا خورشید معادل ۸ دقیقه و ۱۹ ثانیه نوری بوده و قطر دایره گردش سیاره پلوتو بدور خورشید نزدیک به ۱۲ میلیارد کیلومتر میباشد یعنی ملیونها سال قبل از تولد کره ماه در آسمان این ستاره نور خود را بغضا گسیل داشته است که امروز ما آنرا می‌بینیم .

این ستاره بزرگ را که عنوان و سمبل عظمت فضای لایتناهی آسمان بشمار می‌آید ما ستاره **البرز** نام نهاده‌ایم .

۲-۷- صورفلکی (CONSTELLATION) : اگر دقایقی به گنبد دوار

نیلگون آسمان خیره شویم می‌توانیم شکلهای خیالی برای هرگروه از ستارگان نزدیک بهم تصور نمائیم . حال آرایشی از مجموعه ستارگان را در فضا که بصورت شخص یا حیوان ویا اشیاء مخصوصی درآمده‌اند صورت فلکی نامیده و مناطق مختلفه آسمان را بهمان اسامی و اشکال نسبت داده و براحتی آسمان را مورد مطالعه و شناسائی قرار می‌دهند .

هزاران سال پیش مصریان . بابلیان . یونانیان . رومیان . عبریان و ایرانیان صور فلکی را در آسمان کشف و شناسائی کرده بودند ولی در قرن دوم میلادی برای اولین بار بطلمیوس دانشمند مصری ۴۸ صورت فلکی را در فهرستی ثبت نمود و تاکنون ۸۸ صورت فلکی در آسمان کشف و نامگذاری گردیده است . صورت فلکی از دو کلمه ساده (CON) یعنی باهم و (STELLA) یعنی ستاره تشکیل یافته است . این اشکال نمودی از سیمبل‌ها و اساطیر قدیمی و خدایان و حیوانات بوده ویا تابلوئی از داستانهای افسانه‌ای باستان را در آسمان حکایت می‌نمایند .

ستارگان واقع در هر صورت فلکی در یک فاصله نسبت به ما قرار نداشته و هرکدام در عمق های مختلفی قرار گرفته‌اند ولی در ظاهر بشکلی درآمده‌اند که ما آنها را در یک سطح مطابق شبه چیزی مشاهده می‌کنیم . چنانچه بنظر شما صورفلکی با اسامی آنها تطبیق نکرد کلافه و ناامید نشوید زیرا انطباق کامل آنها با شبه خیالی مورد مقایسه در آسمان کاریست بسیار دشوار و سخت .

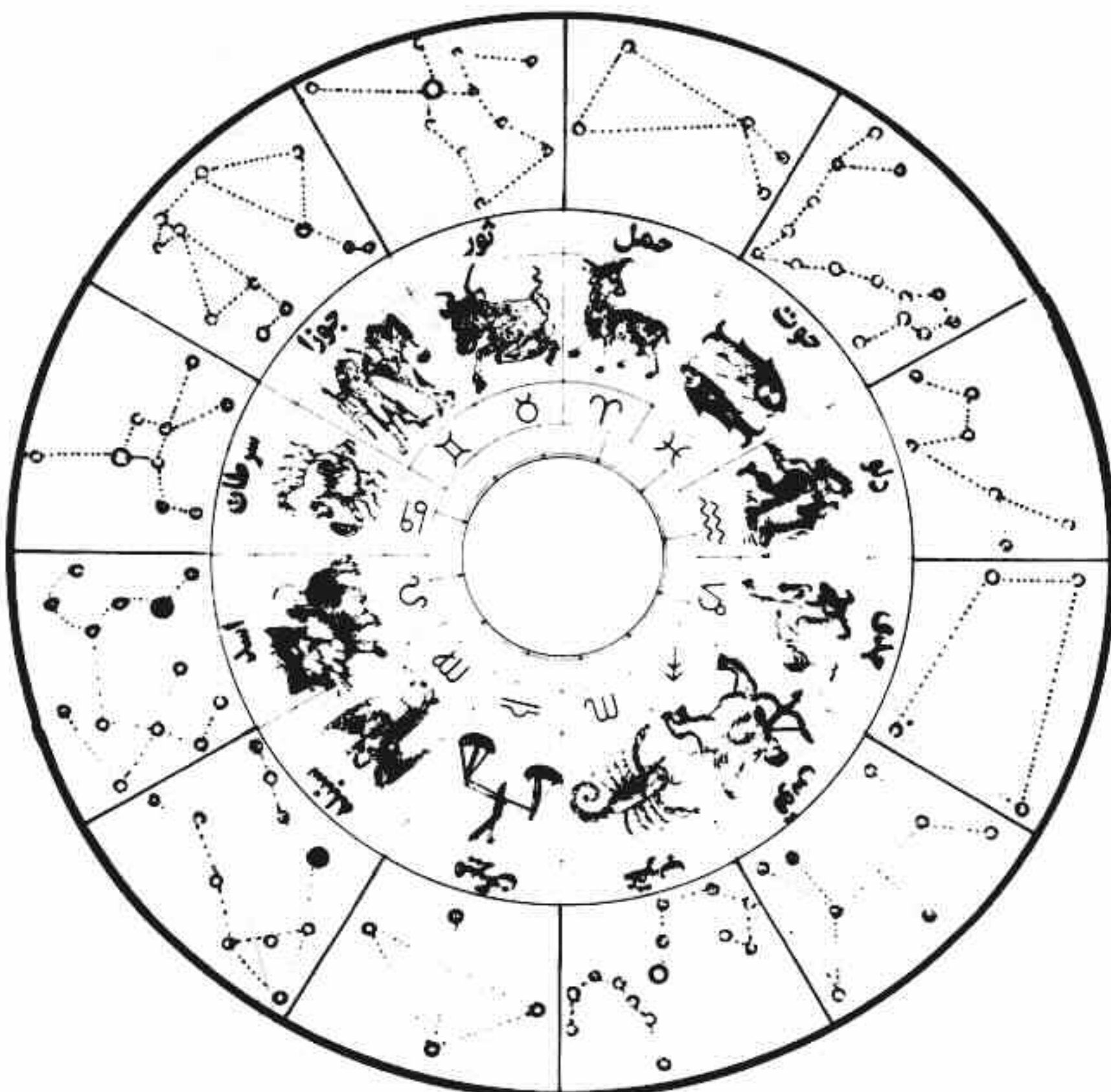
بعلت درخشندگی نور خورشید در جو زمین متن آسمان روشن تر از درخشش نور ستارگان گردیده و از اینرو چشم انسان قادر به رویت آنها در روز نمی‌باشد .

اخیرا " نقشه آسمان توسط منجمی بنام مسیه ترسیم گشته و طول و عرض آسمانی ستارگان در چهار طرف آن درج گردیده است و می‌توان براحتی کلیه صورتهای فلکی را در

جای خود پیدا کرد. در بین صور فلکی آسمان صور فلکی دوازده گانه منطقه البروج از سایرین مهمتر بوده زیرا خود مبداء مختصاتی را در فضا تشکیل داده و از طرفی تکلیف کلیه ستارگان و همچنین وضعیت کره زمین و خورشید را در طول یک سال شمسی مشخص می سازند بطوری که روز بروز بر اهمیت و ارزش آن در نجوم افزوده تر خواهد شد. زاویه مرکزی عرض نوار منطقه البروج نزدیک به ۱۷° درجه می باشد.

صور فلکی دوازده گانه منطقه البروج که خورشید و سیاراتش در داخل دایره آن گردش می نمایند عبارتند از:

- ۱- حمل (بره) . ۲- ثور (گاو) . ۳- جوزا (دو پیکر) . ۴- سرطان (خرچنگ) .
- ۵- اسد (شیر) . ۶- سنبله (خوشه) . ۷- میزان (ترازو) . ۸- عقرب (کژدم) . ۹- قوس
- (کمان) . ۱۰- جدی (بز) . ۱۱- دلو (ظرف آب) . ۱۲- حوت (ماهی) .

شکل ۲-۷ نمایش نوار دایره البروج در طول ۱۲ ماه سال

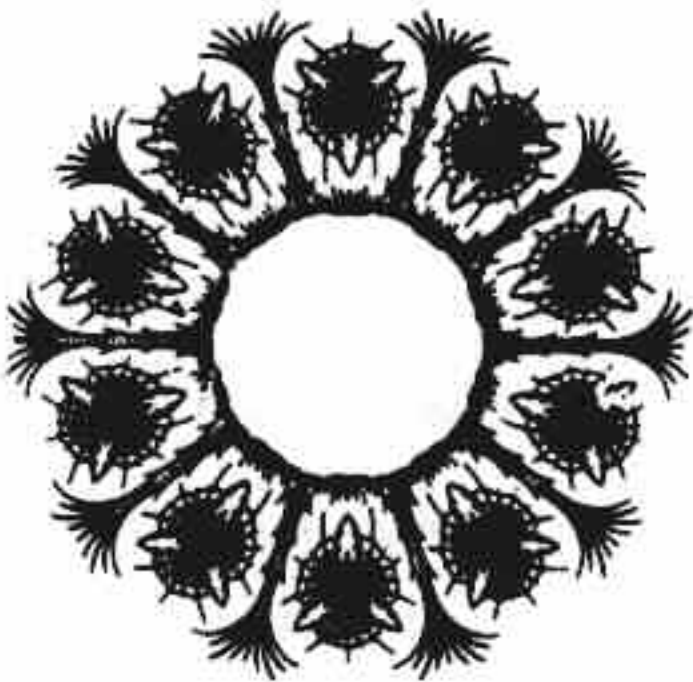
توجه ۱- در شرح کامل صورت های فلکی کره آسمان بیشتر به ستارگان مضاعف با زاویه جدائی مختلف و قدر اختریهای متفاوت و همچنین به کهکشانها و سحابیها و خوشه های گوناگون برخورد خواهیم کرد. بطوریکه بعداً " خواهیم دید ستارگان مضاعف یک سیستم منظومه های دوتائی از نوع خورشید را در فضا تشکیل داده اند که پیوسته حول مرکز ثقل مشترکشان در حال گردش می باشند. مطالعه و وضع ستارگان دوتائی استثنائی بوده و با سایر منظومه های دیگر تفاوت فاحشی دارند. میدانیم در ابتدا خورشید ما هم جزء ستارگان دوتائی و منظومه خورشیدی دوگانه بوده است. ستاره همزاد خورشید حدود هزار بار از خورشید ما بزرگتر و نور و حرارت آن دهها مرتبه بیشتر بوده و میلیاردها سال پیش در اثر سرعت زیاد و نیروی گریز از مرکز متلاشی شده و در فضای منظومه شمسی پراکنده گردیده است.

توجه ۲- برای شناسائی هرچه بیشتر صور فلکی آسمان علاوه بر شرح کامل آنها از سه شکل تصویری هر صورت و مختصات فضائی و همچنین محل قرار گرفتن آنها در نیمکره قابل رویت آسمان استفاده گردیده است.

توجه ۳- برای علامت گذاری ستارگان صور فلکی معمولاً از ۲۴ حرف الفبای یونانی استفاده می نمایند. بطوریکه درخشانترین ستاره را به اولین حرف یعنی α و تاریکترین آنها را به آخرین حرف یعنی ω نمایش می دهند.

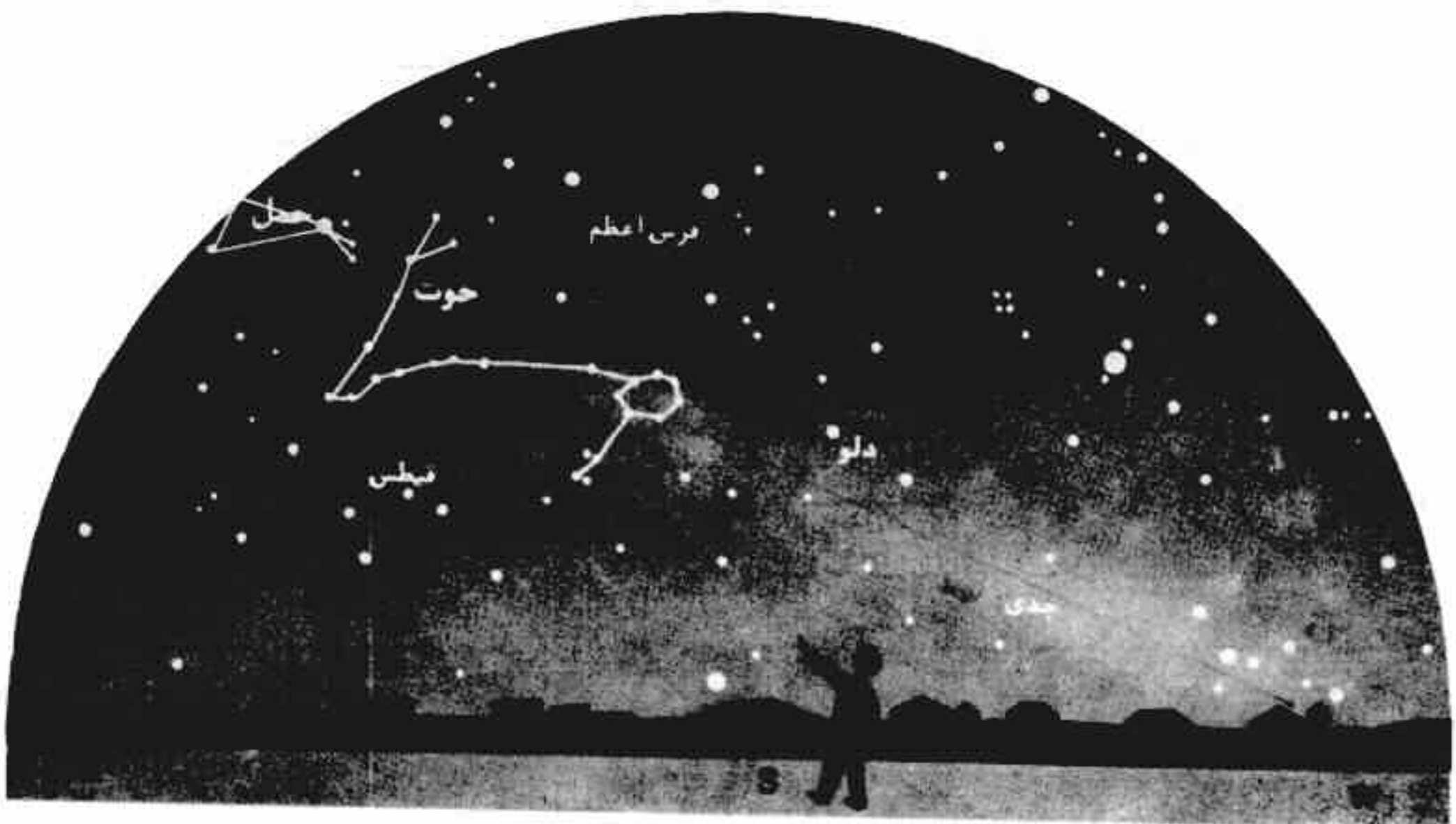
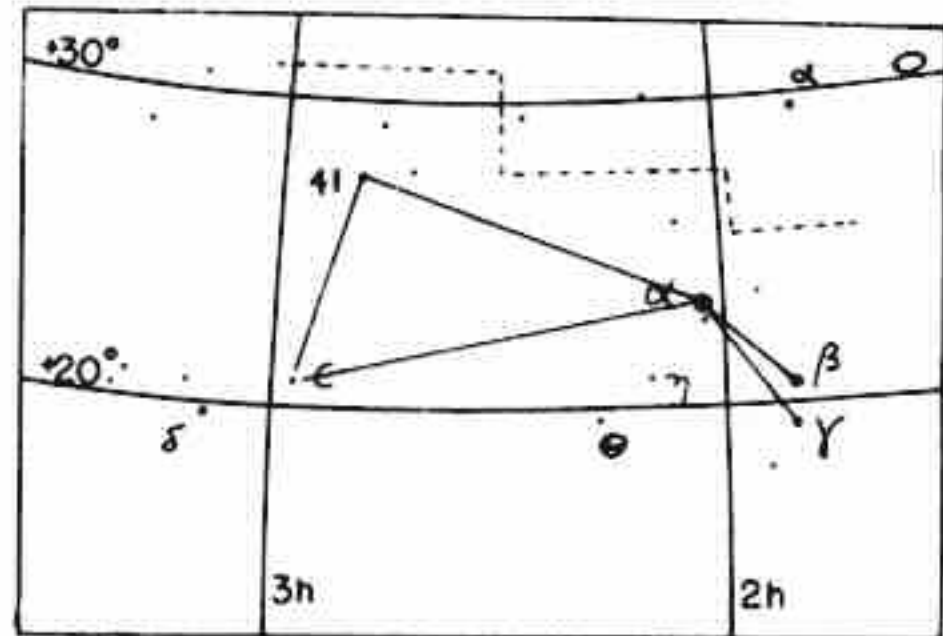
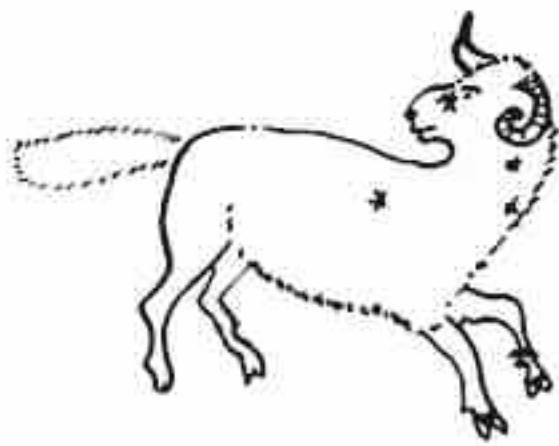
α	الف	η	اِتا	ν	نو	τ	تاو
β	بِتا	θ	تِتا	ξ	کسی	υ	اوسیلون
γ	گاما	ι	یوتا	\omicron	امکرون	ϕ	فی
δ	دلتا	κ	کاپا	π	پی	χ	خی
ϵ	اپسیلون	λ	لاندا	ρ	رو	ψ	پسای
ζ	زتا	μ	مو	σ	سگما	ω	امگا

(حروف الفبای یونانی)

۱-۲-۷- صورت فلکی حمل (ARIES) - صورت فلکی حمل ویا بره اولین صورت فلکی در نوار دایره البروج می باشد که در فروردین ماه هر سال خورشید در آن سوی منزل گرفته و زمین بعد از خورشید در امتداد آن قرار می گیرد . مدت اقامت و عبور خورشید از این منطقه ۳۱ روز بوده و زاویه مرکزی ستارگان ابتدا و انتهای این صورت فلکی تا خورشید معادل 30° درجه می باشد . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعت ۲۴ مهر ماه هر سال در قسمت جنوبی آسمان مشاهده کرد . صورت فلکی حمل بشکل مثلث بوده که ستاره آلفای آن در رأس مثلث قرار گرفته است (ناطح) نور و درخشندگی این ستاره در ردیف ۲ قدر اختری می باشد . ستاره بتا حمل (شرطین) نام دارد که در ردیف ۳ قدر اختری بوده و حدود ۳۵ سال نوری از زمین فاصله دارد . با دوربین دوچشمی می توان تعداد زیادی از ستارگان را در اطراف این صورت فلکی مشاهده نمود .

همچنین با تلسکوپ می توان ستارگان مضاعف و دوگانه آلفا حمل را بخوبی تشخیص داد . بطوریکه هر دو مؤلفه آن در ردیف ۵ قدر اختری بوده و زاویه جدائی آنها برابر 8° ثانیه می باشد . (هریک از ستارگان مضاعف را مؤلفه و زاویه ای که تحت آن دو مؤلفه رویت می گردند زاویه جدائی آنها نامیده میشود) .

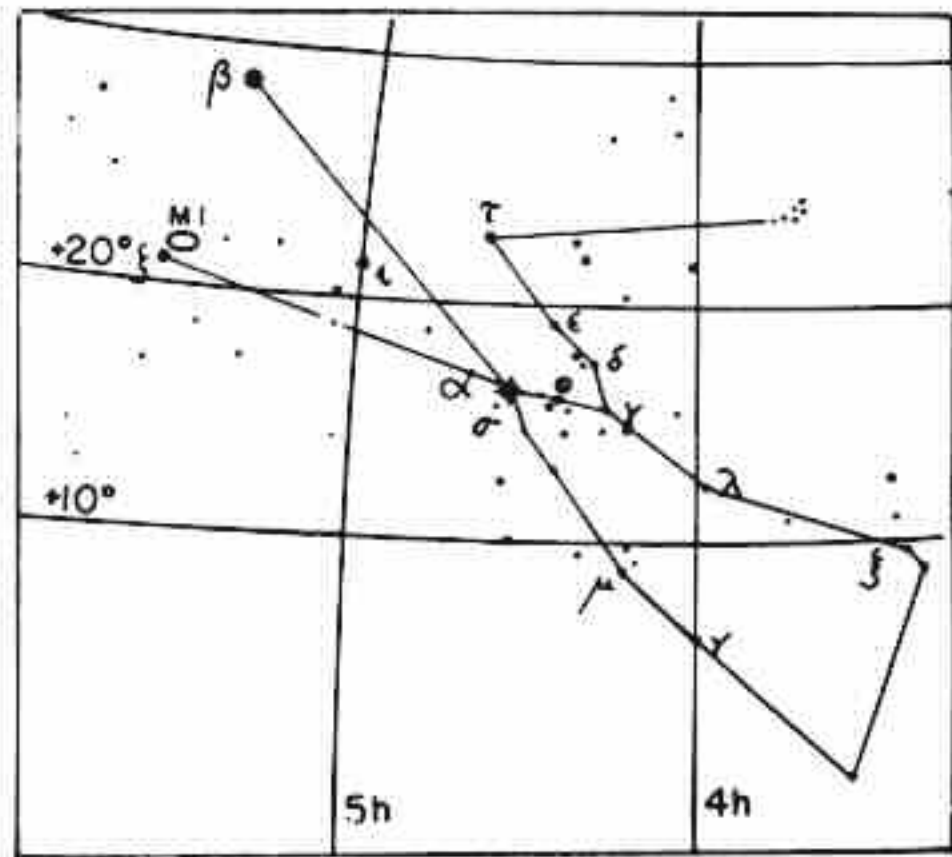

شکل ۱-۲-۷ صورت فلکی حمل (Ari)

۲-۲-۷- صورت فلکی ثور (TAURUS) - صورت فلکی ثور و یا گاو دومین صورت فلکی درنوار دایره البروج می باشد که در اردیبهشت ماه هر سال خورشید در آن سوی منزل گرفته و زمین بعد از خورشید در امتداد آن قرار می گیرد . مدت اقامت و عبور خورشید از این منطقه ۳۱ رور بوده و زاویه مرکزی ستارگان ابتدا و انتهای این صورت فلکی تا خورشید معادل 30° درجه می باشد . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعت ۲۴ آبان ماه هر سال در قسمت جنوبی آسمان مشاهده کرد . صورت فلکی ثور بشکل سر یک گاو می باشد . ستاره آلفا ثور (دبران) نام دارد . این ستاره سرخ رنگ در حدود ۷۰ سال نوری از ما فاصله دارد . گروهی از ستارگان که بشکل ۷ در بالای دبران قرار گرفته اند (هیاده ها) نامیده می شوند . هیاده ها از نوع ستارگان خوشه ای باز بوده که حدود ۱۲۰ سال نوری از ما دور می باشند . همچنین گروه ستارگان خوشه ای بار دیگری بنام (پلایدها) و یا خوشه پروین در این صورت فلکی مشاهده می گردند . این گروه تقریباً " بشکل دب اصغر بوده ولی کوچکتر و فشرده تر در شانه گاو قرار گرفته و با چشم غیر مسلح می توان تعداد ۶ الی ۱۰ عدد از آنها را رویت نمود . ستاره دبران تقریباً " در امتداد خط کمر بند صورت فلکی جبار قرار گرفته است . همچنین گروه ستارگان (ماطر) یعنی هفت خواهران در حوالی آن قرار دارند .

با دوربین دوچشمی می توان هیاده ها و پلایدها و بتا ثور را که برنگ سفید و ریا در انتهای شاخ گاو موضع گرفته و در فاصله ۲۰۰ سال نوری از ما قرار دارند مشاهده نمود .

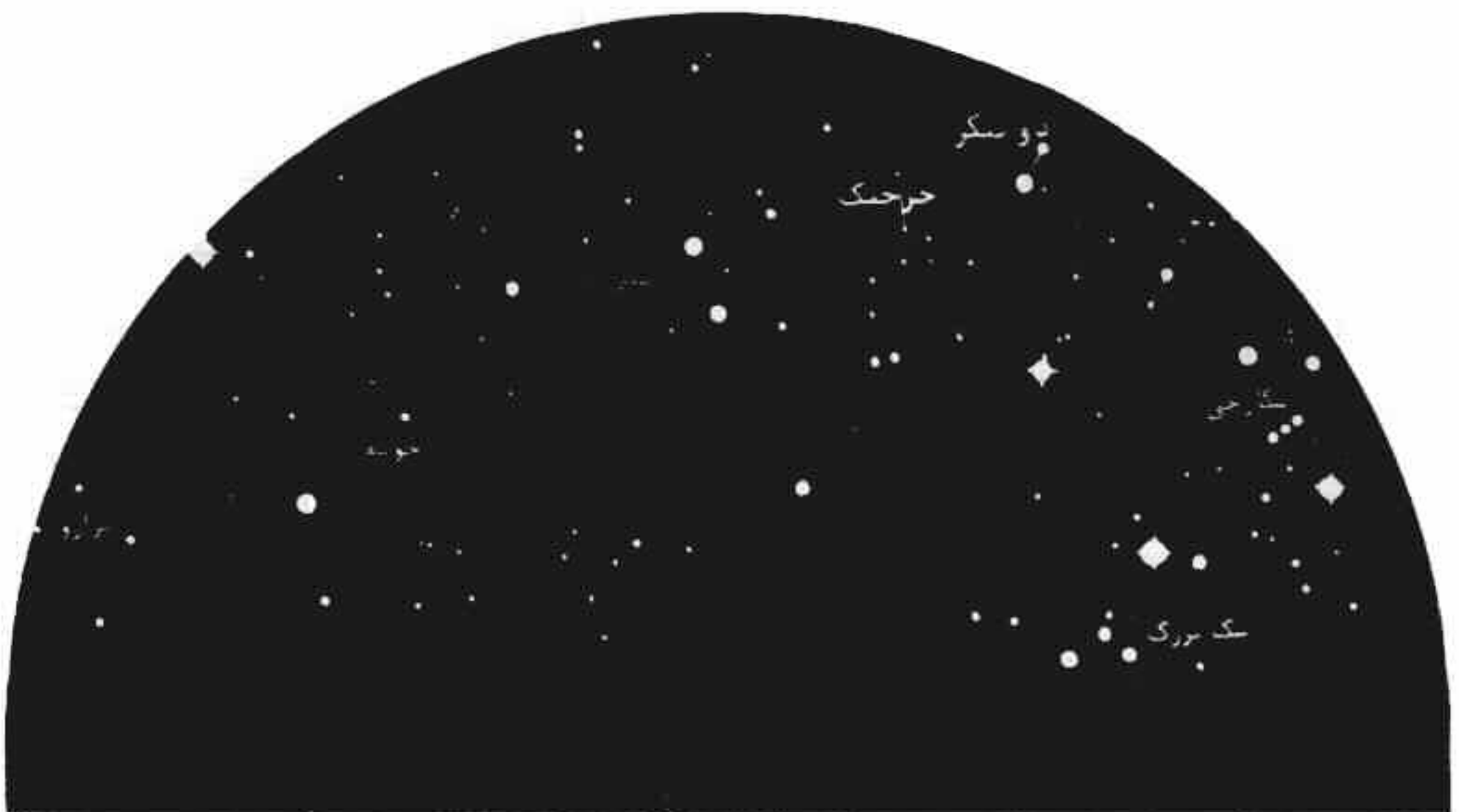
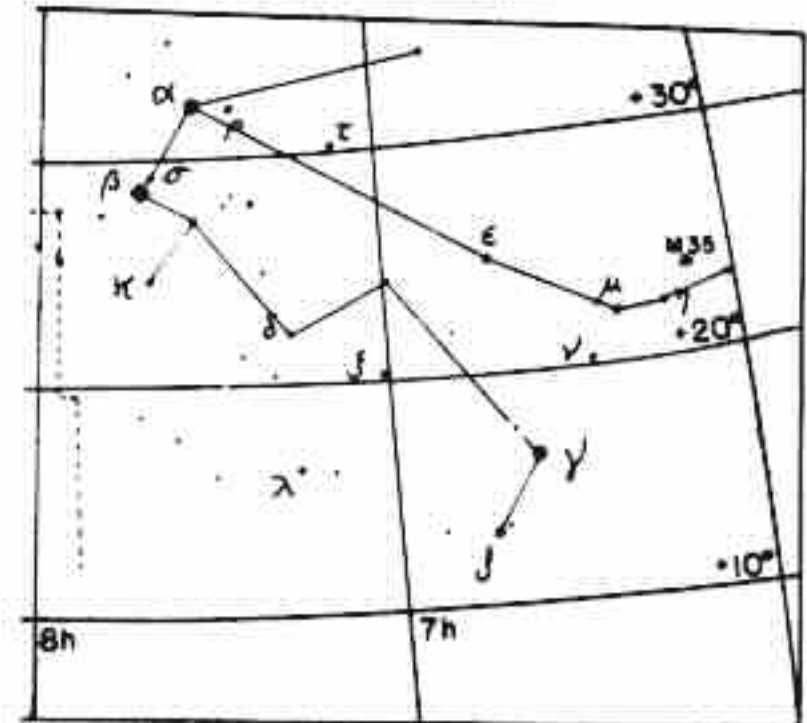
سحابی خرچنگی M_1 که بشکل ابر می باشد در صورت فلکی ثور نزدیک زتا ثور قرار گرفته است . در سال ۱۰۵۴ میلادی ناگهان ستاره بسیار درخشانی که بعد از خورشید و ماه درخشانترین ستاره کره آسمان بود در این صورت فلکی ظاهر شد و دیری سپاشت که نور آن ستاره بتاریکی رفت . این ستاره که بیش از ۹۳۰ سال پیش در آسمان رویت گردید یک نواختر بوده است . بطوریکه گازهای سوران با سرعت ۱۰۰۰ کیلومتر در ثانیه از مرکز آن خارج گردید و آنرا بصورت یک (کوتوله سفید) مبدل ساخت . دانشمندان معتقدند که این کوتوله سفید مرکز همان سحابی خرچنگی M_1 می باشد که بشکل ابر در آمده است .

شکل ۲-۲-۷ صورت فلکی ثور (Tau)

۳-۲-۷- صورت فلکی جوزا (GEMINI) - صورت فلکی جوزا و یا دو پیکر سومین صورت فلکی در نوار دایره البروج می باشد که در خرداد ماه هر سال خورشید در آن سوی منزل گرفته و زمین بعد از خورشید در امتداد آن قرار می گیرد . مدت اقامت و عبور خورشید از این منطقه ۳۱ روز بوده و راویه مرکزی ستارگان ابتدا و انتهای این صورت فلکی ناخورشید معادل 30° درجه می باشد . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعت ۲۴ آذر ماه هر سال در قسمت جنوبی آسمان مشاهده کرد . بطور کلی صورت فلکی جوزا را از روی دو ستاره معروف پولوکس (رأس التوأم المؤخر) و کاستور (رأس التوأم المقدم) در آسمان پیدا می نمایند . این ستاره بصورت جندگانه بوده و دارای قدر اختری $1/6$ و در فاصله ۴۵ سال نوری از ما قرار گرفته است . ستاره پولوکس یا بتا جوزا برنگ زرد بوده و دارای قدر اختری $1/2$ و در فاصله ۴۰ سال نوری از ما قرار گرفته است .

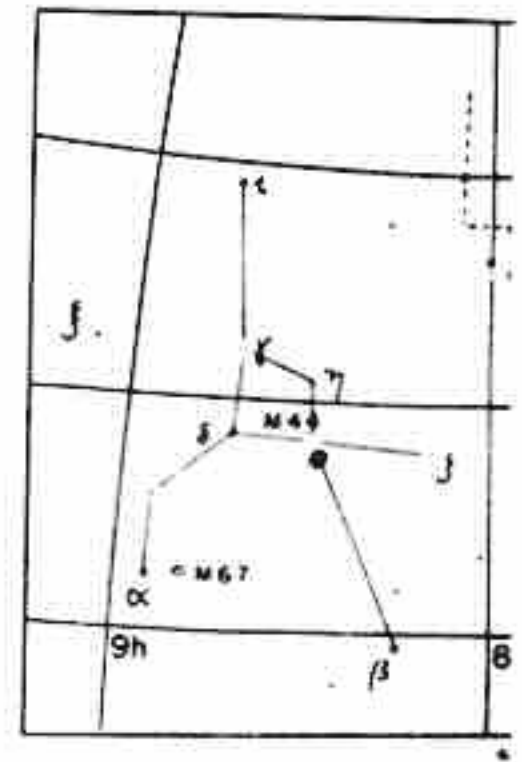
باید دانست که طبق قرارداد بین المللی پولوکس را با علامت بتا مشخص می نمایند ولی درجه نورانیت آن از کاستور که آلفا جوزا نامیده می شود بیشتر است . با دوربین دوچشمی می توان خوشه فشرده و بسته M_{35} را که در نزدیکی ستاره آتا جوزا قرار دارد بصورت لکه ریزی مشاهده نمود . ضمناً می توان حوزه های بسیار زیبای ستارگانی را که در یائین صورت فلکی جوزا در حوالی راه شیری قرار گرفته اند رویت نمود . همچنین با تلسکوپ می توان مؤلفه های ستاره کاستور را که قدر اختری آنها ۲ و ۳ بوده و زاویه جدائیشان $4''$ ثانیه می باشد از یکدیگر تشخیص داد . مدت زمان گردش مؤلفه اول بدور کاستور ۳۸۰ سال می باشد . از طرف دیگر با اختلاف راویه ۱ دقیقه می توان مؤلفه دوم را که دارای قدر اختری ۹ و برنگ قرمز سیر می باشد در اطراف کاستور رویت نمود .

شکل ۳-۲-۷ صورت فلکی جوزا (Gem)

۴-۲-۷- صورت فلکی سرطان (CANCER) - صورت فلکی سرطان و یا خرچنگ چهارمین صورت فلکی در نوار دایره البروج می باشد که در تیرماه هر سال خورشید در آن سوی منزل گرفته و رمین بعد از خورشید در امتداد آن قرار می گیرد . مدت اقامت و عبور خورشید از این منطقه ۳۱ رور بوده و راویه مرکزی ستارگان ابتدا و انتهای این صورت فلکی تا خورشید معادل 30° درجه می باشد . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعت ۲۴ دیماه هر سال در قسمت جنوبی آسمان مشاهده کرد .

با دوربین دوچشمی می توان ستارگان خوشه ای M_{44} را که در این صورت فلکی قرار گرفته اند رویت نمود . و همچنین با تلسکوپ می توان حدود ۳۰۰ ستاره این خوشه را شمارش کرد . ویلیام هرشل منجم معروف آلمانی بیش از ۲۰۰ ستاره در خوشه M_{67} که در کنار آلفا سرطان قرار گرفته است رصد نمود . این خوشه که در ماوراء کهکشان خودمان قرار دارد یکی از قدیمی ترین خوشه های است که تاکنون توسط ستاره شناسان مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است .

شکل ۴-۲-۷ صورت فلکی سرطان (Cnc)

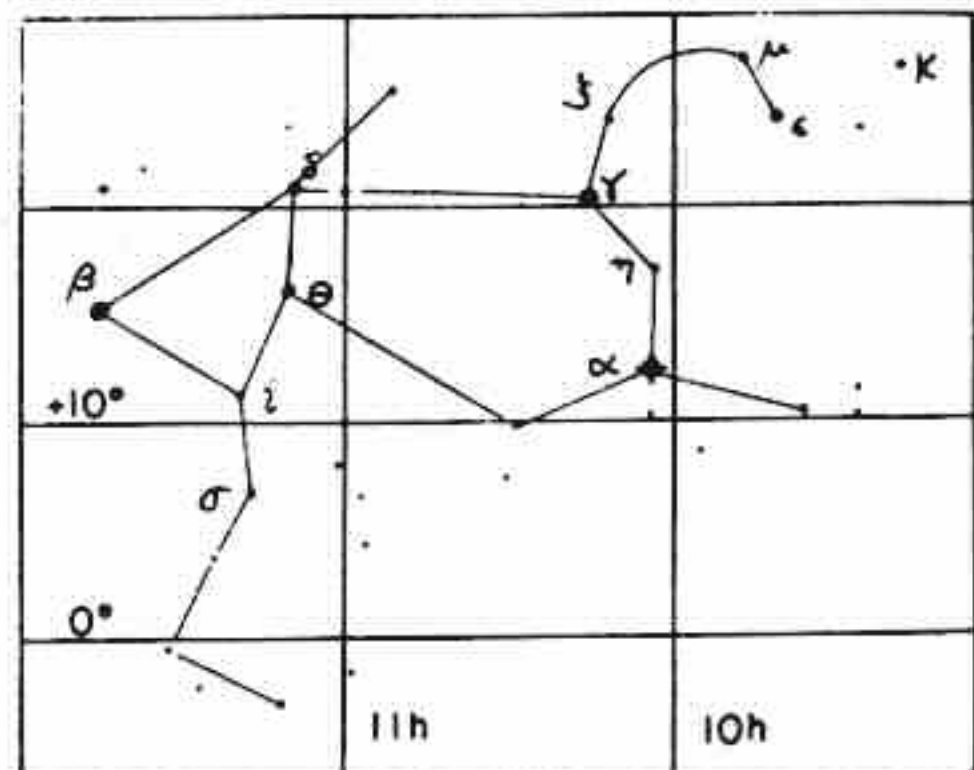
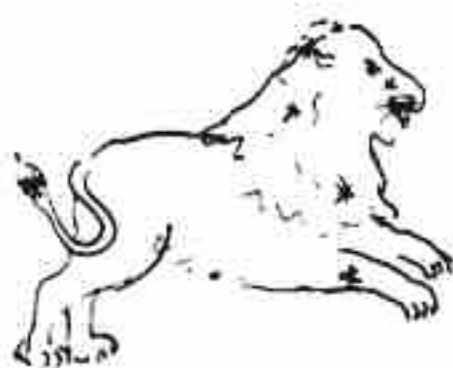
۵-۲-۷- صورت فلکی اسد (LEO) - صورت فلکی اسد و یا شیر پنجمین صورت فلکی در نوار دایره البروج می باشد که در مرداد ماه هر سال خورشید در آن سوی منزل گرفته و رمین بعد از خورشید در امتداد آن قرار می گیرد . مدت اقامت و عبور خورشید از این منطقه ۳۱ رور بوده و زاویه مرکزی ستارگان ابتدا و انتهای این صورت فلکی تا خورشید 35° می باشد . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعت ۲۴ بهمن ماه هر سال در قسمت جنوبی آسمان مشاهده کرد . در انتهای غربی این صورت فلکی شکلی مانند داس دیده می شود که نشانگر سر شیر می باشد . چند مثلث ناقص ساق پا و دم شیر را که بر روی گرده شیر برگشته است مجسم می سازند . بدن شیر از یک شش ضلعی غیر منتظم تشکیل گردیده است .

آلفا اسد (قلب الاسد) نامیده می شود که در انتهای داس و یا شروع دست شیر در این صورت فلکی می درخشد . لارم بتذکر است که این ستاره و سه ستاره عظیم دیگر (قلب العقرب . دبران . فم الحوت) ارجمله ستارگان باشکوه و خوش یومن سلطنتی ایرانیان باستان می باشند .

آلفا اسد دارای یک مؤلفه برنگ آبی سیر می باشد که قدر اختری آن ۸ و زاویه جدائیش معادل $3''$ دقیقه است . همچنین ستا اسد (ذنب الاسد) در دم شیر قرار گرفته و در قدر اختری $2/2$ می باشد .

با دوربین دوچشمی می توان تشخیص داد که قلب الاسد از نوع ستارگان مضاعف بوده و آنها برنگ های آبی و سفید می درخشند . قدر اختری آلفا اسد معادل $1/3$ و فاصله اش تا زمین برابر ۸۶ سال نوری می باشد .

همچنین باتلسکوپ می توان گاما اسد را که یکی از زیباترین ستارگان مضاعف آسمان می باشد رصد نمود . قدر اختری این ستارگان مضاعف ۲ و ۴ بوده و زاویه جدائیشان معادل $4''$ ثانیه می باشد .

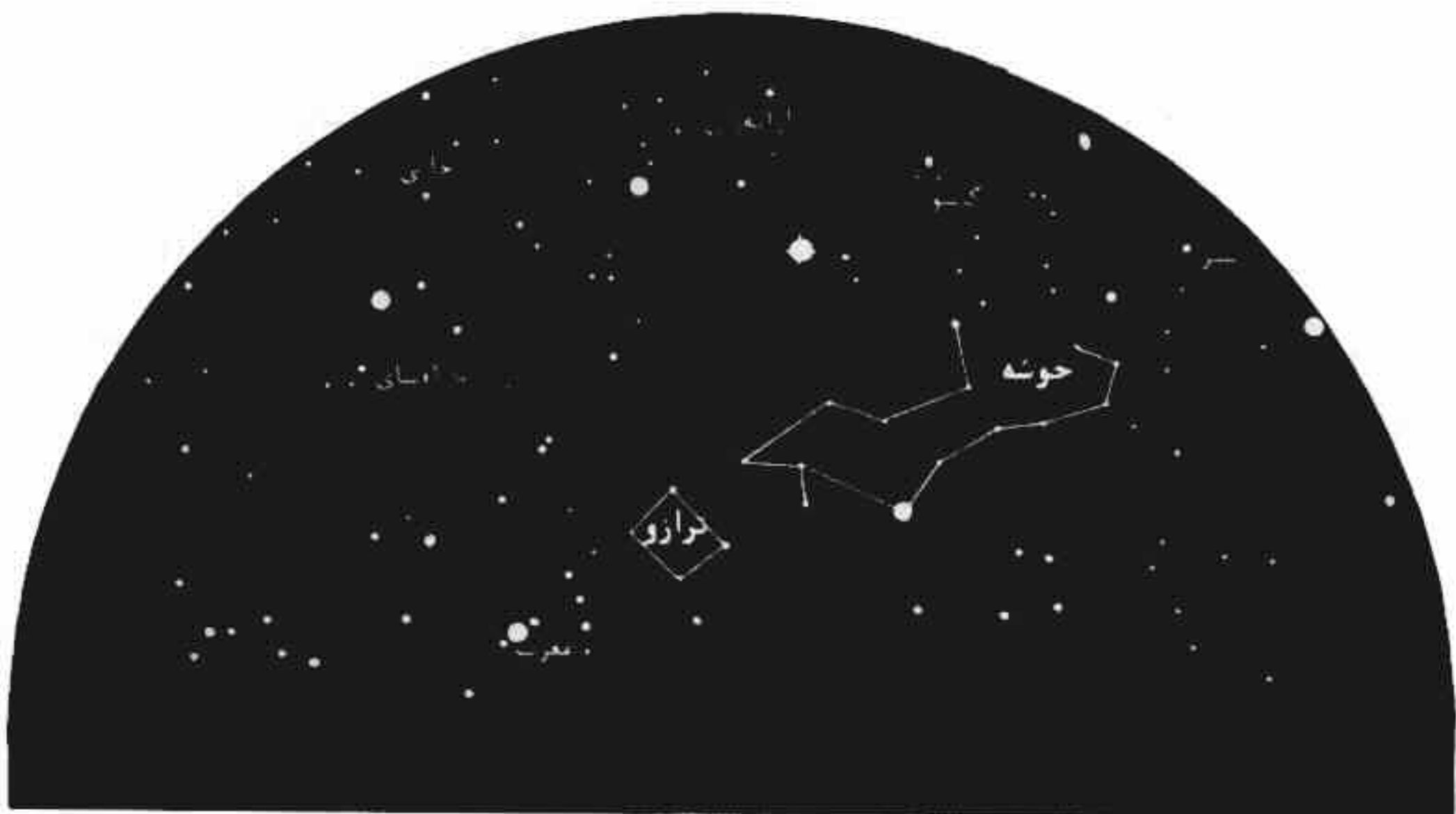
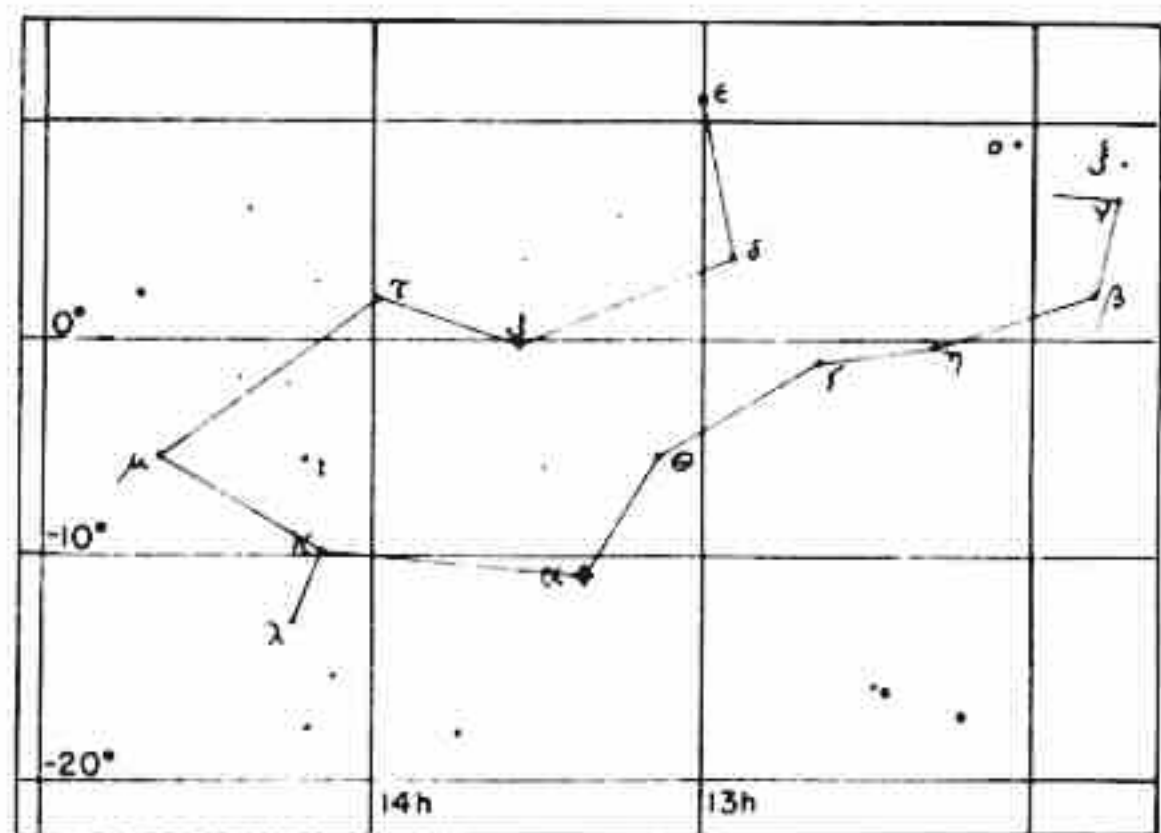
شکل ۵-۲-۷ صورت فلکی اسد (Leo)

۶-۲-۷- صورت فلکی سنبله (VIRGO) - صورت فلکی سنبله و یا خوشه و یا دوشیزه ششمین صورت فلکی در یوار دایره البروج می باشد که در شهریور ماه هر سال خورشید در آن سوی منحل گرفته و زمین بعد از خورشید در امتداد آن قرار می گیرد . مدت اقامت و عبور خورشید از این منطقه ۳۱ روز بوده و زاویه مرکزی ستارگان ابتدا و انتهای این صورت فلکی تا خورشید 30° درجه می باشد . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعت ۲۴ اسفند ماه هر سال در قسمت جنوبی آسمان مشاهده کرد .

آلفا سنبله (سماک اعزل) ستاره بسیار زیبا و سفید است که قدر اختری آن ۱ بوده و حدود ۱۵۰ سال نوری از ما فاصله دارد . این ستاره هزار بار خورشید درخشانتر است . در بین دو ستاره بتا و اپسیلون سنبله یک حوره ابری شکل وجود دارد که توسط ویلیام هرشل آلمانی کشف گردیده است . این حوره متجاوز از ۳۰۰ جرم فضائی دور دست آسمان را شامل می گردد . این اجرام سماوی کهکشانیهای بسیار دوری هستند که در ماورای راه شیری خود مان قرار گرفته اند .

اگر با تلسکوپ به گاما سنبله قراول برویم خواهیم دید که آن ستاره از نوع مضاعف بوده که مؤلفه آن با مدت زمان تناوب ۱۸۰ سال بدور آن گردش می نماید . قدر اختری هریک ۴ و زاویه جدائیشان معادل ۶ ثانیه می باشد .

همچنین ستاره نوسنبله نیز مضاعف بوده و قدر اختری آنها ۴ و ۹ و زاویه جدائیشان معادل ۱ دقیقه می باشد .

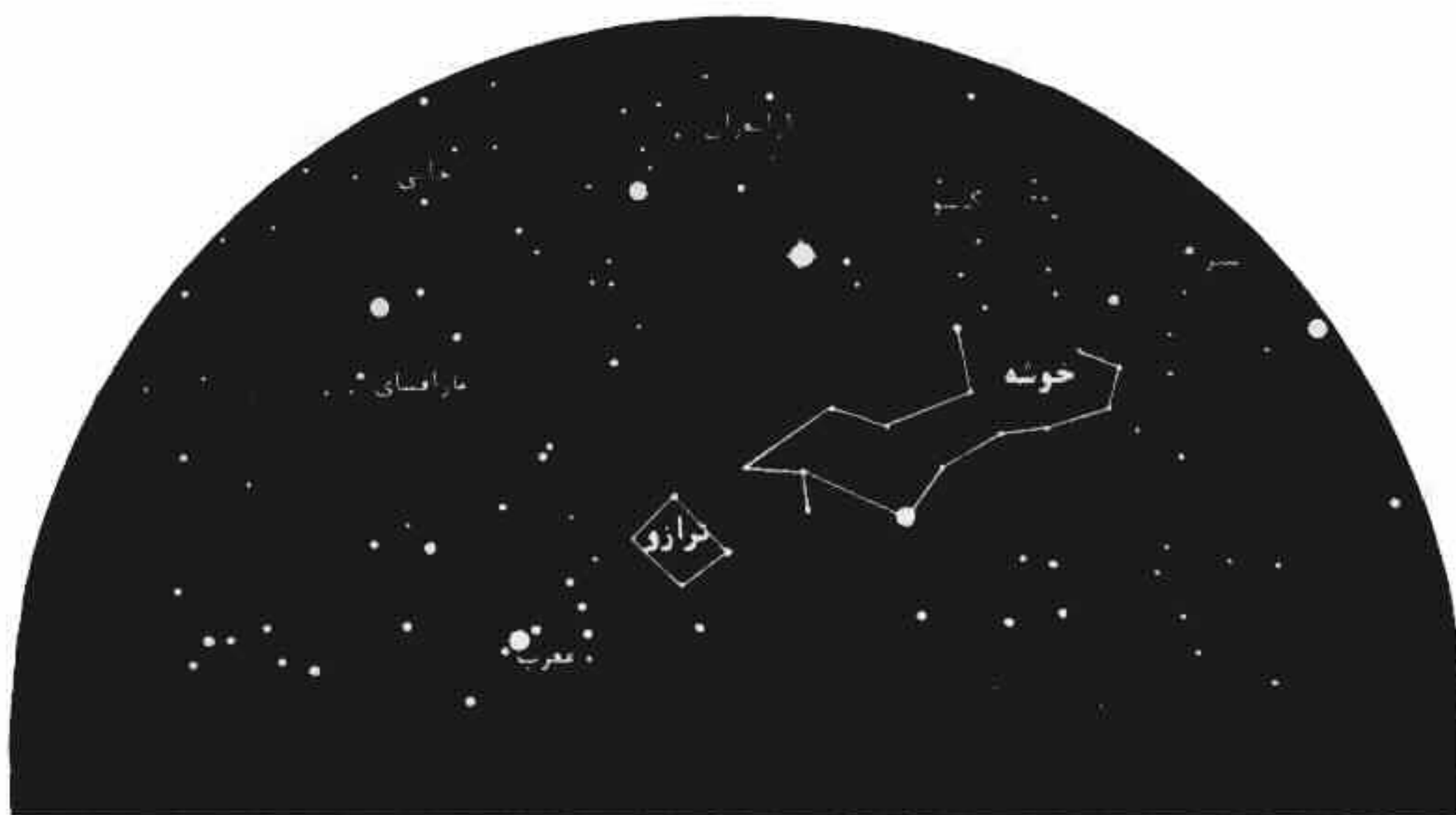
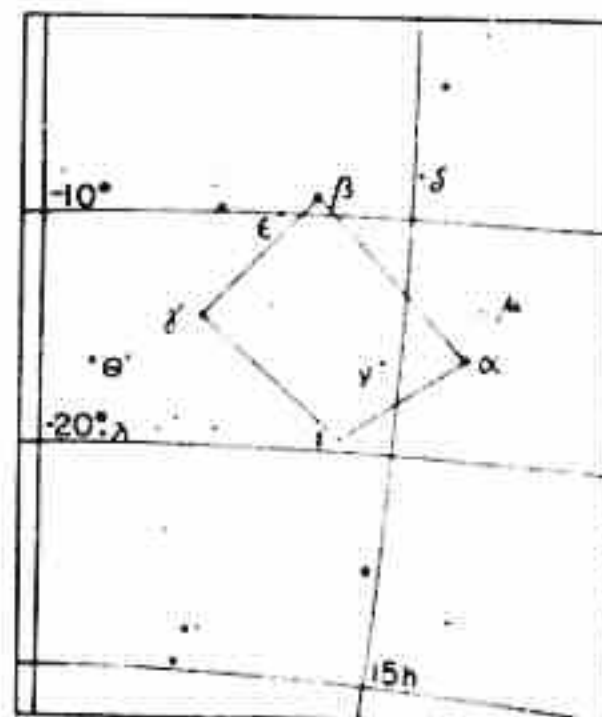

شکل ۶-۲-۷ صورت فلکی سنبله (Vir)

۷-۲-۷- صورت فلکی میزان (LIBRA) - صورت فلکی میزان یا ترارو هفتمین

صورت فلکی در نوار دایره البروج می باشد که در مهرماه هر سال خورشید در آن سوی منزل گرفته و زمین بعد از خورشید در امتداد آن قرار می گیرد . مدت اقامت و عبور خورشید از این منطقه ۳۵ رور و زاویه مرکزی ستارگان ابتدا و انتهای این صورت فلکی تا خورشید 35° درجه می باشد . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعت ۲۴ فروردین ماه هر سال در قسمت جنوبی آسمان مشاهده کرد .

آلفا میزان از صورت فلکی عقرب بعاریت گرفته شده است . دلتا میزان ستاره ایست متغیر که زمان تناوب تغییر نورانیت آن در حدود ۲/۳ رور می باشد . قدر اختری این ستاره بین ۵ تا ۶ در حال نوسان است . دلتا میزان درست مانند ستاره متغیر و مشهور (غول) که در صورت فلکی برساوش قرار دارد در آسمان می درخشد .

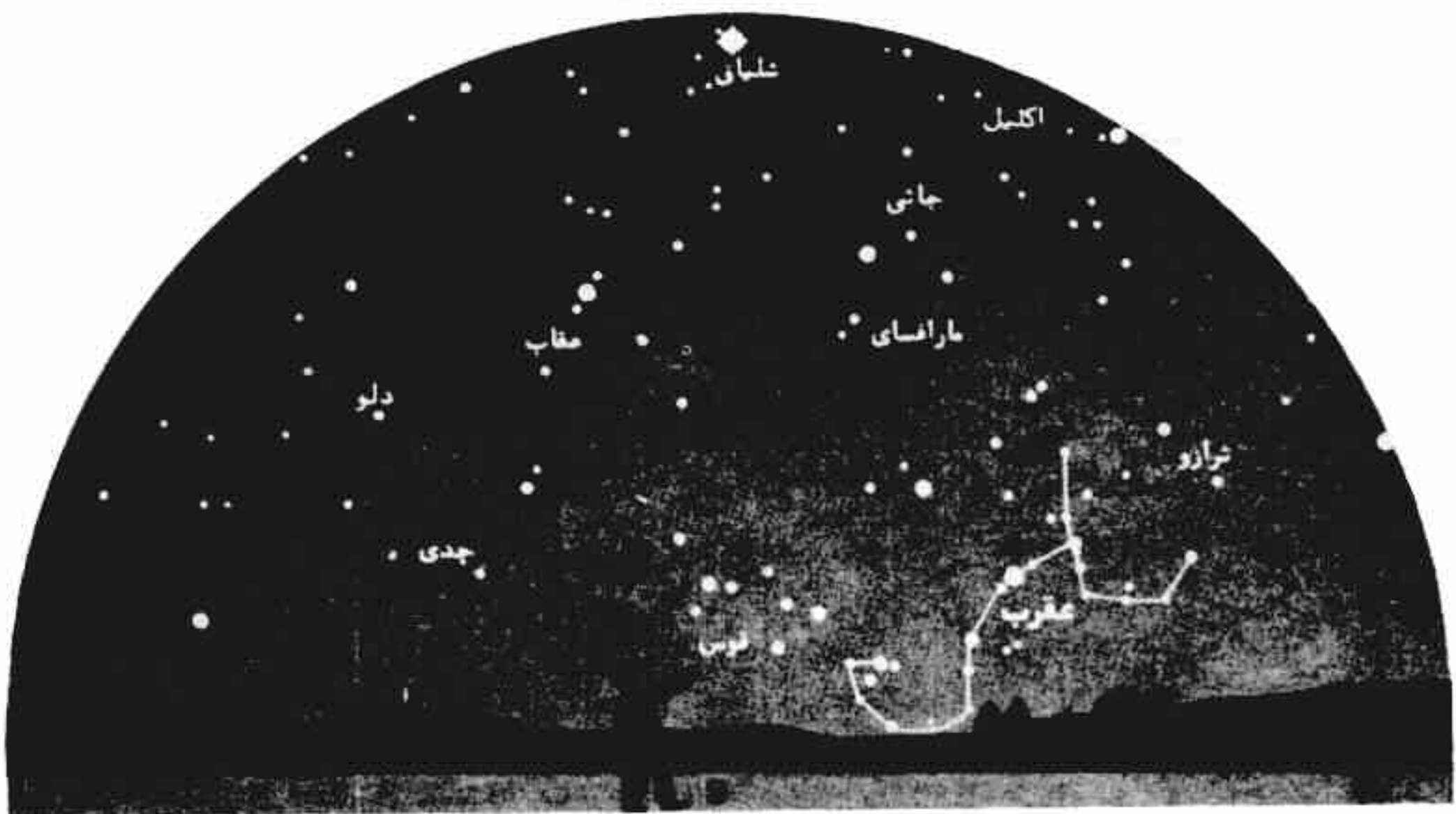
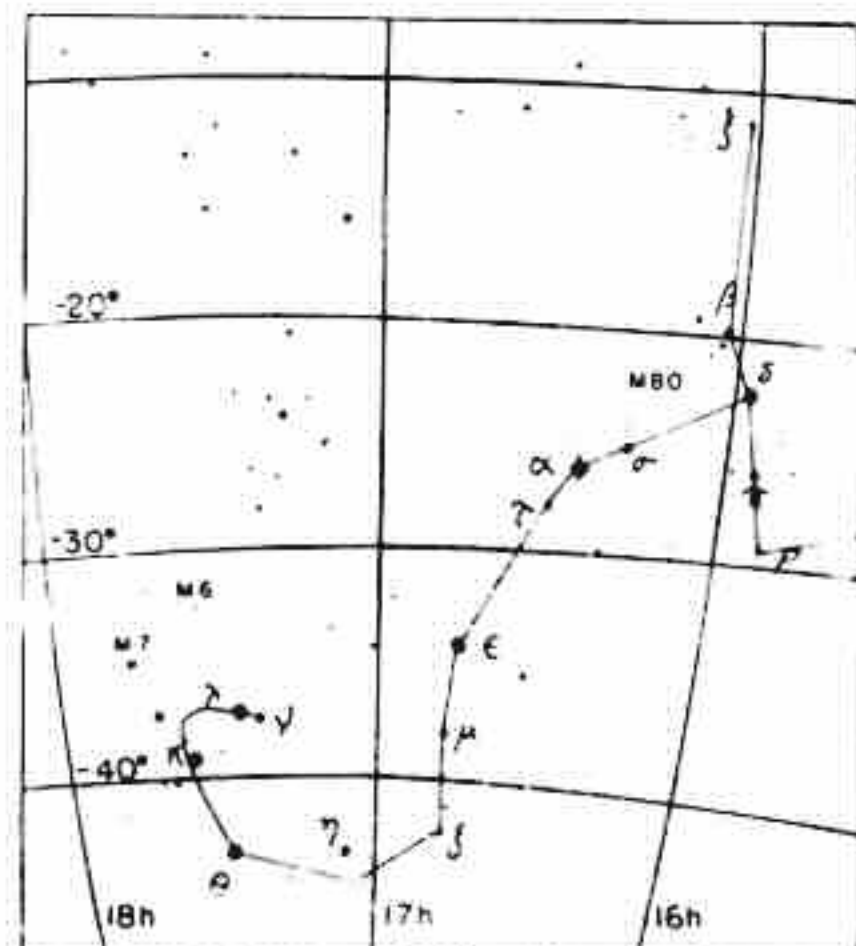
شکل ۷-۲-۷ صورت فلکی میزان (Lib)

۸-۲-۷- صورت فلکی عقرب (SCORPIUS) - صورت فلکی عقرب و یا کژدم هشتمین صورت فلکی در نوار دایره البروج می باشد که در آبانماه هر سال خورشید در آن سوی منزل گرفته و زمین بعد از خورشید در امتداد آن قرار می گیرد . مدت اقامت و عبور خورشید از این منطقه کمتر از ۳۰ روز و زاویه مرکزی ستارگان ابتدا و انتهای این صورت فلکی تا خورشید معادل 30° درجه می باشد . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعت ۲۴ اردیبهشت ماه هر سال در قسمت جنوبی آسمان مشاهده کرد . مدت زمان عبور خورشید از ناحیه صورت فلکی عقرب کمتر از هر جای دیگر است . نورانی ترین ستاره این صورت فلکی (قلب العقرب) نامیده می شود . این ستاره کاملاً " درخشان و برنگ سرخ می باشد . قدر اختری ستاره قلب العقرب ۱ بوده و ۷۰۰ بار از خورشید ما نورانی تر است . قطر این ستاره معادل ۶۳۰ میلیون کیلومتر و فاصله آن تا زمین برابر ۴۰۰ سال نوری می باشد .

در اطراف نیش عقرب یعنی در انتهای دم آن چندین ستاره مضاعف وجود دارند . چون صورت فلکی عقرب در عرض و ارتفاع کمتری نسبت به سطح افق قرار دارد لذا نور ستارگان آن بصورت چشمک زن بچشم ناظرین کره زمین می رسد . زیرا نور آنها بایستی از قشر زیادتری از جو زمین عبور نموده تا بچشم ما برسد .

اگر با دوربین دوچشمی به نواحی قلب العقرب قراول رویم تعداد زیادی از ستارگان کم نور را در این منطقه خواهیم دید . اغلب این ستارگان از نوع دوگانه و یا سه گانه می باشند . همچنین با استفاده از تلسکوپ می توان یکی از بهترین خوشه های آسمانی یعنی M_{80} را که در بین قلب العقرب و بتاعقرب وجود دارد مشاهده نمود . خوشه های M_{7} و M_{7} در ناحیه دم عقرب در این صورت فلکی قرار گرفته اند .

ستاره بتاعقرب از نوع مضاعف بوده که قدر اختری آنها ۲ و ۴ و زاویه جدائیشان معادل 14° ثانیه می باشد .

شکل ۸-۲-۷ صورت فلکی عقرب (Sco)

۹-۲-۷- صورت فلکی قوس (SAGITTARIUS) - صورت فلکی قوس و یا کمان و یا سیم اسب نهمین صورت فلکی در نوار دایره البروج می باشد که در آذرماه هر سال خورشید در آن سوی منزل گرفته و زمین بعد از خورشید در امتداد آن قرار می گیرد . مدت اقامت و عبور خورشید از این منطقه ۳۰ روز بوده و زاویه مرکزی ستارگان ابتدا و انتهای این صورت فلکی تا خورشید معادل 30° درجه می باشد . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعت ۲۴ خرداد ماه هر سال در قسمت جنوبی آسمان مشاهده کرد . صورت فلکی قوس در قسمت مرکزی کهکشان راه شیری خودمان قرار گرفته است . بطوریکه ستارگان مانند ابرهای عظیمی به شکل نامنظم و بصورت لامپ فلورسنت آسمان را روشن نموده اند .

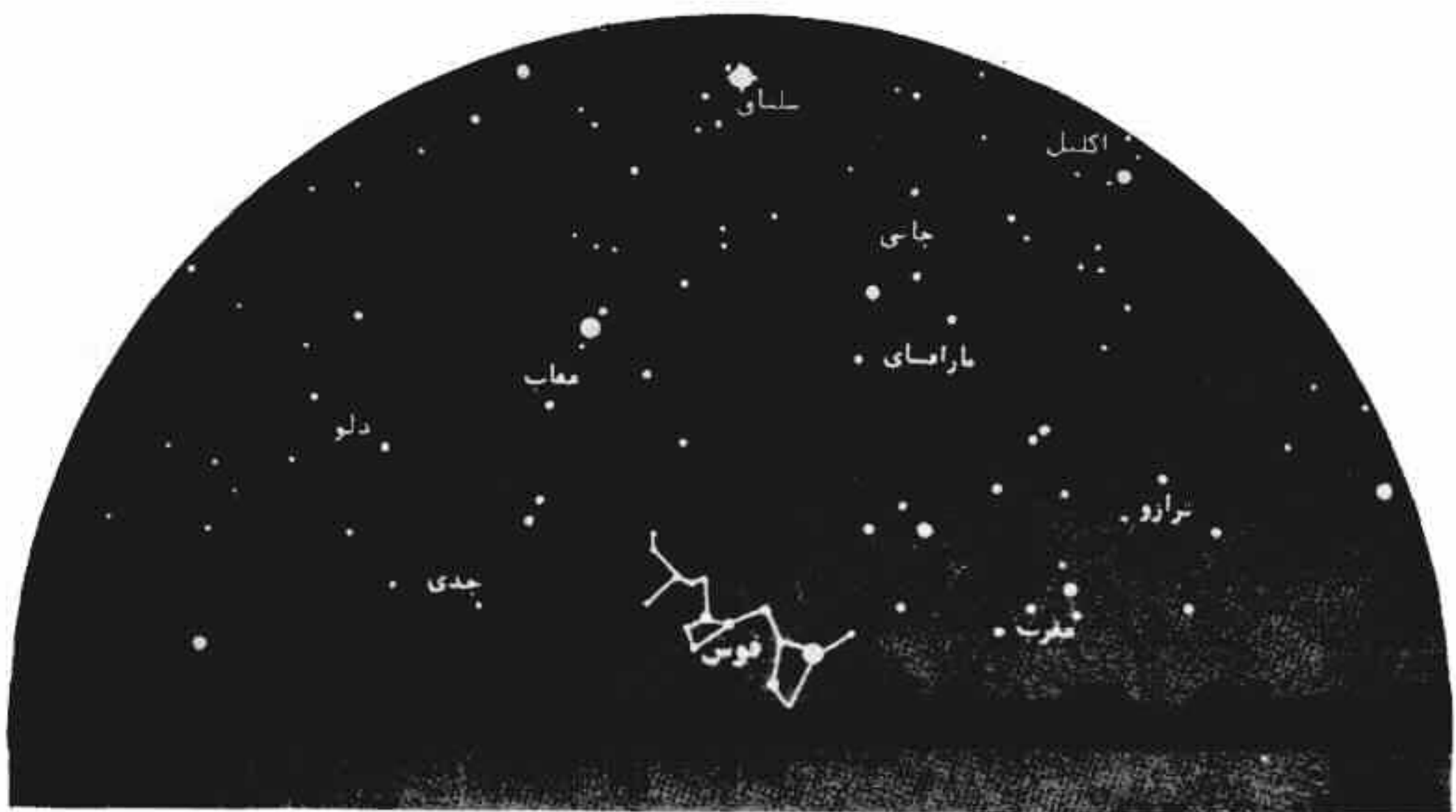
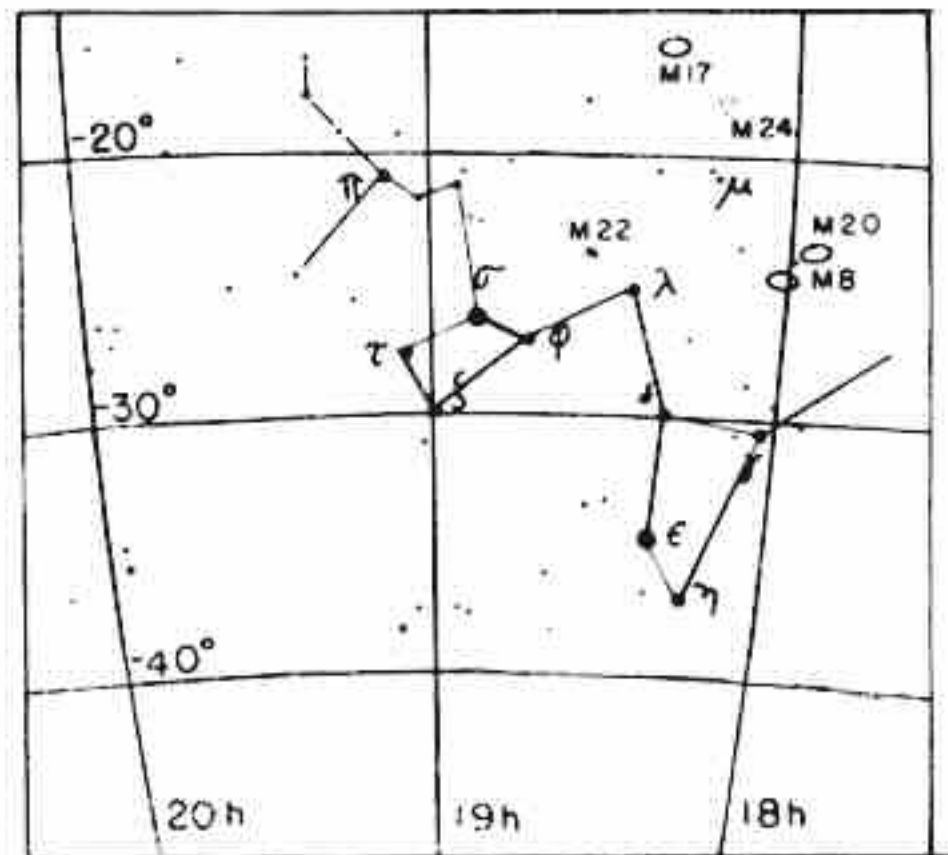
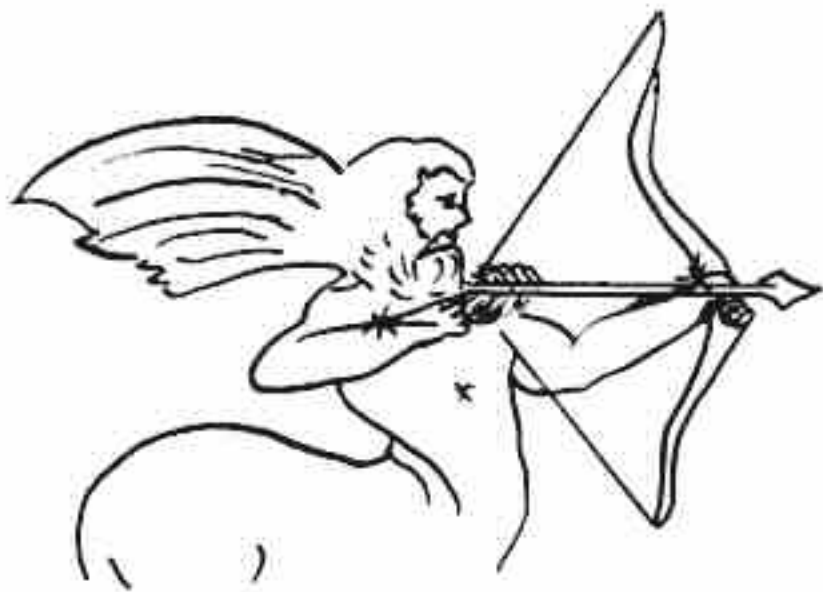
صورت فلکی قوس به شکل دیگری مانند یک ملاقه وارونه در آسمان مشاهده می شود . چون راه شیری از داخل این صورت فلکی می گذرد لذا گویی از آن ملاقه معکوس شیر می ریزد . از ابرو صورت فلکی قوس را ملاقه کوچک شیری هم می گویند .

در شب هائیکه آسمان کاملاً صاف و تاریک باشد می توان خوشه M_{24} را در بالای این صورت فلکی با چشم غیر مسلح مشاهده نمود .

مدت زیادی سحابی M_8 (سحابی مرداب) و همچنین سحابیهای مختلف دیگری زیر مطالعه و بررسی ویلیام هرشل قرار داشته اند .

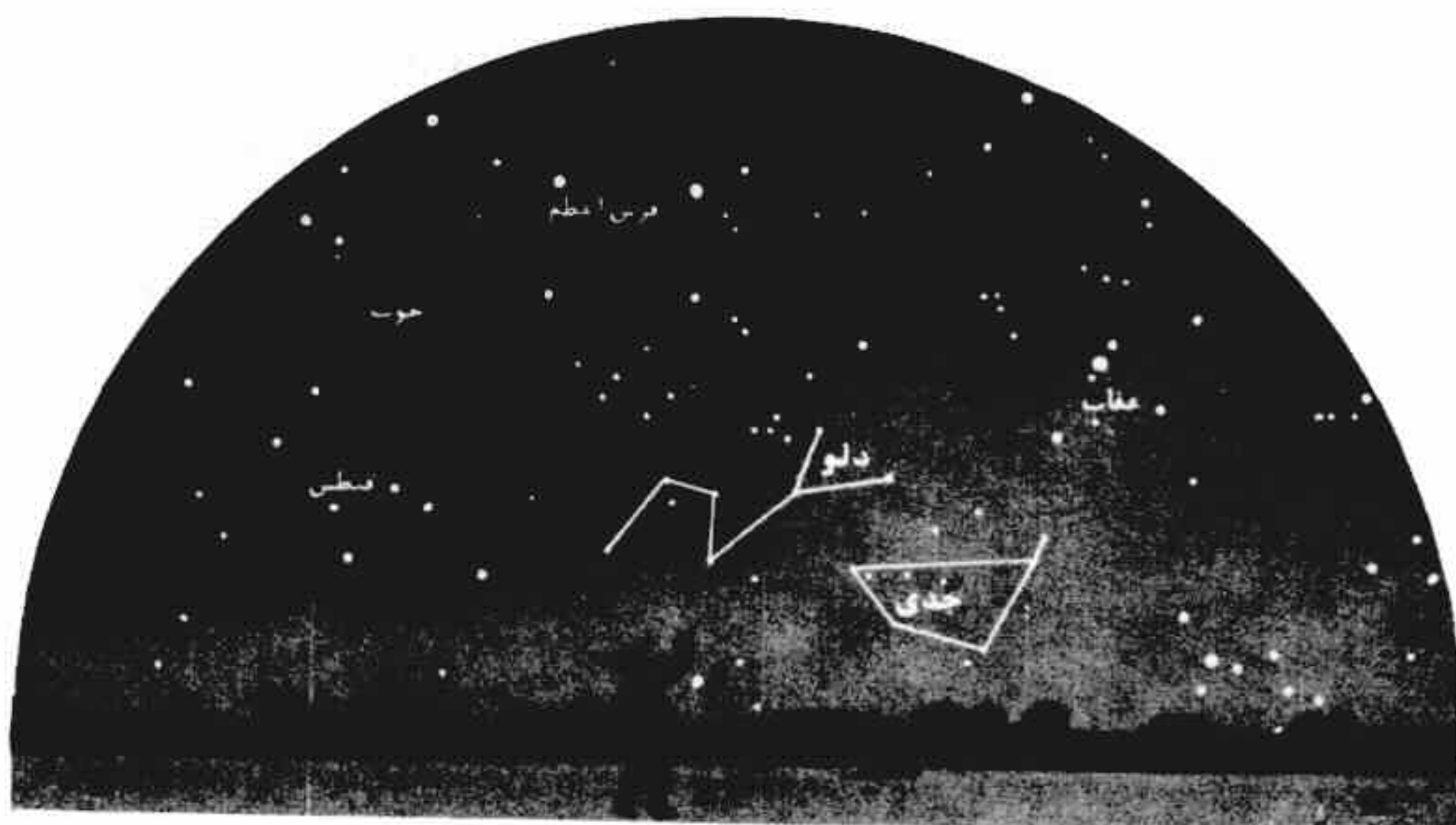
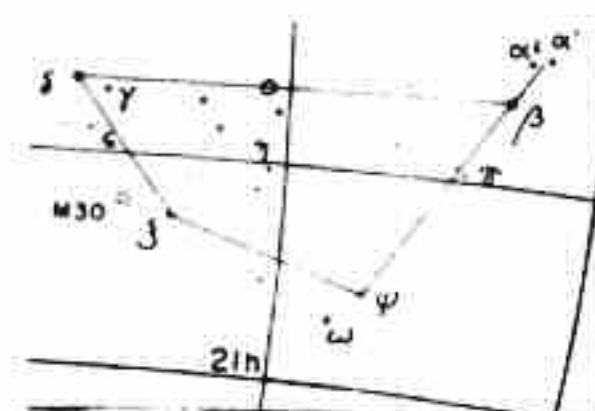
بطوریکه می دانیم سحاب یعنی ابر و سحابی ها از توده های عظیم گاز و غبار فضائی تشکیل یافته اند . در صورتیکه خوشه های آسمانی از تمرکز و تراکم تعداد کثیری ستاره در فضا تشکیل گردیده اند .

سحابی M_{20} (تریفید یا سه شاخه) و سحابی M_{17} (نعل اسب) و همچنین خوشه کروی M_{22} در این صورت فلکی قرار گرفته اند .

شکل ۹-۲-۷ صورت فلکی قوس (Sgr)

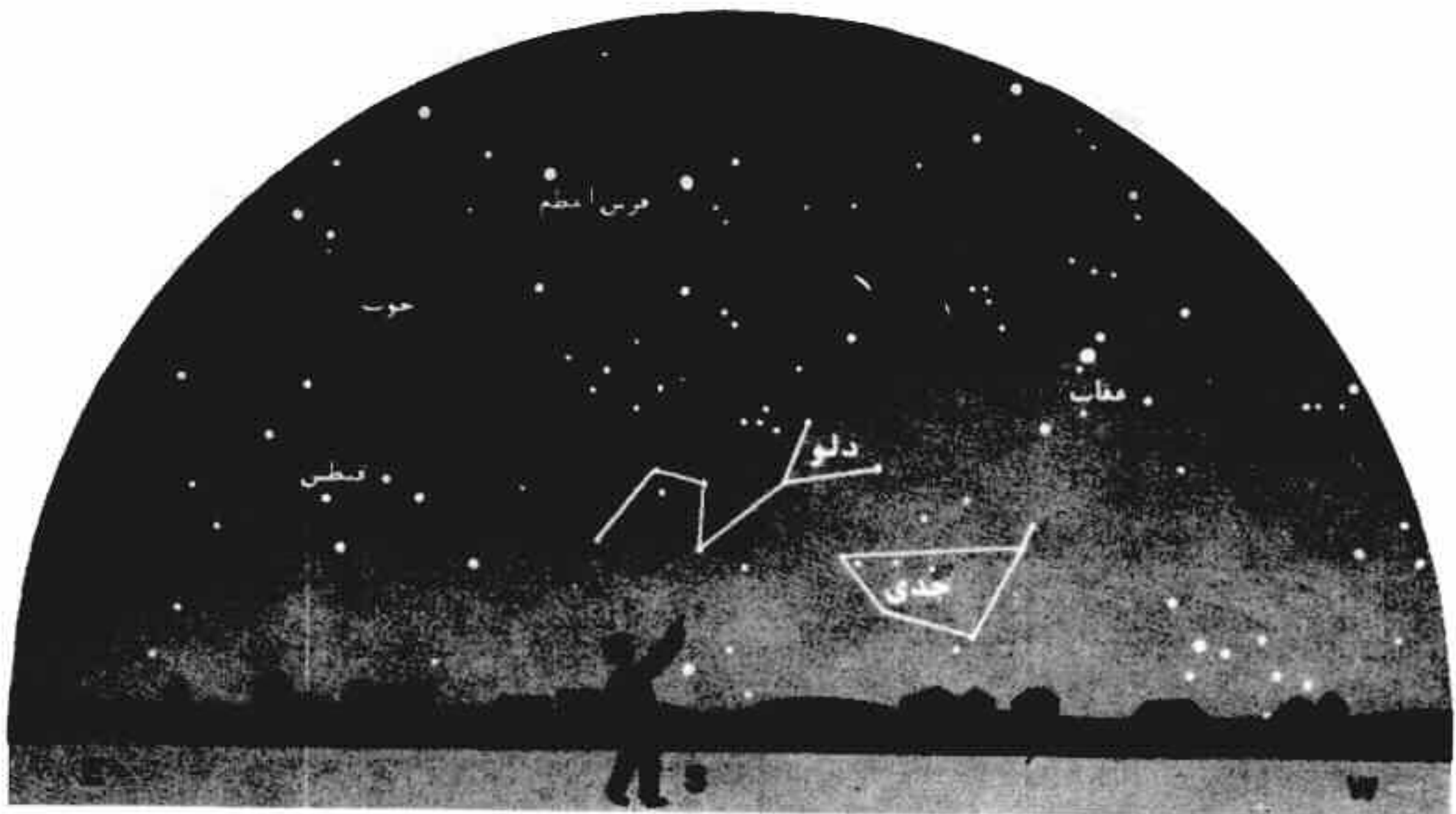
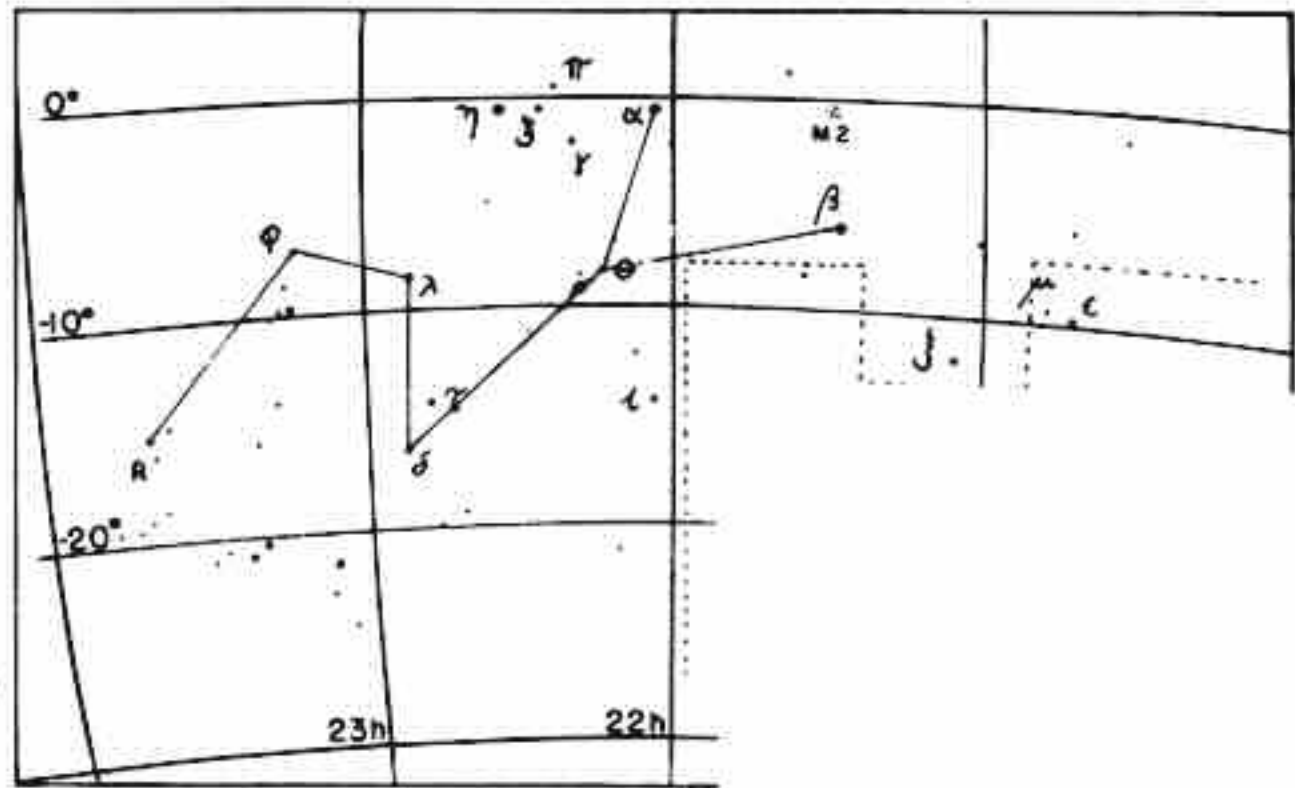
۱۰-۲-۷- صورت فلکی جدی (CAPRICORNUS) - صورت فلکی جدی و یا بزغاله دهمین صورت فلکی در نوار دایره البروج می باشد که در دیماه هر سال خورشید در آن سوی منزل گرفته و زمین بعد از خورشید در امتداد آن قرار می گیرد . مدت اقامت و عبور خورشید از این منطقه ۳۰ روز بوده و زاویه مرکزی ستارگان ابتدا و انتهای این صورت فلکی تا خورشید معادل 30° درجه می باشد . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعت ۲۴ تیرماه هر سال در قسمت جنوبی آسمان مشاهده کرد . صورت فلکی جدی شبیه بیک دوزنقه می باشد . در مشاهدات اولیه بنظر می رسد که ستارگان آلفا و بتا جدی از نوع ستارگان مضاعف می باشند بطوریکه زاویه جدائی دو ستاره تشکیل دهنده آلفا جدی برابر ۶ دقیقه و مؤلفه بتا جدی معادل ۴ دقیقه می باشند . حال اگر با تلسکوپ خوب به دو ستاره آلفا جدی قراول رویم ملاحظه خواهیم کرد که این دو ستاره با سرعت زیادی از یکدیگر دور می شوند . در ریزر ستاره بتا جدی گروه کوچک و زیبائی از ستارگان کم نور قرار گرفته اند . خوشه M_{30} در این صورت فلکی قرار گرفته که قدر اختری آن معادل ۸ بوده و بزحمت می توان آنرا رصد نمود .

شکل ۱۰-۲-۷ صورت فلکی جدی (Cap)

۱۱-۲-۷- صورت فلکی دلو (AQUARIUS) - صورت فلکی دلو ویا ریزنده ظرف آب ویا ساکب الماء یازدهمین صورت فلکی در نوار دایره البروج می باشد که در بهمن ماه هر سال خورشید در آن سوی منزل گرفته و زمین بعد از خورشید در امتداد آن قرار می گیرد. مدت اقامت و عبور خورشید از این منطقه ۳۰ روز و زاویه مرکزی ستارگان ابتدا و انتهای این صورت فلکی تا خورشید معادل 30° درجه می باشد. این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعت ۲۴ مرداد ماه هر سال در قسمت جنوبی آسمان مشاهده کرد. صورت فلکی دلو تقریباً "مانند حرف لاتین ۷ می باشد. این صورت فلکی نشانگر دلو آبی است که گروهی از ستارگان جنوب آسمان را مانند آب روانی به بیرون می ریزد زیرا این ظرف بصورت وارونه و معکوس در آسمان قرار گرفته است.

ستاره زتا دلو از نوع مضاعف بوده که هردو مؤلفه آن دارای قدر اختری ۴ و زاویه جدائی ۳^{۰۰} ثانیه می باشند. همچنین پسای دلو هم از نوع ستارگان مضاعف با قدر اختری ۴ و ۸ بوده که زاویه جدائیشان معادل ۵۰^{۰۰} ثانیه می باشد. خوشه کروی M_2 در این صورت فلکی قرار دارد که قدر اختری آن معادل ۶ است.

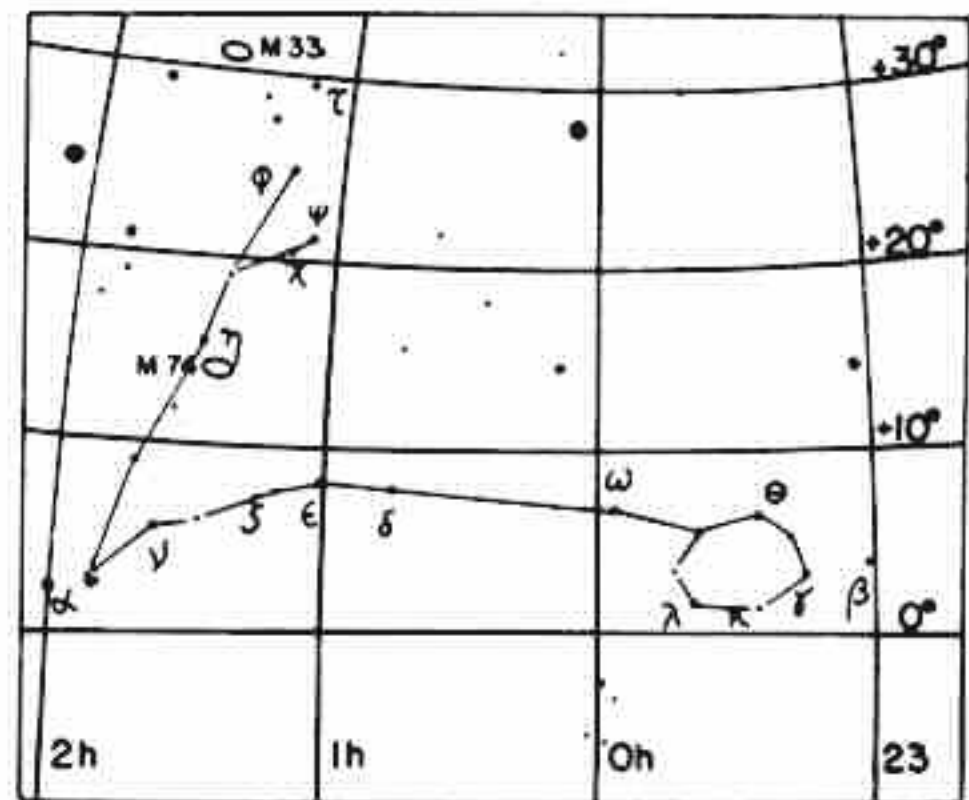
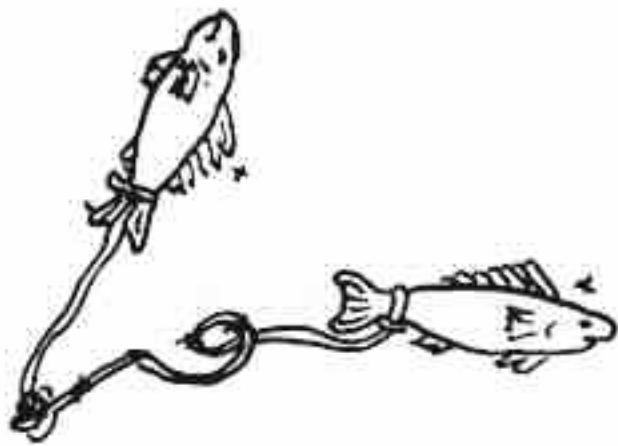

شکل ۱۱-۲-۷ صورت فلکی دلو (Aqr)

۱۲-۲-۷- صورت فلکی حوت (PISCES) - صورت فلکی حوت و یا ماهی دوازدهمین

صورت فلکی درنوار دایره البروج می باشد که در اسفند ماه هر سال خورشید در آن سوی منزل گرفته و زمین بعد از خورشید در امتداد آن قرار می گیرد . مدت اقامت و عبور خورشید از این منطقه ۲۹ روز بوده و زاویه مرکزی ستارگان ابتدا و انتهای این صورت فلکی تا خورشید معادل 35° درجه می باشد . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعت ۲۴ شهریور ماه هر سال در قسمت جنوبی آسمان مشاهده کرد . صورت فلکی حوت بشکل دو ماهی بوده که با ریسمانی به یکدیگر بسته شده اند . در محل گره این دو ریسمان ستاره آلفا حوت قرار گرفته است . این دو ماهی را بنامهای ماهی شرقی و غربی اسم گذاری کرده اند . با دوربین دوچشمی می توان خطوط ستارگانی را که بهم وصل گردیده اند و گروهی از ستارگان تاریک و زیبای بخش ماهی غربی را مشاهده نمود . همچنین با تلسکوپ می توان ستارگان مضاعف آلفا حوت را که دارای قدر اختری ۴ و ۵ بوده و زاویه جدائیشان 3° ثانیه می باشد و برنگهای سبز و آبی می درخشند از یکدیگر تشخیص داد .

کیسی حوت هم جزو ستارگان مضاعف بوده که قدر اختری هر دو آنها برابر ۶ و زاویه جدائیشان معادل 24° ثانیه می باشد . خوشه M_{33} با قدر اختری ۷ و کهکشان M_{74} که به شکل مارپیچی است در این صورت فلکی قرار دارند . باید دانست هر قدر هسته مرکز کهکشانهای مارپیچی کوچکتر و جمع تر باشد بعکس بازوی آنها بازتر و نامنظم تر دیده می شوند .

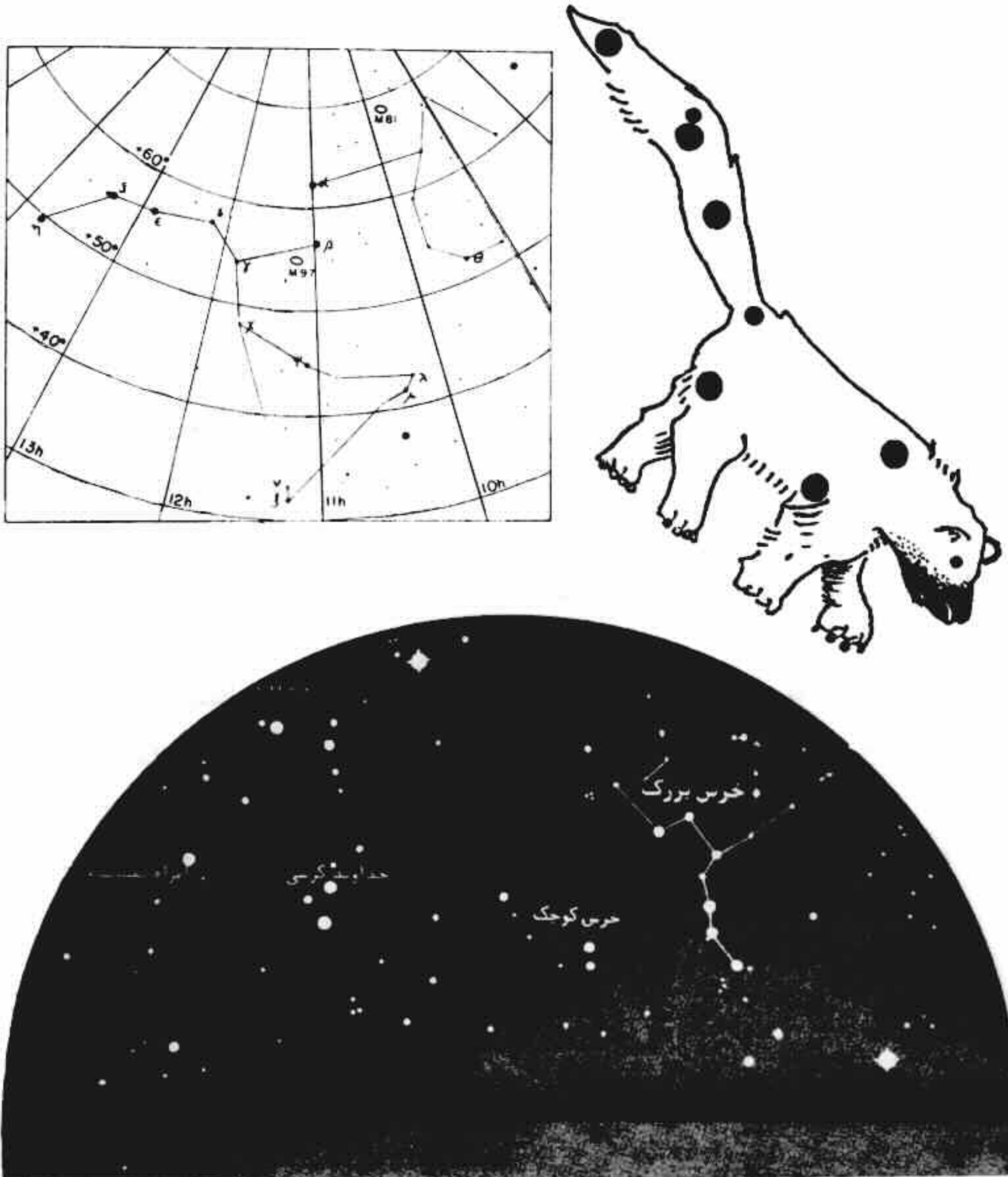

شکل ۱۲-۲-۷ صورت فلکی حوت (Psc)

۱۳-۲-۷- صورت فلکی دب اکبر (URSA MAJOR) - صورت فلکی دب اکبر و یا خرس بزرگ و یا هفت برادران یکی از مشهورترین صورت‌های فلکی نیمکره شمالی بوده که راهنمای بسیارخوبی برای یافتن ستاره شمالی می‌باشد. این صورت فلکی ابدی‌الظهور را می‌توان براحتی هرشب در قسمت شمالی آسمان مشاهده کرد. صورت فلکی دب اکبر شباهت زیادی به ملاقه و یا یغلاوی غذاخوری سربازان دارد. بسیاری از ستارگان آن تقریباً " در فاصله یکسانی از ما قرار داشته و همگی با هم در فضا حرکت می‌نمایند.

اگر دو ستاره انتهای یغلاوی را پنج برابر خود ادامه دهیم براحتی به ستاره قطبی و یا شمالی خواهیم رسید. اگر با دوربین به ستاره زتادب اکبر یعنی (عناق) قراول رویم خواهیم دید که آن ستاره از نوع مضاعف است. بطوریکه رویت ستاره تاریک آن یعنی (سُها) کار بسیار مشکلی است. یکی از امتحانات قوه دید چشم منجمین و شکارچیان قدیمی رویت سُها بوده است. قدراختری دو ستاره عناق و سُها ۲ و ۵ و زاویه جدائیشان برابر ۱۱ دقیقه می‌باشد. این دو ستاره حدود ۷۰ سال نوری از ما فاصله دارند.

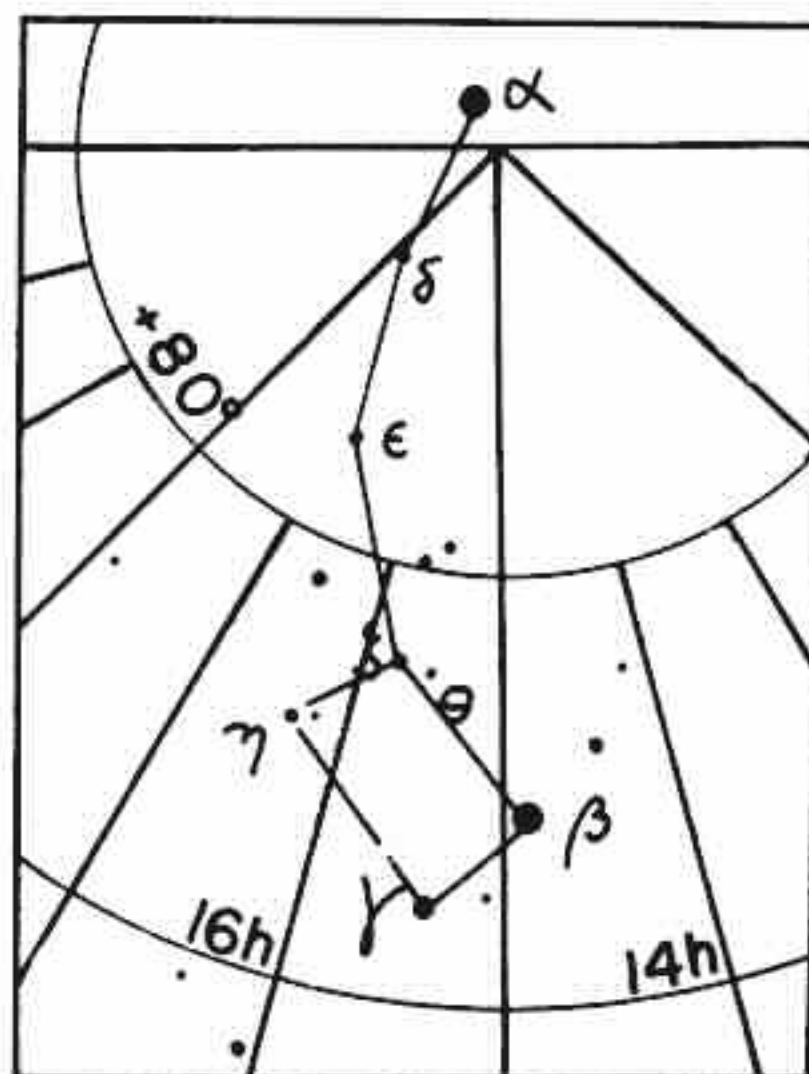
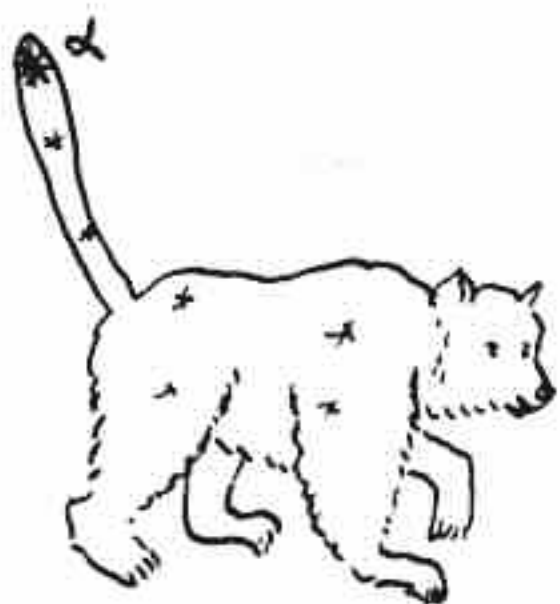
در اطراف دو ستاره نو و کیسی دب اکبر حوزه زیبائی از ستارگان کم نور قرار گرفته است. در بین دو ستاره عناق و سُها یک ستاره تاریکی وجود دارد که در ۲۰۰ سال پیش آنرا به اشتباه یکی از سیارات منظومه شمسی تصور می‌کردند. ستاره عناق خود ستاره مضاعف می‌باشد که قدراختری آنها ۲ و ۴ و زاویه جدائیشان معادل ۱۴ ثانیه است. کهکشان مارپیچی M ۸۱ که در فاصله ۷ میلیون سال نوری از ما قرار دارد بشکل لکه ابری در بالای صورت فلکی دب اکبر قرار گرفته است.

شکل ۱۳-۲-۷ صورت فلکی دب اکبر (UMa)

۱۴-۲-۷- صورت فلکی دب اصغر (URSA MINOR)- صورت فلکی دب اصغرویا خرس کوچک یکی از صورت های فلکی نیمکره شمالی آسمان بوده که پیوسته شبها بخصوص در فروردین ماه در آسمان مشاهده می شود. اهمیت این صورت فلکی بخاطر آنست که ستاره قطبی و یا شمالی (جدی) جزو یکی از ستارگان آن بوده و بنام آلفا دب اصغر در انتهای دم خرس کوچک قرار گرفته است. ستاره شمالی با اختلاف کمتر از یک درجه از محل واقعی خود پیوسته مددکار و راهنمای کلیه منجمین و فضانوردان و دریانوردان در تعیین مسیر راه آنها بوده است.

ستاره شمالی نسبتاً ثابت بوده و پیوسته با چشم غیر مسلح قابل رویت می باشد. این ستاره ابدی الظهور دارای قدر اختری ۲ می باشد. ستاره قطبی هم مضاعف است بطوری که قدر اختری آنها ۲ و ۸ و زاویه جدائیشان معادل ۱۸۰ ثانیه می باشد. مؤلفه ستاره قطبی از نوع متغیر قیفاوسی است که نور آن متناوباً با اندازه نیم قدر اختری تغییر می نماید. فاصله این سیستم ستاره ای از ما حدود ۵۰۰ سال نوری می باشد.

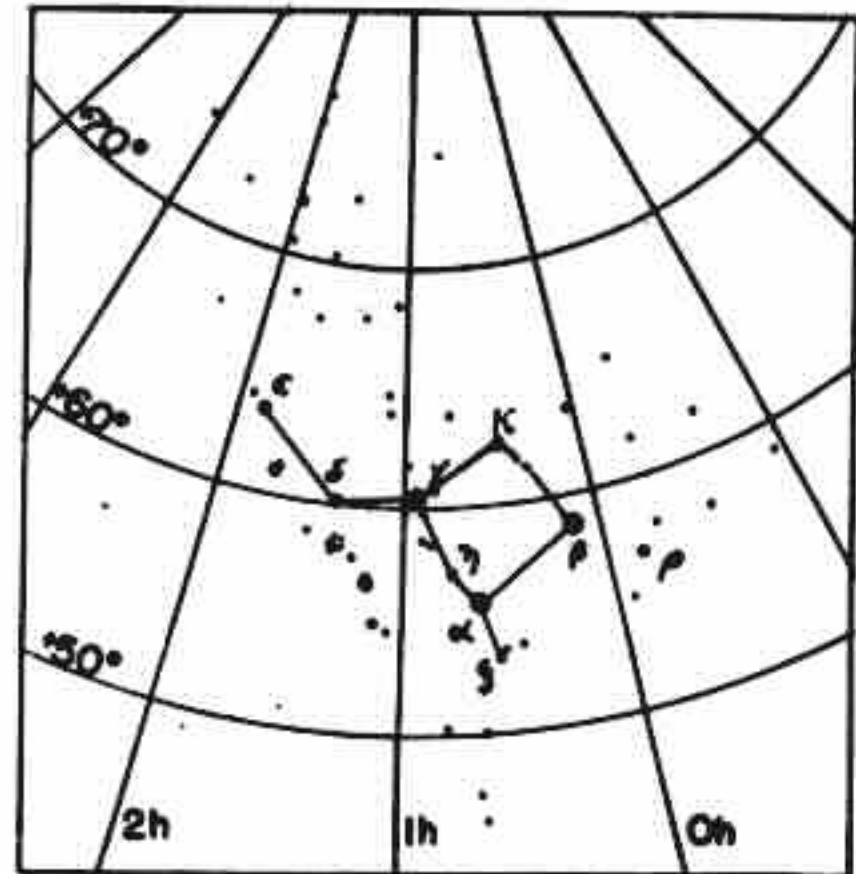
شکل ۱۴-۲-۷ صورت فلکی دب اصغر (UMi)

۱۵-۲-۷- صورت فلکی ذات‌الکرسی (CASSIOPIEA) - صورت فلکی ذات‌الکرسی

ویا خداوند کرسی در نیمکره شمالی آسمان قرار گرفته است. شکل برجسته و باشکوهی که در این صورت فلکی خوب مشاهده می‌شود بشکل IV ویا M می‌باشد. ذات‌الکرسی و دب اکبر ارجمله صورتهای فلکی پیرا قطبی بوده که نسبت به ستاره قطبی در شمال آسمان قرینه می‌باشند. بطوریکه اگر صورت فلکی اول در بالای ستاره قطبی قرار بگیرد در همان موقع صورت فلکی دوم در پائین آن قرار خواهد گرفت و همچنین وقتی صورت فلکی اول در سمت مشرق ستاره قطبی قرار داشته باشد صورت فلکی دوم در سمت مغرب آن موضع خواهد گرفت. ستاره آلفا ذات‌الکرسی از نوع ستارگان متغیر بوده و در فاصله ۲۵۵ سال نوری از ما قرار گرفته است. همچنین ستاره کاپا ذات‌الکرسی زمانی درخشانترین ستاره آسمان بوده بطوری که حتی از شعرای یمانی امروزی که بنام آلفای آسمان لقب گرفته‌است نورانی‌تر بوده‌است. با استفاده از دوربین دوچشمی در نزدیکی زتا ذات‌الکرسی حلقه مزینی شبیه به یک تاج کوچک ویا قطعه‌ای از جواهر بچشم می‌خورد. همچنین در بین ستارگان گاما و کاپای آن منظره زیبایی از ستارگان مشاهده می‌شود.

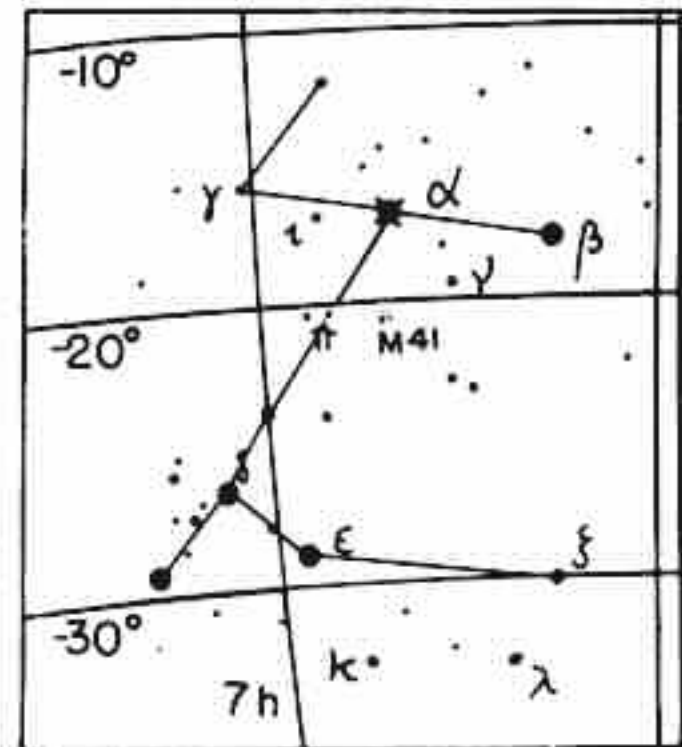
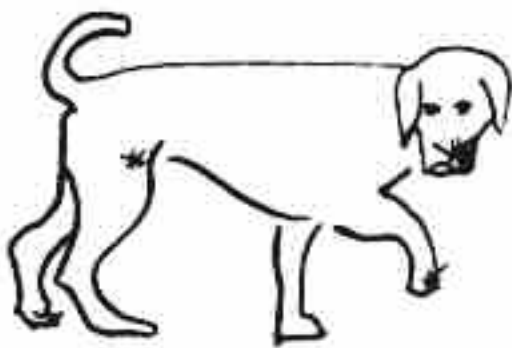
اگر از تلسکوپ نجومی استفاده شود معلوم خواهد شد که ستاره اتا ذات‌الکرسی از نوع مضاعف بوده که قدر اختری آنها ۳ و ۷ و زاویه جدائی آنها ۱۵۰ ثانیه و رنگ آنها زرد و نارنجی می‌باشند. این دو ستاره مضاعف در سال ۱۷۷۹ میلادی توسط هرشل کشف گردیده است.

آلفا ذات‌الکرسی هم مضاعف بوده که قدر اختری آنها ۲ و ۹ و زاویه جدائیشان برابر ۱ دقیقه می‌باشد.

شکل ۱۵-۲-۷ صورت فلکی ذات الكرسي (Cas)

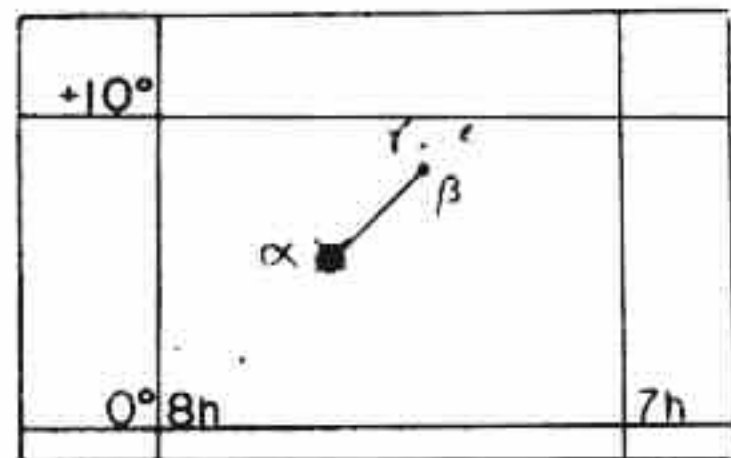
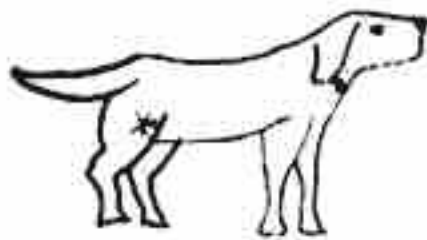
۱۶-۲-۷- صورت فلکی کلب اکبر (CANIS MAJOR) - صورت فلکی کلب اکبر و یا سگ بزرگ بعثت دارا بودن ستاره شعرای یمانی (تیشتر) و یا آلفای آسمان سیار مشهور می باشد. ستاره شعرای یمانی دارای قدر اختری ۱/۵- بوده که بعد از خورشید و ماه درخشانترین ستاره آسمانست. این ستاره جزو نزدیکترین ستارگان بر زمین است زیرا تنها ۸/۷ سال نوری از ما فاصله دارد. اگر روزی این ستاره در جای خورشید قرار می گرفت شدت نور آن ۲۳ بار درخشانتر از نور خورشید بما می رسید. بتا سگ بزرگ (مرزم) نامیده میشود. نو سگ بزرگ از نوع ستارگان سه گانه بوده ولی اسیلون آن دو گانه و با قدر اختری ۲ و ۹ و زاویه جدائی ۷ ثانیه می باشند. خوشه M_{41} در این صورت فلکی جای گرفته است. صورت فلکی سگ بزرگ را می توان هر شب ساعت ۲۱ در بهمن ماه هر سال در قسمت پائین جنوب آسمان رویت نمود.

شکل ۱۶-۲-۷ صورت فلکی کلب اکبر (CMa)

۱۷-۲-۷- صورت فلکی کلب اصغر (CANIS MINOR) - صورت فلکی کلب اصغر
 و یا سگ کوچک در بخش جنوبی آسمان کمی بالاتر از سگ بزرگ قرار گرفته است. این صورت
 فلکی را می توان هر شب ساعت ۲۱ در بهمن ماه هر سال در قسمت جنوبی کره آسمان رویت
 کرد.

آلفا سگ کوچک (شعرای شامی) نام داشته و گاهی آنرا (غمیصاء) نیز می گویند .
 این ستاره نورانی ترین ستاره صورت فلکی سگ کوچک بوده که دارای رنگ زرد و قدر اختری
 ۵/۵ می باشد . باید دانست این ستاره در اصل ۶ برابر درخشانتر از نور خورشید است .
 فاصله این ستاره از ما برابر ۱۱ سال نوری می باشد .

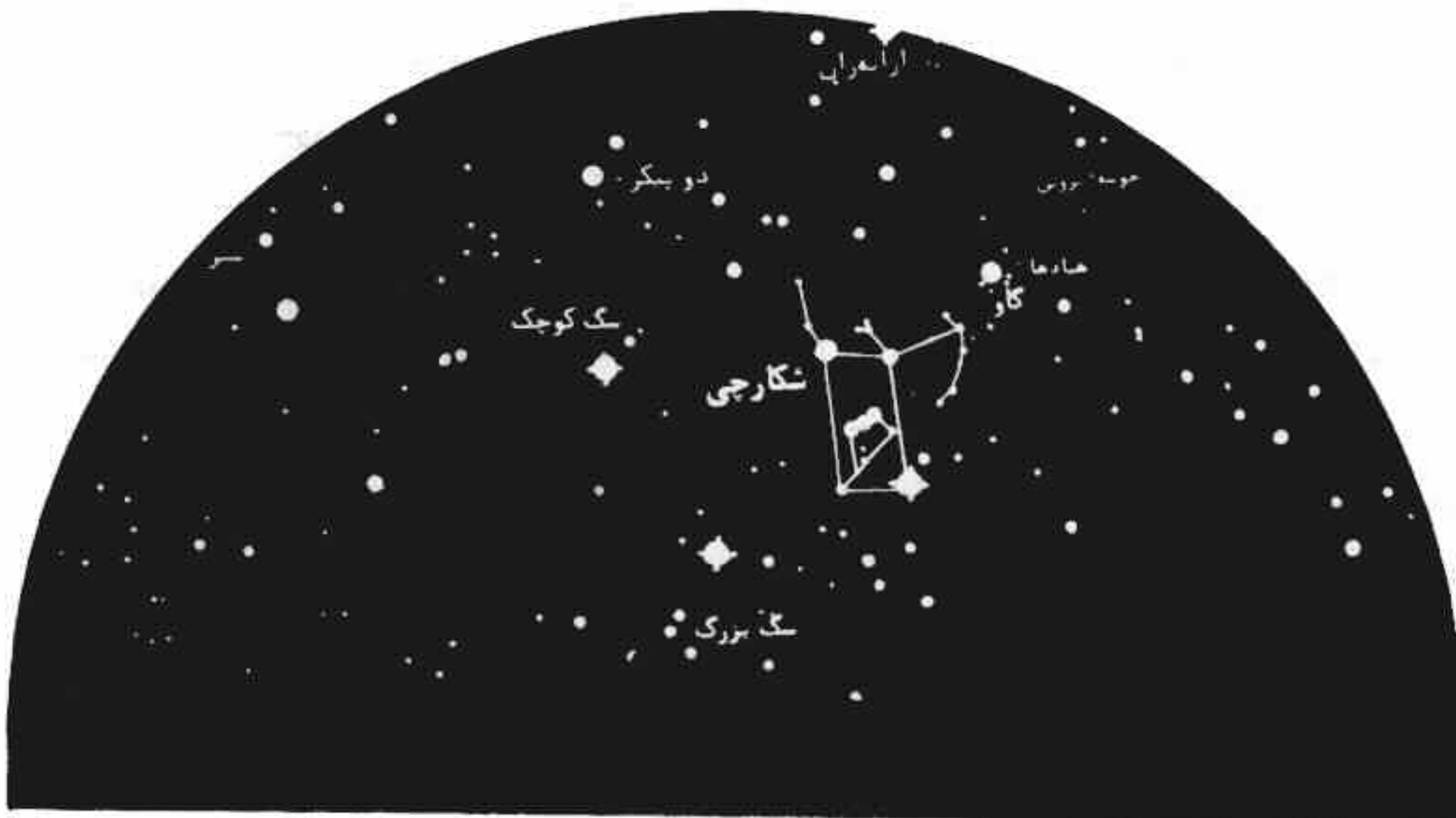
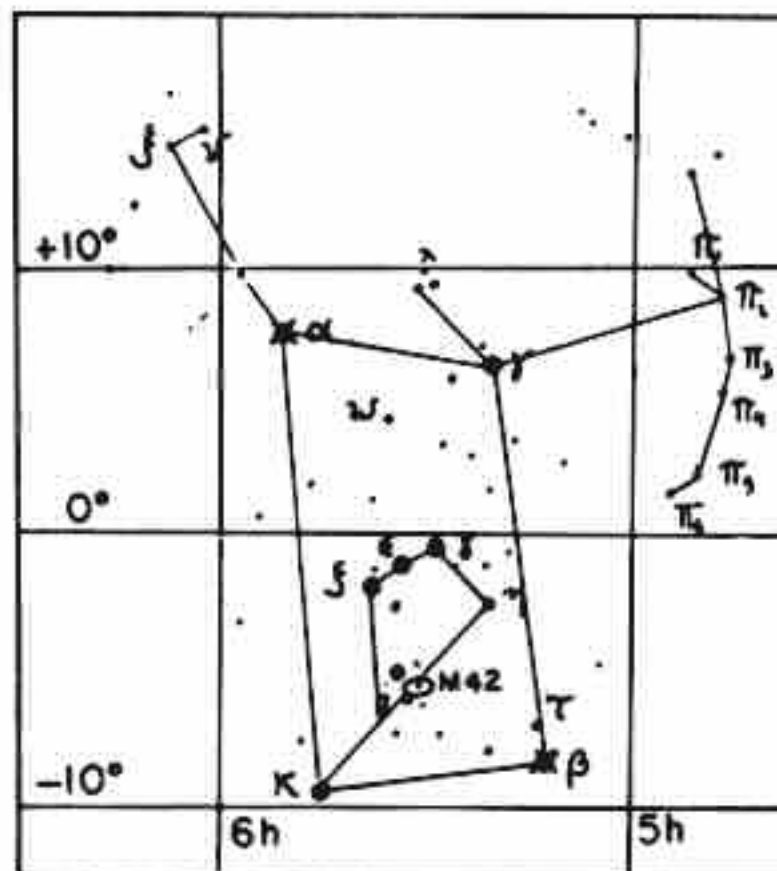

شکل ۱۷-۲-۷ صورت فلکی کلب اصغر (CMi)

۱۸-۲-۷- صورت فلکی جبار (ORION)- صورت فلکی جبار و یا شکارچی و یا بزرگ منش باشکوه‌ترین و زیباترین و عظیم‌ترین صورت فلکی در کره آسمان می باشد. صورت فلکی جبار از نظر عظمت و درخشندگی نورانی‌ترین صورت فلکی آسمان است. از زمانهای بسیار قدیم تاکنون صورت فلکی شکارچی معبود و معشوق و محسور کلیه منجمین و ستاره شناسان جهان بوده است. کمتر کسی پیدا می شود که در اثر دیدن آن لرزه بر اندامش نیافتد. سه ستاره درخشان که کمر بند شکارچی را مجسم می سازند بشکل برجسته و درخشانی هستند که طول ظاهری آنها معادل 3° درجه می باشد. ستاره آلفا شکارچی در شانه راست آنمرد یعنی طرف چپ صورت فلکی جبار قرار گرفته است و (ابط الجوز) نامیده میشود. این ستاره از نوع ستارگان متغیر بوده که قدر اختری متوسط آن برابر یک است. این ستاره حدود ۴۰۰ بار بزرگتر از خورشید می باشد که ۳۰۰ سال نوری از ما فاصله دارد.

بتا شکارچی (قدم الجبار) ستاره ایست آبی رنگ که کف پای شکارچی را مجسم می سازد. این ستاره ۱۸۰۰۰ مرتبه درخشانتر از نور خورشید بوده که در فاصله ۵۴۰ سال نوری از ما قرار گرفته است. گروه ستارگان پی که بصورت منحنی در جلوی دست جبار قرار گرفته اند نمایش پوست شیری را نشان می دهد که جبار آنرا شکار کرده است. این ردیف ستارگان پی تا صورت فلکی ثور ادامه یافته است.

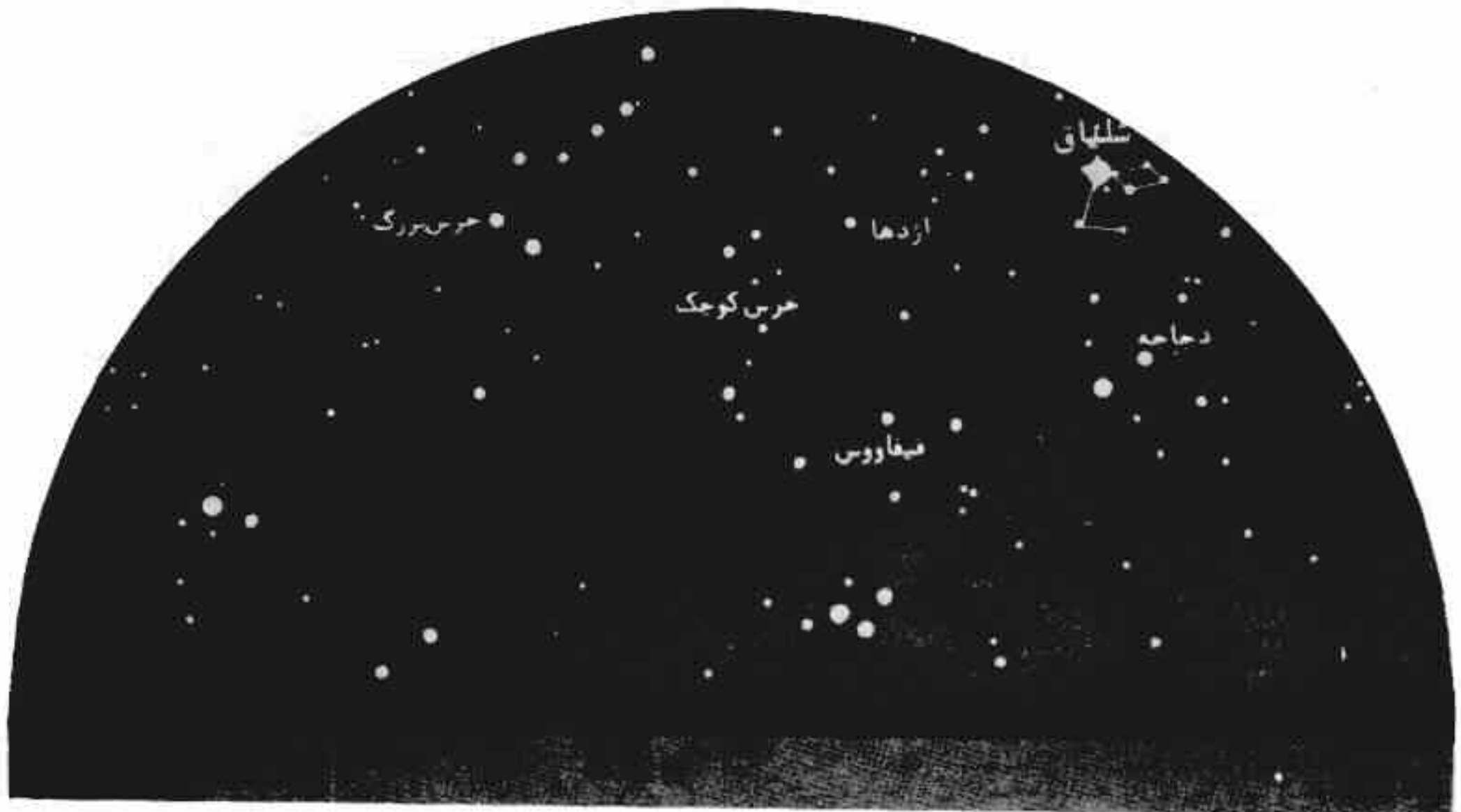
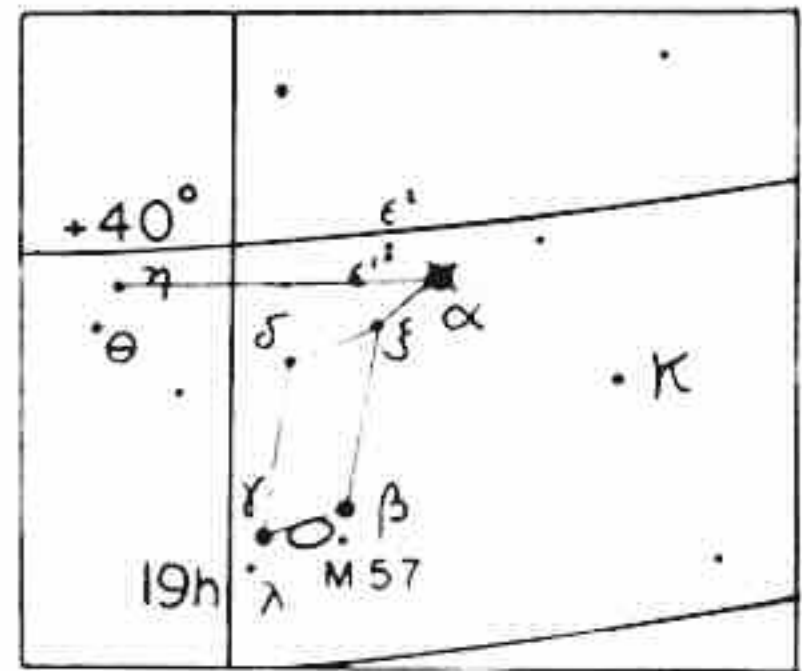
در انتهای غلاف شمشیر آویخته شده در کمر شکارچی سحابی بزرگ M_{42} قرار گرفته است. این سحابی از توده عظیمی غبار و گازهای تابان تشکیل یافته است. قطر این سحابی ۲۶ سال نوری بوده که در حدود ۱۶۰۰ سال نوری از ما فاصله دارد. دلتا شکارچی از نوع مضاعف با قدر اختری ۲ و ۷ می باشد. همچنین بتا شکارچی یعنی قدم الجبار هم از نوع مضاعف است که با تلسکوپ بزحمت ستاره همراه آن مشاهده می شود. زیرا این ستاره بسیار کم نور بوده و باندازه ۷ قدر اختری از قدم الجبار تاریکتر است. سحابی سراسب در جنوب ستاره زتا شکارچی قرار گرفته است. این سراسب ابر تاریک و سرد بوده که دور آن را گاز درخشانی احاطه کرده است. بعلت جذب نور توسط این ابر سیاه ستارگان ماورای آن هرگز دیده نمی شوند. اگر ستاره ای در جلو آن دیده شود نشانه نزدیکتر بودن آن ستاره از ابر است. (شکل سحابی اسب سر در صفحه ۳۰۸)

شکل ۱۸-۲-۷ صورت فلکی جبار (Ori)

۱۹-۲-۷- صورت فلکی شلیاق (LYRA) - صورت فلکی شلیاق یا چنگ رومی و یا سلحفاة درست قرینه دب اکبر نسبت به ستاره قطبی در نیمکره شمالی آسمان قرار گرفته است. شلیاق صورت فلکی کوچکی است ولی بعلت دارا بودن ستاره درخشان (نسرواقع) که همان آلفا شلیاق است از اهمیت زیادی برخوردار می باشد. این ستاره بعد از شعرای یمانی درخشانترین ستاره در نیمکره شمالی آسمان می باشد. طبق مطالعات نجومی که بعمل آمده است معلوم گشته که خورشید با سرعت ۲۰ کیلومتر در ثانیه بطرف نقطه‌ای بنام (آپکس) واقع در این صورت فلکی در حال حرکت می باشد.

سه ستاره آلفا، زتا، اپسیلون شلیاق یک مثلثی را در فضا مجسم می سازند. اپسیلون شلیاق ستاره ایست چهارگانه که دارای ۴ مؤلفه می باشد. هر جفت از این مؤلفه‌ها دارای قدر اختری ۵ و ۶ بوده که زاویه جدائیشان معادل ۲ و ۳ ثانیه می باشند. ستاره زتا شلیاق نیز دوگانه بوده که قدر اختری آنها ۴ و ۶ و زاویه جدائیشان معادل ۴۴ ثانیه می باشد. بتا شلیاق هم مضاعف بوده و هم ستاره ایست متغیر. در حقیقت این ستاره دارای ۴ مؤلفه می باشد که بشکل ۷ قرار گرفته اند. قدر اختری آنها معادل ۴ و ۷ و ۸ و ۱۱ بوده و زاویه جدائیشان برابر ۴۵ و ۶۵ و ۸۵ ثانیه می باشند.

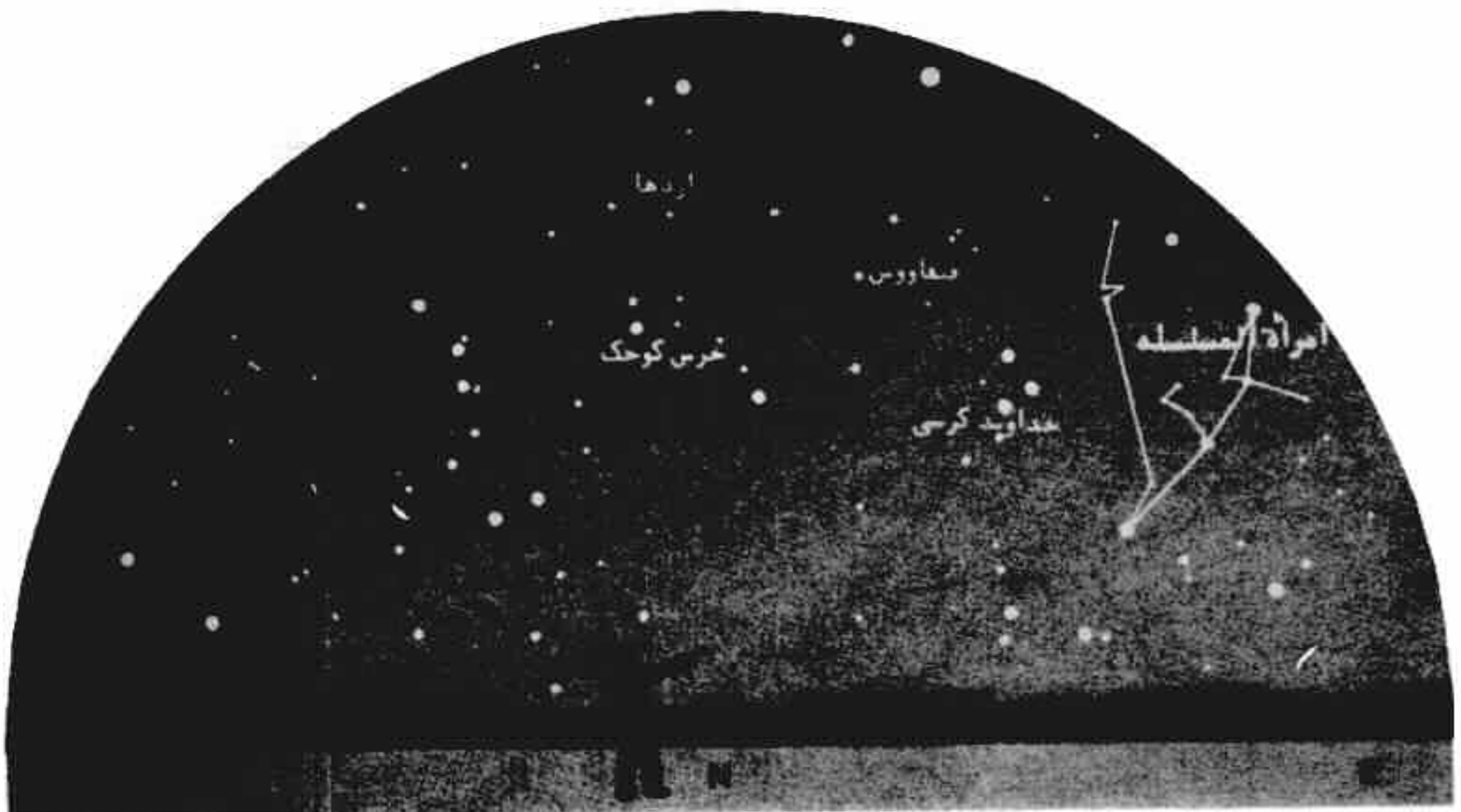
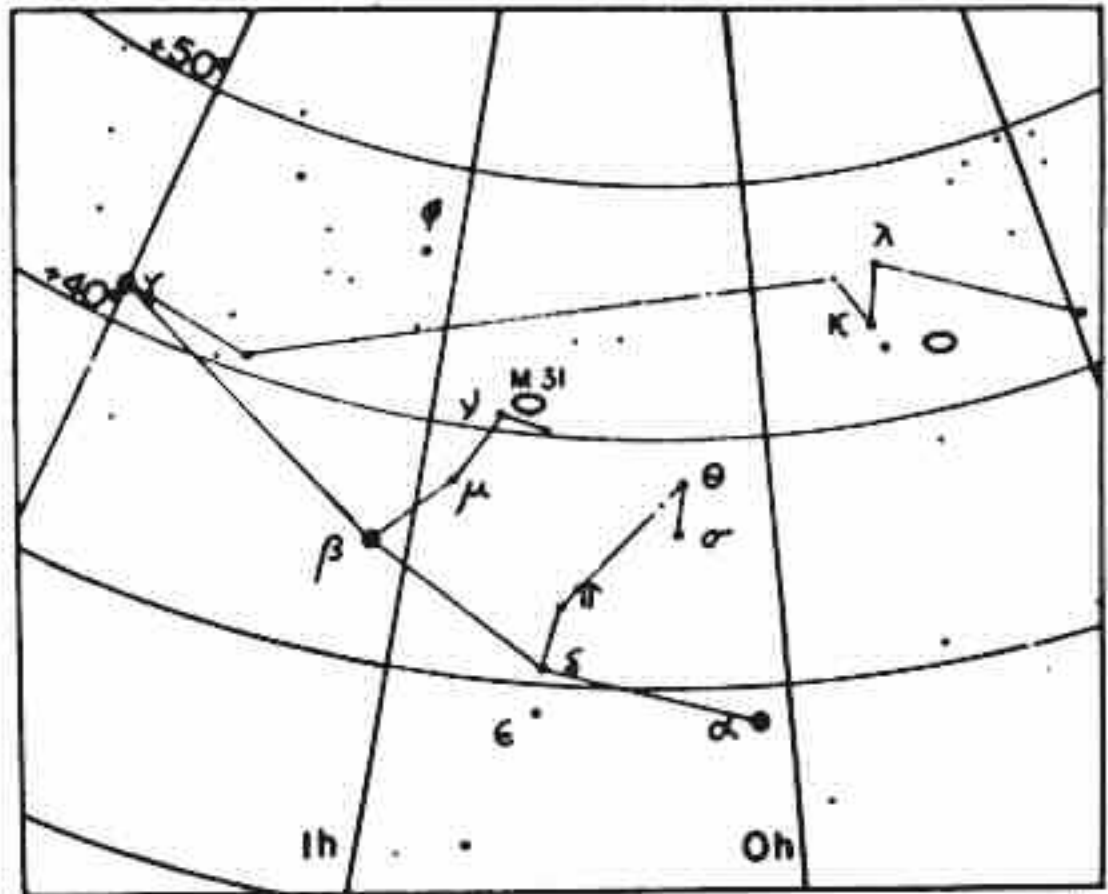

شکل ۱۹-۲-۷ صورت فلکی شلیاق (Lyr)

۲۰-۲-۷- صورت فلکی امراة المسلسله (ANDROMEDA) - صورت فلکی امراة المسلسله و یارن بهرنجیرکشیده شامل کهکشان امراة المسلسله M_{31} می باشد که (آندرومدا) نامیده می شود. این کهکشان نزدیکترین کهکشان به راه شیری می باشد که از زمین حدود ۲ میلیون سال نوری فاصله دارد. در شبهای تاریک و هوای صاف مرداد ماه هر سال می توان کهکشان M_{31} که بصورت لکه ابری در این صورت فلکی قرار دارد مشاهده نمود.

ستارگان آلفا، بتا، گاما امراة المسلسله تقریباً "در یک امتداد قرار گرفته اند. ستاره آلفا امراة المسلسله (سرة الفرس) نام گرفته که دارای قدر اختری ۲ بوده و در فاصله ۲۵۰ سال نوری از ما قرار گرفته است.

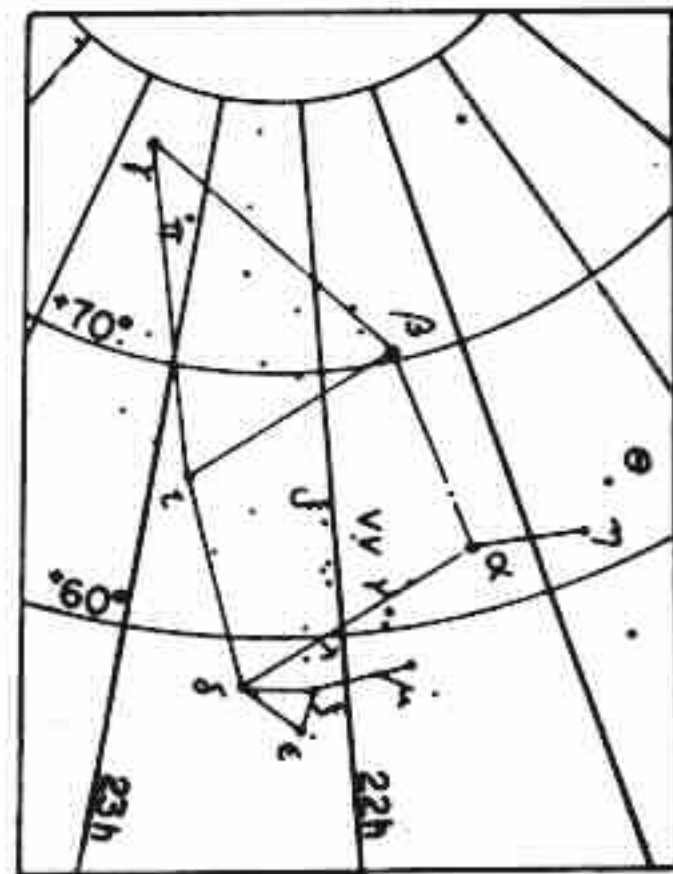
گاما امراة المسلسله ستاره ایست مضاعف با قدر اختری ۲ و ۵ با زاویه جدائی ۱۰° ثانیه. پی امراة المسلسله نیز دو گانه بوده که قدر اختری آنها ۴ و ۸ و زاویه جدائیشان ۴۶° ثانیه می باشد.

شکل ۲۰-۲-۷ صورت فلکی امراة المسلسله (And)

۲۱-۲-۷- صورت فلکی قیفاووس (CEPHEUS) - صورت فلکی قیفاووس حر، صورتهای فلکی پیرا قطبی بوده و در بالا و بین دو صورت فلکی ذات الکرسی و دب اکبر یعنی در حوالی ستاره قطبی قرار گرفته است. این صورت فلکی ستارگان چندان روشنی ندارد. بطوریکه حداکثر درخشندگی نور آنها دارای قدر اختری ۴ می باشد. ستاره دلتا قیفاووس از نوع متغیر و بسیار مشهور می باشد. باید دانست کلیه ستارگان متغیر این صورت فلکی و یا سایر ستارگان متغیر آسمان را قیفاووسی می گویند. دلتا، زتا، اپسیلون قیفاووس یک مثلث کوچک و زیبائی را در آسمان محسم می سازند. بتا قیفاووس از نوع ستارگان مضاعف بوده که دارای قدر اختری ۳ و ۸ و زاویه جدائی ۱۴ ثانیه می باشد. همچنین کیسی قیفاووس نیز از نوع ستارگان مضاعف است که قدر اختری آنها ۴ و ۶ و زاویه جدائیشان معادل ۷ ثانیه می باشد. ستاره ای که با علامت ۷۷ نشانه گذاری شده است یک ستاره سرخ رنگ بوده و دارای قدر اختری ۵ می باشد که یک ستاره دوگانه گرفتی است یعنی مؤلفه های آن بدور هم گردش کرده و هر ۲۰ سال یکبار باعث کسوف یکدیگر می شوند. قطر ستاره ۷۷ حدود ۶۰۰ برابر خورشید است.

تغییر نور دلتا قیفاووس - گازهای اطراف این ستاره در یک تناوب منظم ۵/۳ روز یک بار منبسط و یکبار منقبض می شود بطوریکه نور آنها تغییر می کند. درجه نورانیت این ستاره گاهی مانند زتا و گاهی مانند اپسیلون قیفاووس می شود. از اینرو با رسم کردن دو خط موازی در بالا و پایین شکل به منظور مشخص کردن درجه نورانیت زتا و اپسیلون قیفاووسی می توان متحنی تغییرات درجه نورانیت دلتا قیفاووس را برای مدت زمان دو نوسان ۵/۳ روزی نمایش داد.

شکل ۲۱-۲-۷ صورت فلکی قیفاووس (Cep)

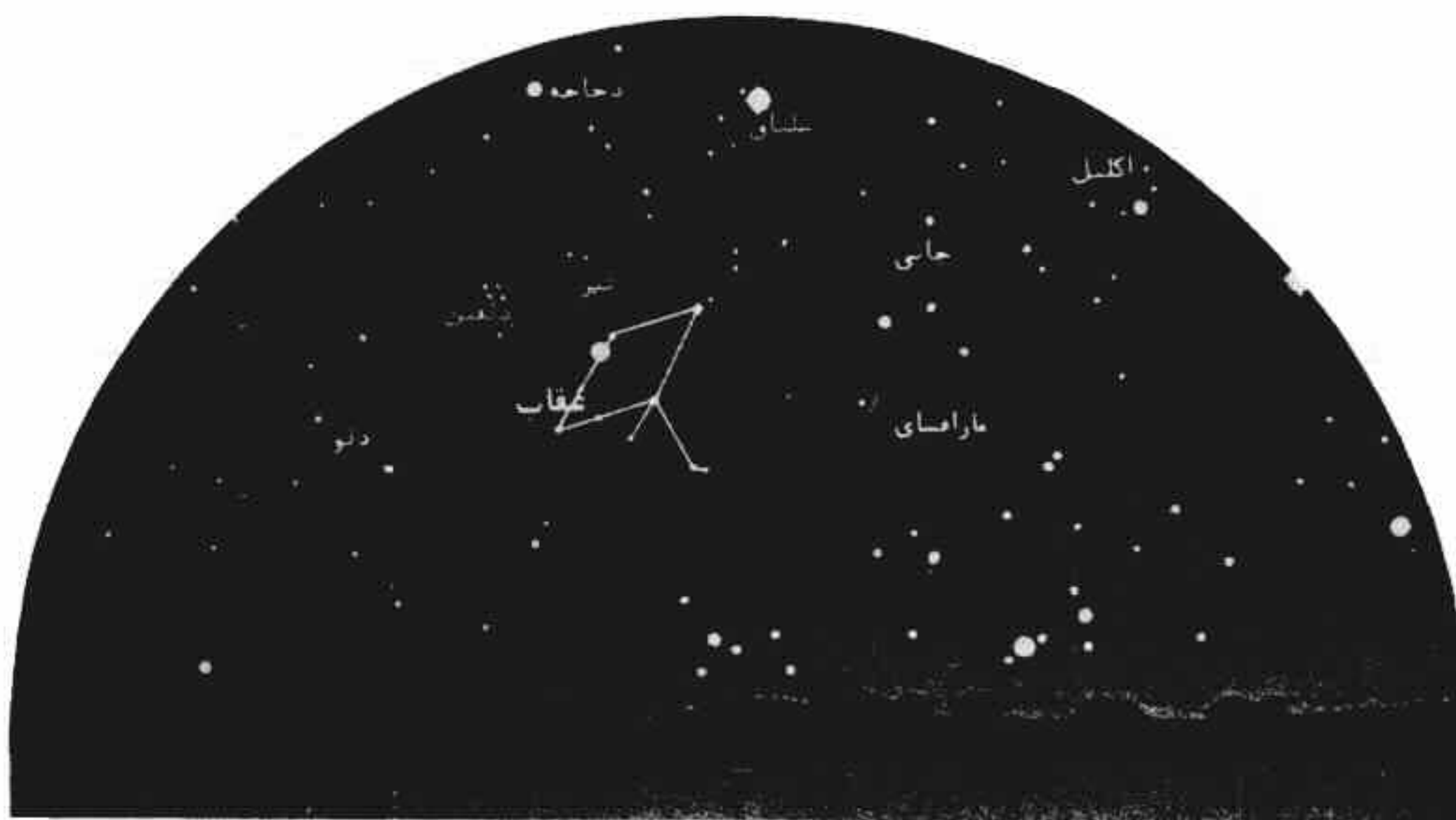
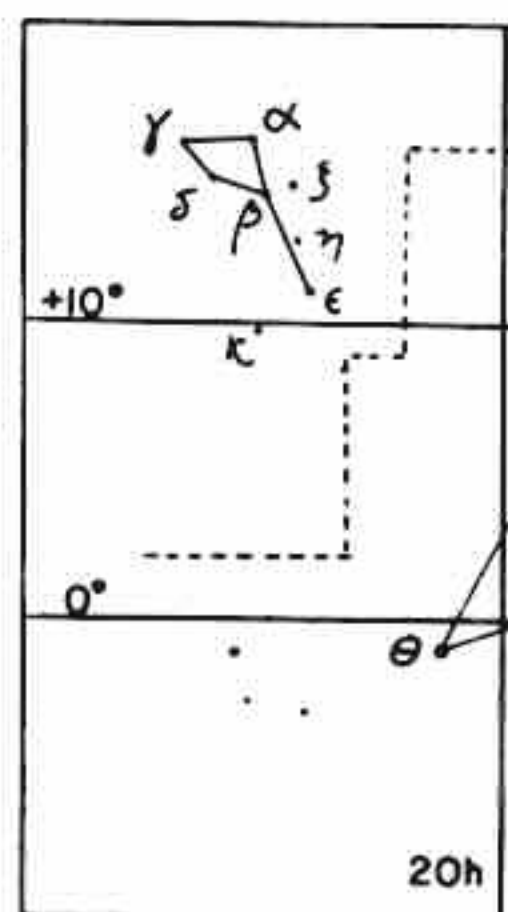
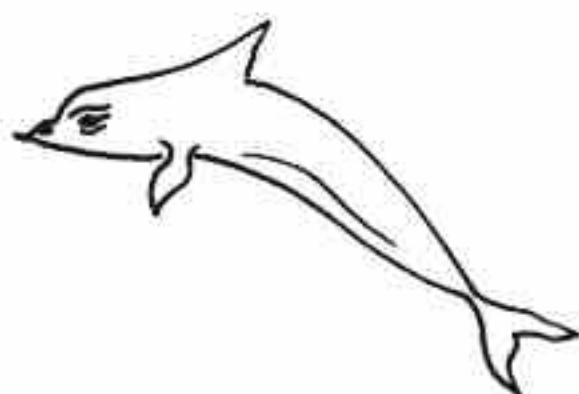
۲۲-۲-۷- صورت فلکی عقاب (AQUILA) - صورت فلکی عقاب تقریباً " بشکل یک لوزی بزرگ بوده که نورانی ترین ستاره آن یعنی آلفا عقاب (نسر طایر) نامگذاری گردیده است . این ستاره همسایه نزدیک به ما بوده و در فاصله ۱۵/۵ سال نوری نسبت به زمین قرار گرفته است . روشنایی این ستاره در اصل ۱۰ برابر نور خورشید می باشد . دو صورت فلکی عقاب و دولفین که بسیار نزدیک به همدیگر می باشند هر دو از همسایگان جنوبی شلیاق و دجاجة می باشند . آتا عقاب از نوع ستاره متغیر بوده بطوریکه قدر اختری متوسط آن ۴ و حدود $\frac{1}{3}$ قدر اختری نور آن کم و یا زیاد می شود . مدت زمان تناوب تغییر نور این ستاره ۷ روز است . آتا عقاب در هنگام کم نوری مانند ستاره یوتا عقاب می شود .

خوشه M_{11} در نزدیکی ستاره لاندا عقاب قرار گرفته که بوضوح رویت می گردد . صورت فلکی عقاب در ساعت ۲۱ شب های مرداد ماه هر سال در آسمان رویت می گردد .

www.telasm.com

۲۳-۲-۷- صورت فلکی دولفین (DELPHINUS) - صورت فلکی دولفین شکل الماس نورانی در آسمان مشاهده می شود . این صورت فلکی و عقاب که نزدیک به یکدیگر می باشند هردو از همسایگان جنوبی شلیاق و دجابه می باشند . ستاره گامادولفین از نوع ستارگان مضاعف می باشد . این صورت فلکی را می توان در ساعت ۲۱ شب های مرداد ماه هر سال در آسمان رویت کرد .

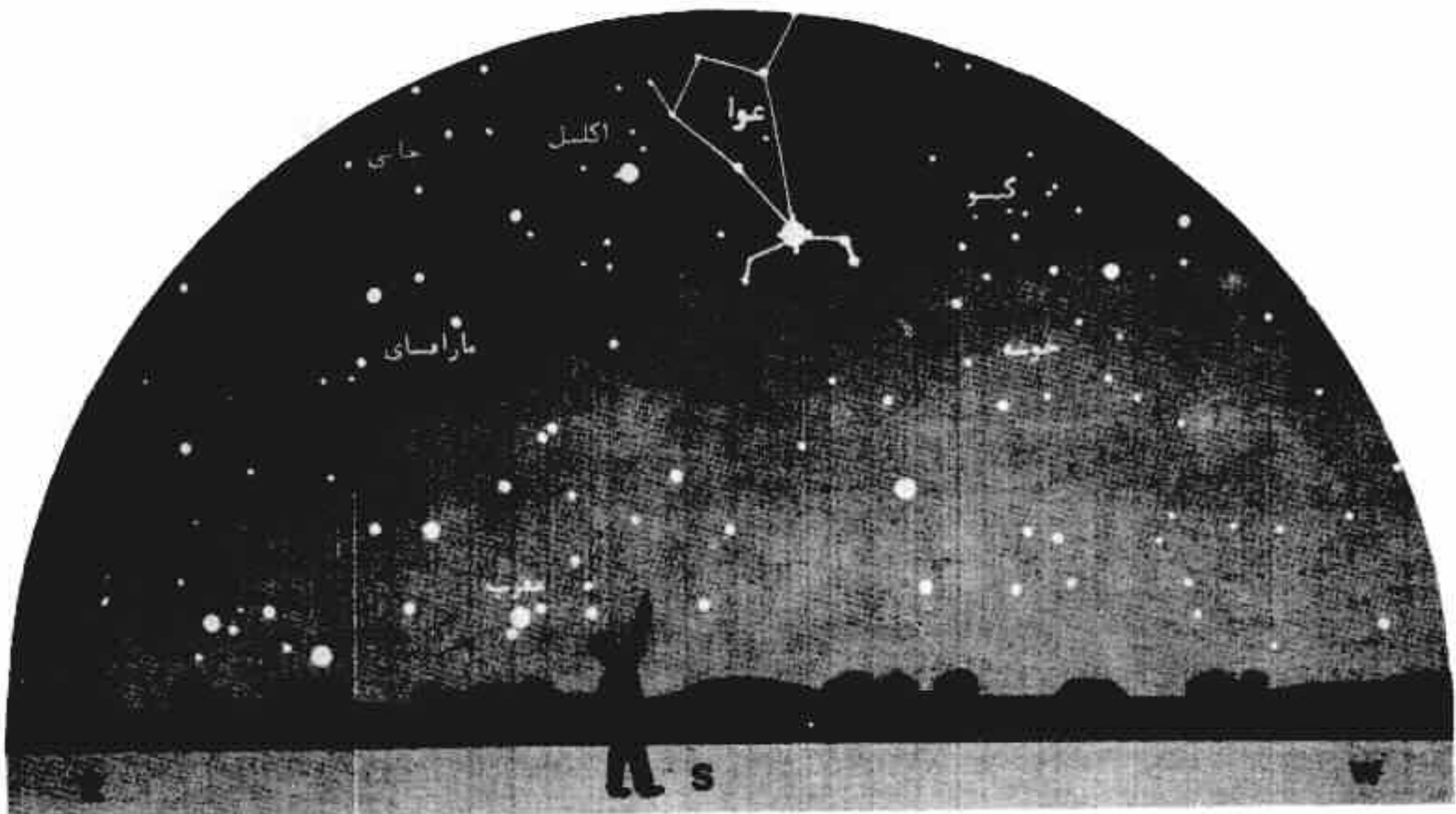
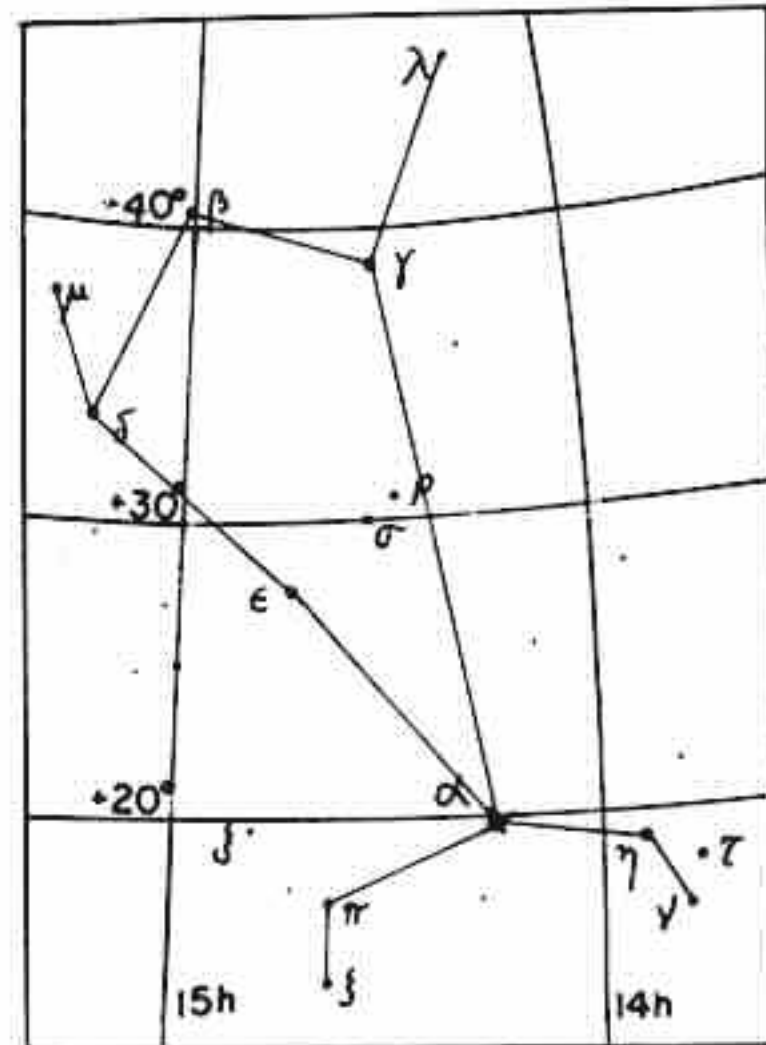

شکل ۲۳-۲-۷ صورت فلکی دولفین (Del)

۲۴-۲-۷- صورت فلکی عوا (BOOTES)- صورت فلکی عوا و یا گاوران به شکل بادبادکی واضح در آسمان جلوه‌گر می‌باشد. صورت فلکی عوا را می‌توان در ساعات ۲۱ هر شب در تیرماه هر سال در بالای سرمان در آسمان مشاهده کنیم. در انتهای دنباله این بادبادک ستاره بسیار درخشان بنام (سماک رامج) وجود دارد که همان آلفا عوا می‌باشد. این ستاره یکی از پرفروغترین ستارگان آسمانست (مانند سرواقع و عیوق). فاصله این ستاره در حدود ۴۰ سال نوری از ماست که برنگ زرد طلائی سیر و یا قرمز می‌باشد.

سماک رامج با سرعت نزدیک به ۱۲۰ کیلومتر در ثانیه نسبت به خورشید ما در حال حرکت می‌باشد. چنانچه سماک رامج را از حوزه دید دوربین نجومی بیرون نگهداریم گروهی از ستارگان کم نور و زیبای اطراف آنرا رویت خواهیم کرد. اپسیلون عوا یکی از بهترین ستارگان مضاعف می‌باشد که برنگهای نارنجی و سبز با قدر اختری ۳ و ۴ بوده که زاویه جدائیشان معادل ۳ ثانیه می‌باشد. آنها در فاصله ۱۸۰ سال نوری از ما قرار گرفته‌اند.

همچنین ستاره دلتا عوا هم مضاعف بوده که قدر اختری آنها ۳ و ۴ و زاویه جدائیشان معادل ۲ دقیقه می‌باشد.

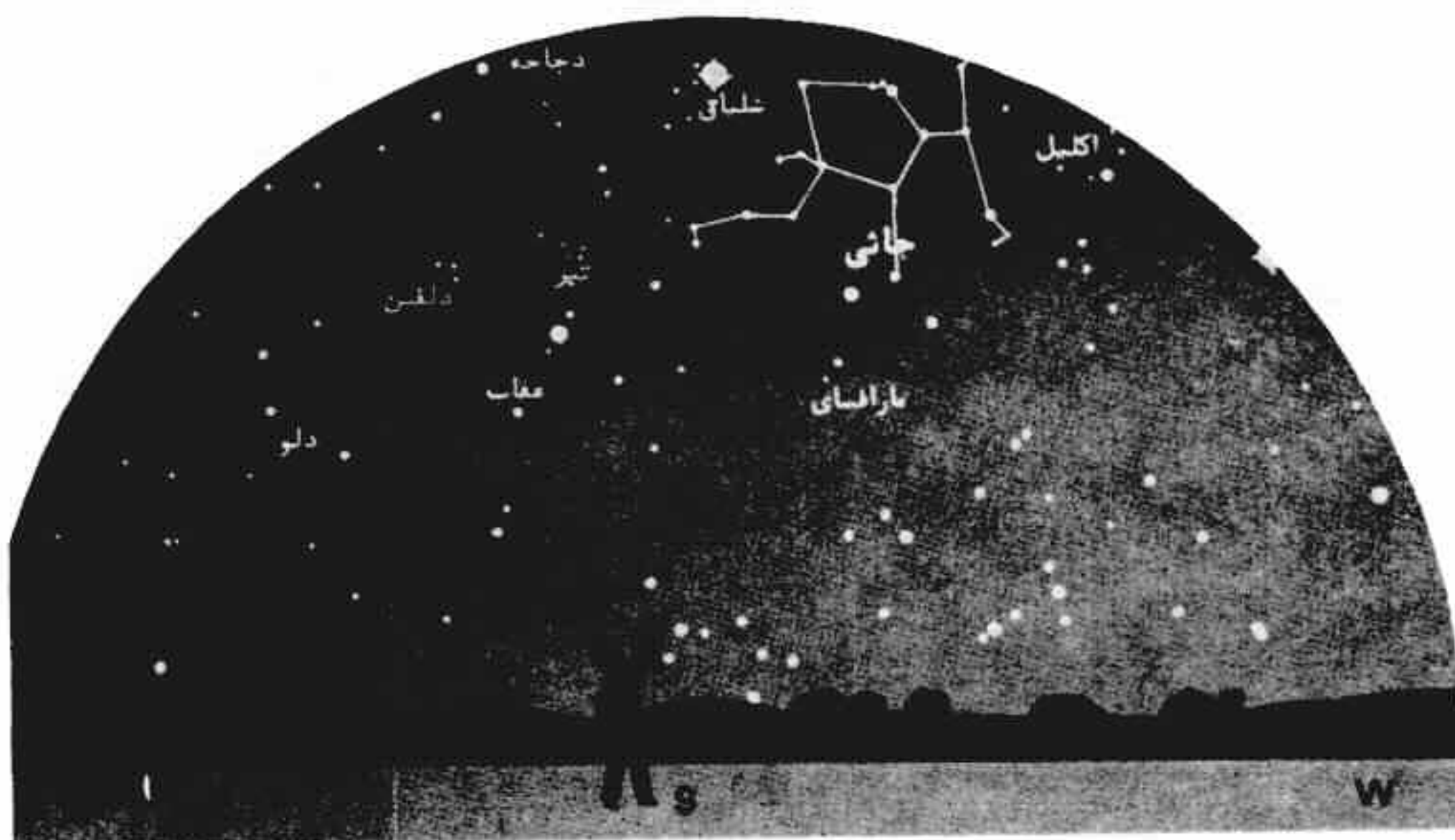
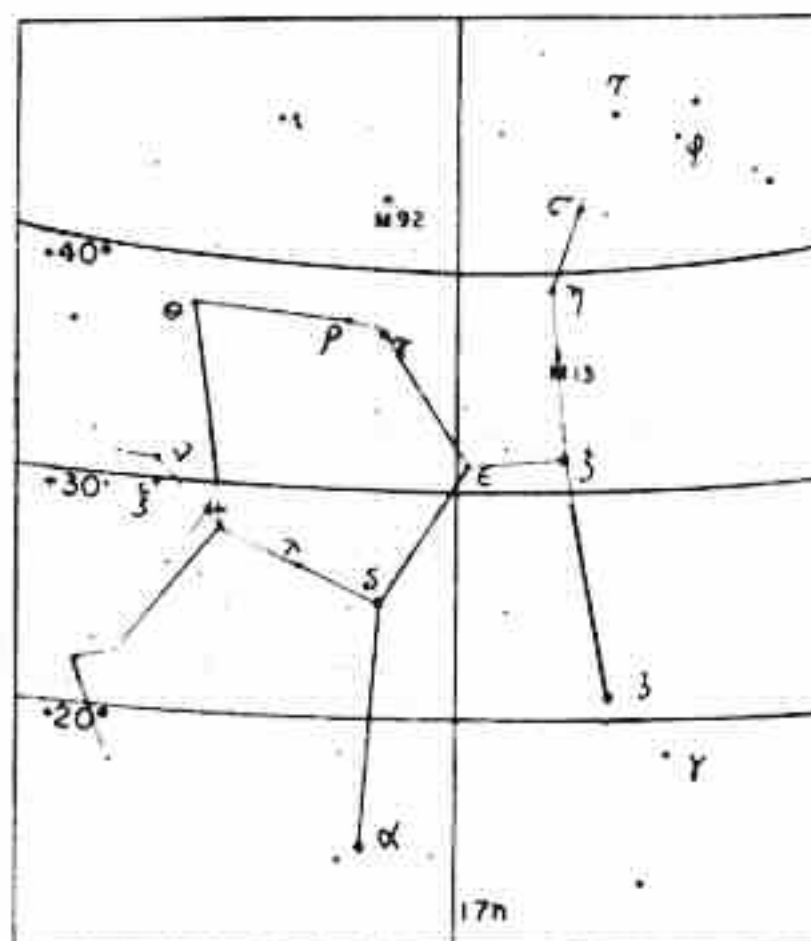
شکل ۲۴-۲-۷ صورت فلکی عوا (Boo)

۲۵-۲-۷- صورت فلکی جاثی علی رکبنیه (HERCULES) - صورت فلکی جاثی ویا مرد برانو نشسته از صورت های فلکی نسبتاً " بزرگ بوده که در آن ستارگان چندان درخشانی با چشم نمی خورد . صورت فلکی جاثی بین دو صورت فلکی شلیاق و تاج شمالی قرار گرفته است . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعات ۲۱ شهریور ماه هر سال در بالای آسمان مشاهده کرد . در صورتیکه آسمان تاریک و هوا صاف باشد با چشم غیر مسلح می توان خوشه کروی $M_{۱۳}$ را که دارای قطر ظاهری ۱۰ دقیقه می باشد در این صورت فلکی مشاهده کرد . این خوشه کروی بنظر غیر عادی میرسد زیرا ۳۰۰۰۰ سال نوری از ما فاصله داشته و دارای بیش از ۵۰۰۰۰ ستاره است (یعنی ۲۰ برابر کل ستارگان قابل رویت با چشم غیر مسلح) . همچنین خوشه کروی $M_{۹۲}$ هم در این صورت فلکی قرار گرفته است .

آلفا جاثی از نوع ستارگان مضاعف بوده که مؤلفه درخشانتر آن نیز از نوع ستاره متغیر است . این دو ستاره برنگهای قرمز و نارنجی دیده می شوند .

دلتا جاثی از نوع ستارگان مضاعف بوده که قدر اختری آنها ۳ و ۸ و زاویه جدائیشان معادل ۱۱ ثانیه می باشد .

گاما جاثی هم از نوع ستاره مضاعف بوده که قدر اختری آنها ۴ و ۸ و زاویه جدائیشان معادل ۴۰ ثانیه می باشد . رو جاثی نیز از نوع ستاره مضاعف بوده که قدر اختری آنها ۵ و ۴ و زاویه جدائیشان معادل ۴ ثانیه می باشد .

شکل ۲۵-۲-۷ صورت فلکی جانی علی رکبتیه (Her)

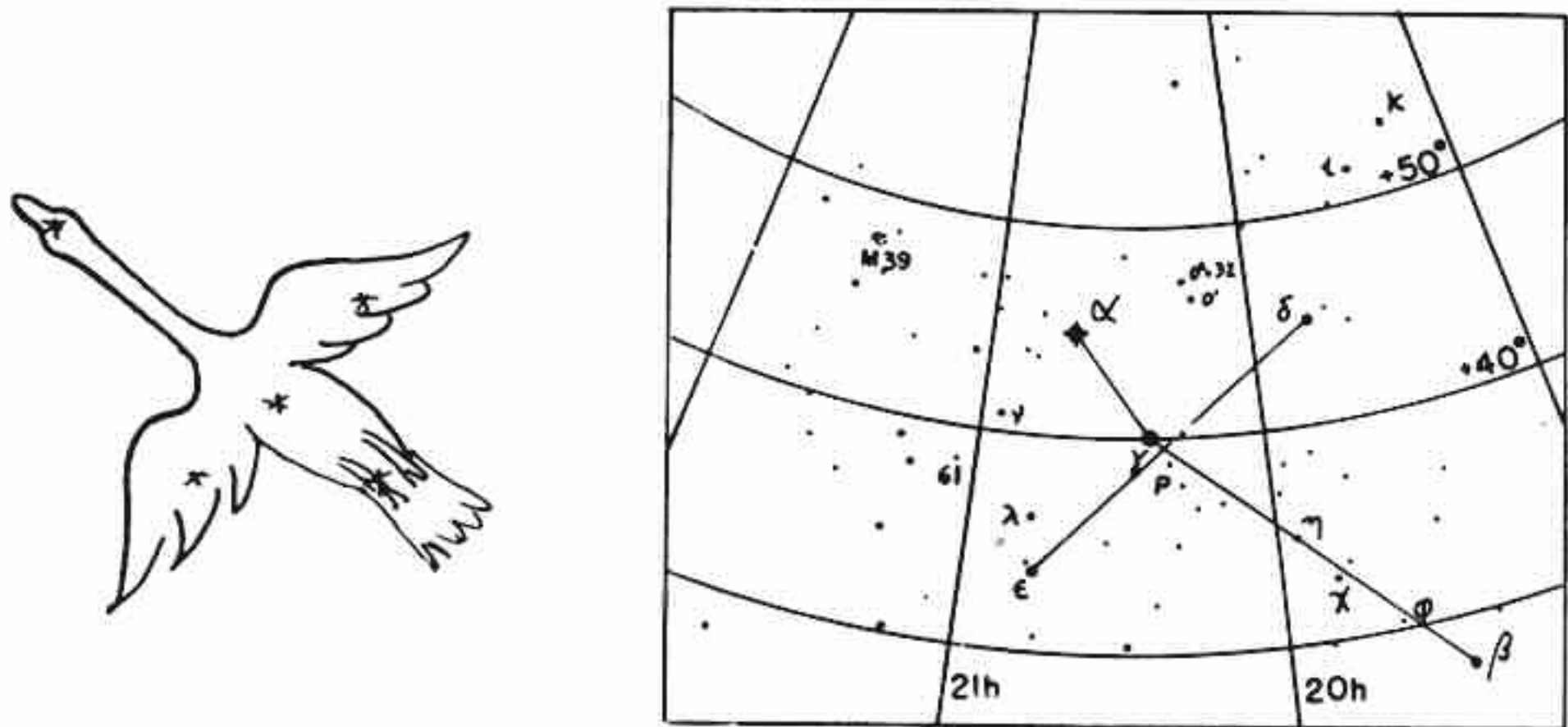
۲۶-۲-۷- صورت فلکی دجاجة (CYGNUS) - صورت فلکی دجاجة و یا ماکیان ویاکو ویاطایر بشکل صلیب در میانه راه شیری قرار گرفته است . آلفا دجاجة یعنی نورانی ترین ستاره دجاجة (ردف) و یا دمچه ماکیان نامیده می شود . در کنار این ستاره یک شکاف تاریکی در راه شیری بچشم می خورد که به (گونی ذغال) مشهور است . با مشخص کردن ستاره های آلفا و بتا دجاجة می توان شکل صلیب را در آسمان مجسم ساخت . در مجاورت اومیکرون دجاجة ستاره تاریکی قرار گرفته است . بتا دجاجة یکی از بهترین ستارگان مضاعف می باشد که مؤلفه های آن بخوبی تشخیص داده می شوند .

ستاره شماره ۶۱ اولین ستاره ایست که فاصله دقیق آن تا زمین اندازه گیری شده و معادل ۶۵۰۰۰۰ برابر فاصله زمین تا خورشید است .

در امتداد آلفا و دلتا دجاجة گونی ذغال و ستاره های O^1 و O^2 قرار گرفته اند . این صورت فلکی را می توان در ساعات ۲۱ هر شب در تیرماه هر سال در بالای سرمان در زیر شلیاق مشاهده نمود . بتا دجاجة از نوع ستارگان مضاعف است که قدر اختری آنها ۳ و ۵ و زاویه جدائیشان معادل 34° ثانیه می باشد که برنگهای زرد طلائی و آبی در آسمان مشاهده می شوند . ستاره شماره ۶۱ دجاجة هم از نوع مضاعف بوده که قدر اختری آنها ۵ و ۶ و زاویه جدائیشان معادل 23° ثانیه بوده که هردو مؤلفه آن برنگ قرمز طلائی می باشند که نزدیکترین ستاره بزمین هستند .

در این سیستم مؤلفه دیگری وجود دارد که چیزی مانند مشتری می باشد . ضمناً " سحابی

M_{39} در این صورت فلکی واقع گردیده است .

شکل ۲۶-۲-۷ صورت فلکی دجاجة (Cyg)

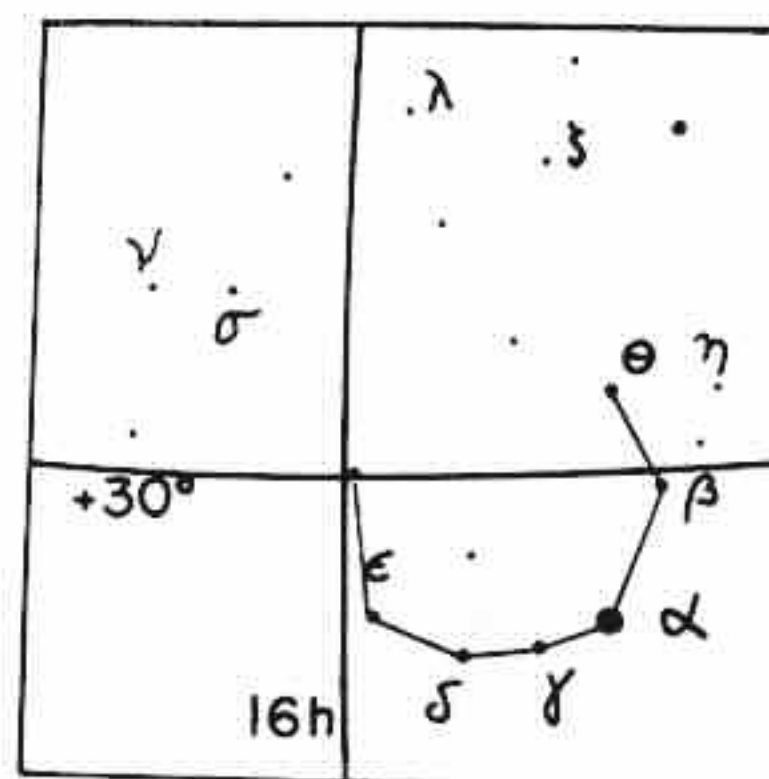
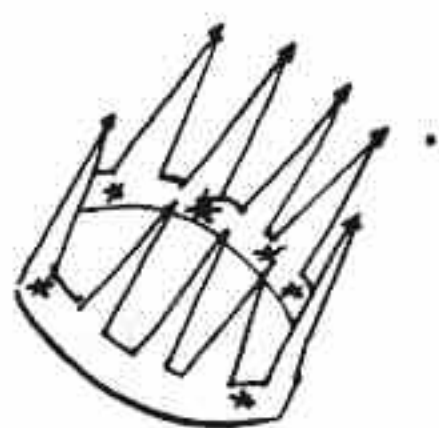
۵

۲۷-۲-۷- صورت فلکی فکه (CORONA BOREALIS) - صورت فلکی فکه و یا

اکلیل شمالی و یا تاج شمالی در سمت مشرق عوا قرار گرفته است. این نیم دایره هفت ستاره‌ای که بصورت تاج در آسمان جلوه‌گری می‌نماید یکی از زیباترین و بیاد ماندنی‌ترین صورت‌های فلکی کوچک می‌باشد که بنامهای فکه، نعل اسب، کاسه یتیمان و غیره لقب گرفته است. در صورتیکه این صورت فلکی را تاج بنامیم بزرگترین جواهرش (نیرالفکه) میباشد که همان آلفا فکه بوده و دارای قدر اختری ۲/۳ می‌باشد. ستاره نوفکه برنگ زرد بوده و از نوع مضاعف است. هردو مؤلفه آن دارای قدر اختری ۵ بوده و زاویه جدائیشان معادل ۱۰ دقیقه می‌باشد.

زتا فکه ستاره‌ایست مضاعف با قدر اختری ۵ و ۶ و زاویه جدائیشان معادل ۶ ثانیه بوده که برنگ سفید و قرمر می‌باشند.

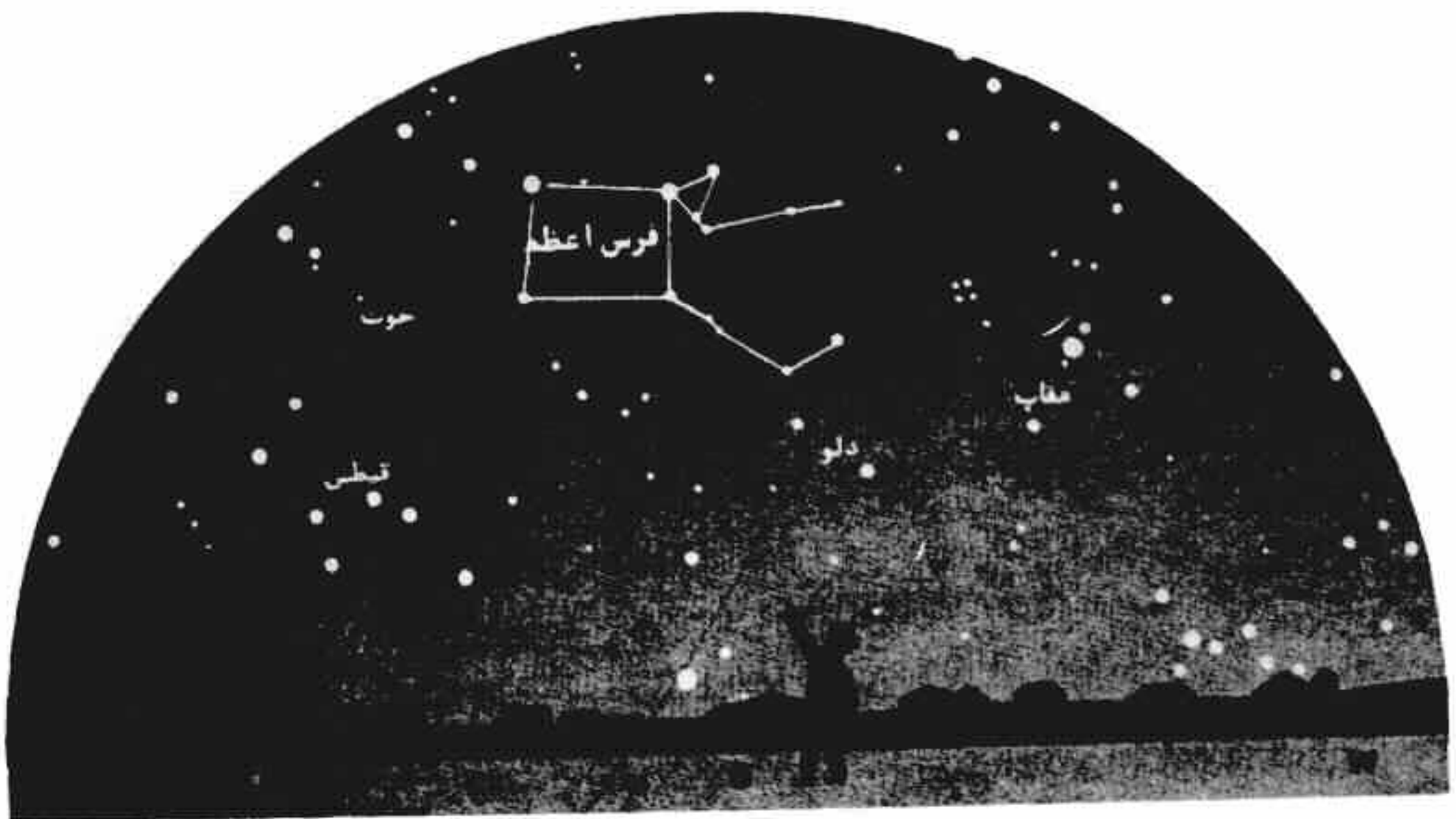
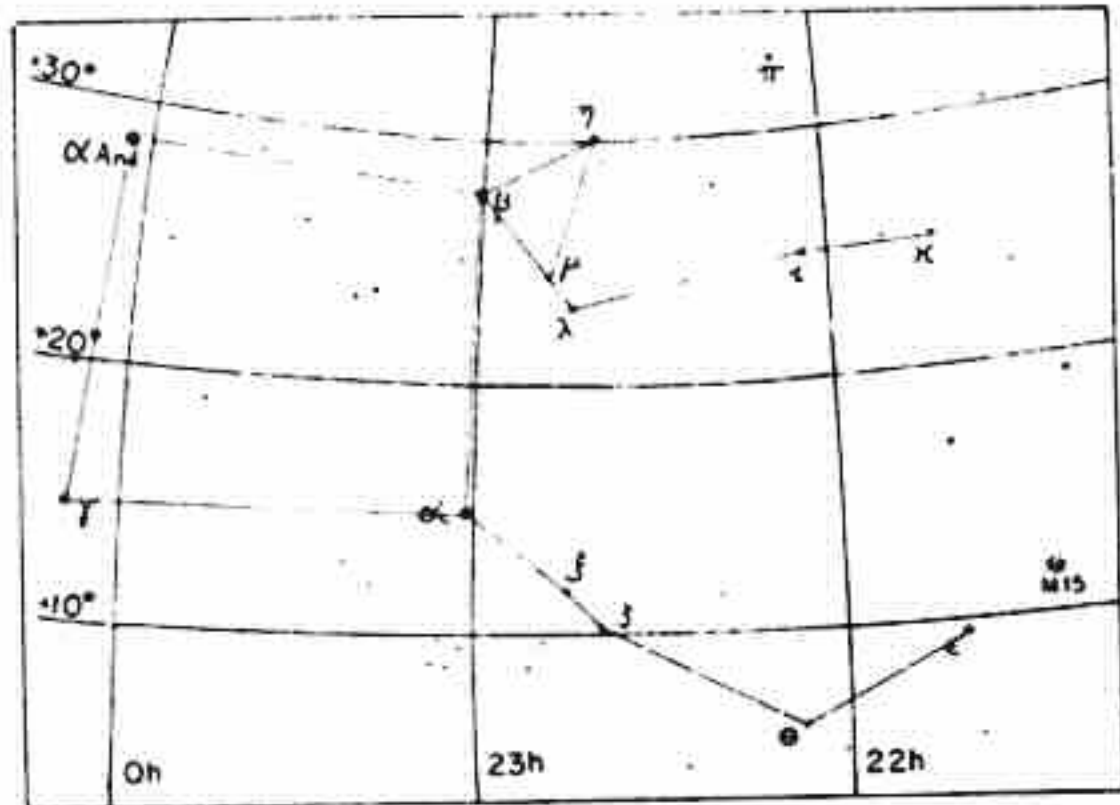
سیگماتاج نیر مضاعف بوده که قدر اختری آنها ۵ و ۶ و زاویه جدائیشان معادل ۵ ثانیه و با فاصله ۱۰۰ سال نوری از ما قرار گرفته‌اند که رمان تناوب گردش آنها بدور یکدیگر حدود چند صد سال خواهد بود.

شکل ۲۷-۲-۷ صورت فلکی فکه (CrB)

۲۸-۲-۷- صورت فلکی فرس اعظم (PEGASUS) - صورت فلکی فرس اعظم و یا اسب دوم را می توان بسهولت در آسمان رویت کرد زیرا در آن بخش آسمان ستاره چندان یافتمی شود . وسعت تقریبی مربع بزرگ این صورت فلکی حدود 15° درجه می باشد . اگر بداخل مربع نظاره کنیم حدود ۳۰ ستاره در آن پیدا خواهیم کرد . برای تشکیل مربع فرس اعظم ستاره گوشه شمالی از صورت فلکی امراه المسلسله بعاریت گرفته شده است . پی فرس اعظم از نوع مضاعف بوده و آلفا فرس (متن الفرس) نامیده می شود که فاصله آن تا زمین برابر ۱۰۰ سال نوری بوده و ۶۷ بار نورانی تر از خورشید می باشد .

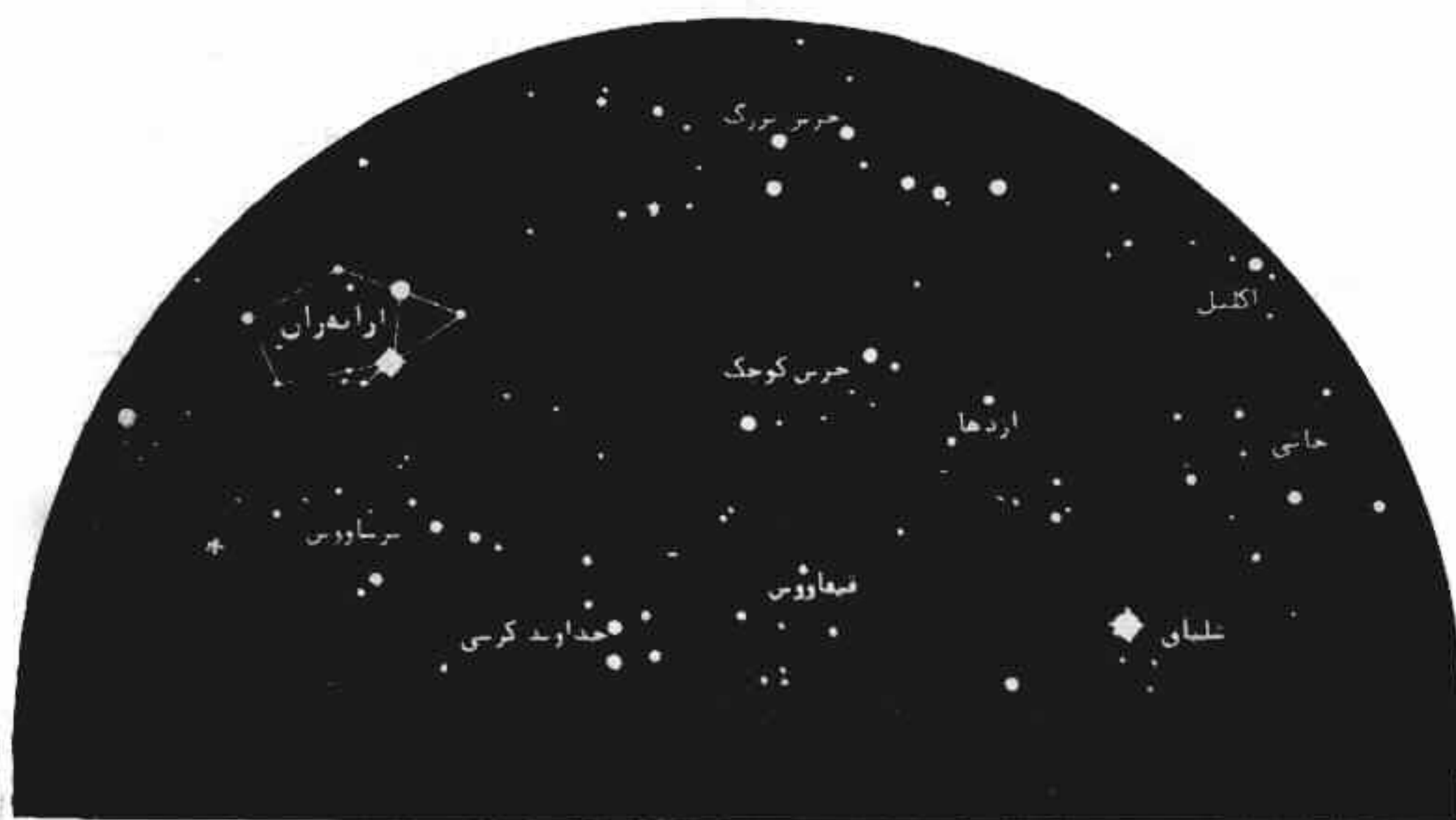
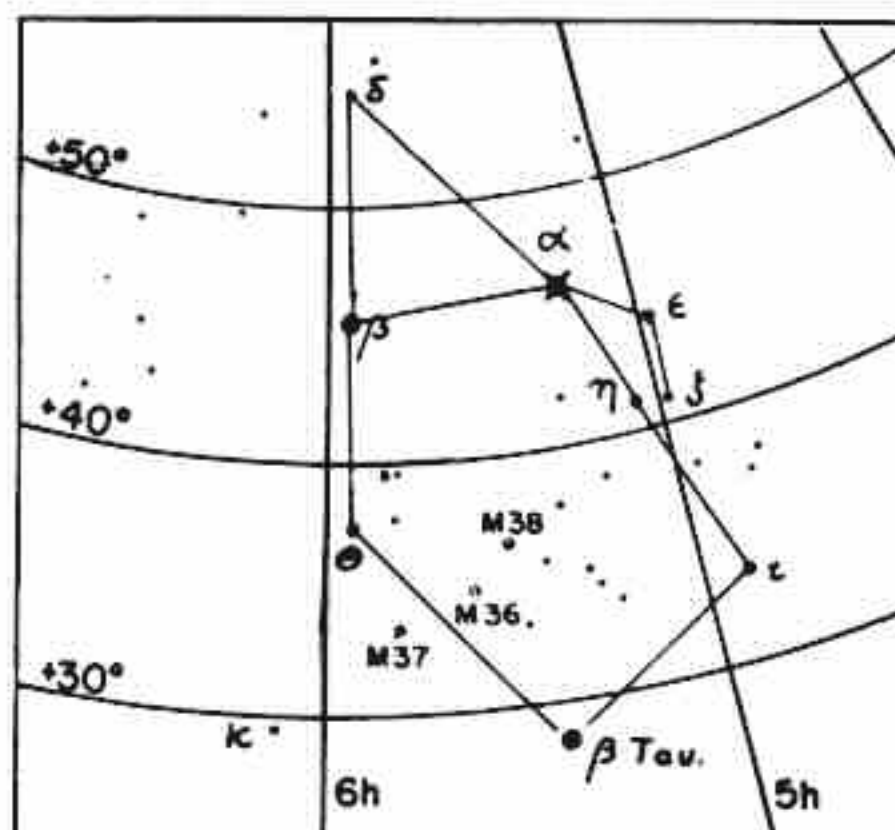
بتا فرس ستاره متغیر بوده و رنگ آن سرخ می باشد و قدر اختری آن به صورت آرام تغییر می نماید . اپسیلون فرس هم از نوع ستاره مضاعف با قدر اختری ۲ و ۸ بوده که راهی جدایشان معادل $2/5$ دقیقه می باشد . خوشه M_{15} در این صورت فلکی قرار گرفته که در سال ۱۷۴۵ میلادی توسط میرالدی کشف گردیده است . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعات ۲۱ مهرماه هر سال در آسمان مشاهده کرد .

شکل ۲۸-۲-۷ صورت فلکی فرس اعظم (Peg)

۲۹-۲-۷- صورت فلکی ممسک الاعنه (AURIGA)- صورت فلکی ممسک الاعنه
 ویا گیرنده عنان و یا اربهران در امتداد راه شیری قرار گرفته است . نورانی‌ترین ستاره
 این صورت فلکی (عیوق) ویا بز نامیده می‌شود . درکنار عیوق سه ستاره که مانند مثلثی
 کوچک قرار گرفته‌اند بزغاله‌گان نامگذاری شده‌اند . اگر ستاره‌ای از صورت فلکی گاوه عاریت
 گرفته شود ترکیب اصلی اربهران بصورت یک پنج ضلعی درخواهد آمد . این صورت فلکی
 را می‌توان در ساعات ۲۱ هر شب در فروردین ماه هر سال در قسمت شمال غربی آسمان
 مشاهده کرد .

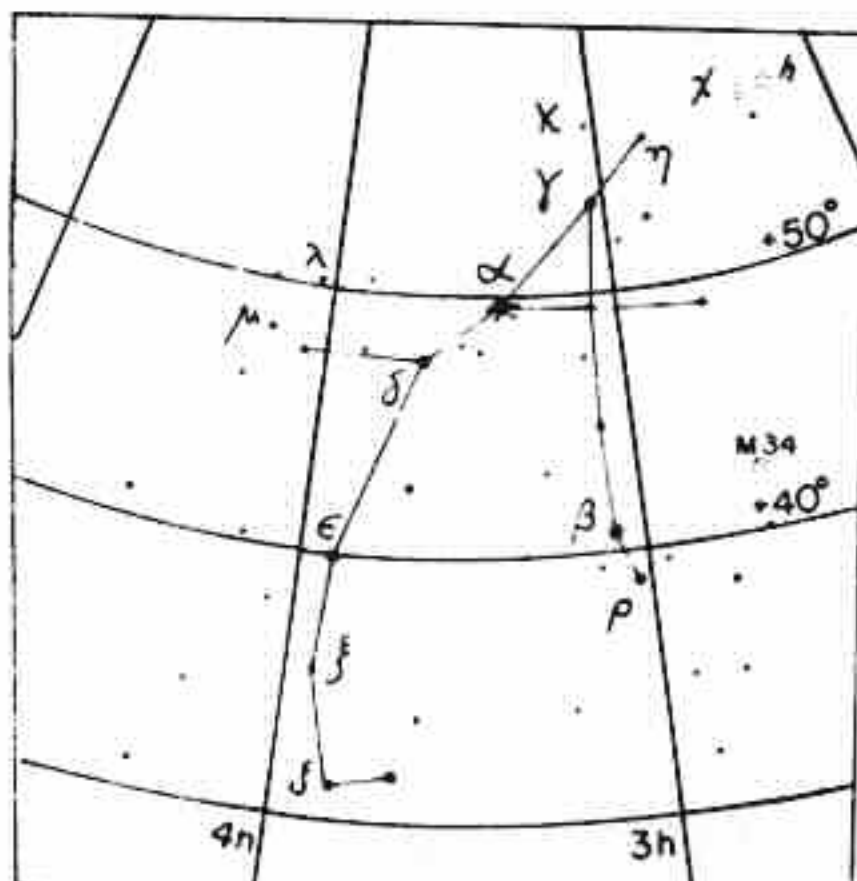
عیوق هم رنگ خورشید بوده ولی ۱۵۰ بار نورانی‌تر از آنست . این ستاره در فاصله
 ۴۲ سال نوری از ما قرار گرفته است . در عرض جغرافیائی 40° درجه زمین در ساعت ۲۱
 اواخر دیمه هر سال این ستاره درست در سمت رأس قرار می‌گیرد . ستاره‌ایکه برای کمک‌گرفتن
 بشکل اربهران از صورت فلکی گاو بعاریت گرفته‌ایم در انتهای جنوبی آن قرار گرفته‌است
 که همان بتاثور می‌باشد . چون این صورت فلکی در امتداد راه شیری قرار گرفته است لذا
 تعداد زیادی از حوزه‌های جالب ستارگان را می‌توان با دوربین نجومی رویت نمود .
 ستاره عیوق پنجمین ستاره درخشان آسمان است که قدر اختری آن معادل ۵/۲
 می‌باشد .

شکل ۲۹-۲-۷ صورت فلکی ممسک الاعنه (Aur)

۳۰-۲-۷- صورت فلکی برساوش (PERSEUS) - صورت فلکی برساوش ویابرنده سردیو دارای ستارگان متغیر بسیار جالبی می باشد . بتا برساوش یعنی ستاره مشهور (غول) در این صورت فلکی قرار گرفته است . این صورت فلکی را می توان هر شب در ساعات ۲۱ مهرماه هر سال در قسمت شمالی آسمان مشاهده کرد . خوشه M_{34} با قدر اختری ۶ و همچنین خوشه دوگانه h و x در این صورت فلکی قرار گرفته اند .

ستاره غول از نوع ستارگان مضاعف بوده و یک منظومه کسوفی را در این صورت فلکی تشکیل می دهند .

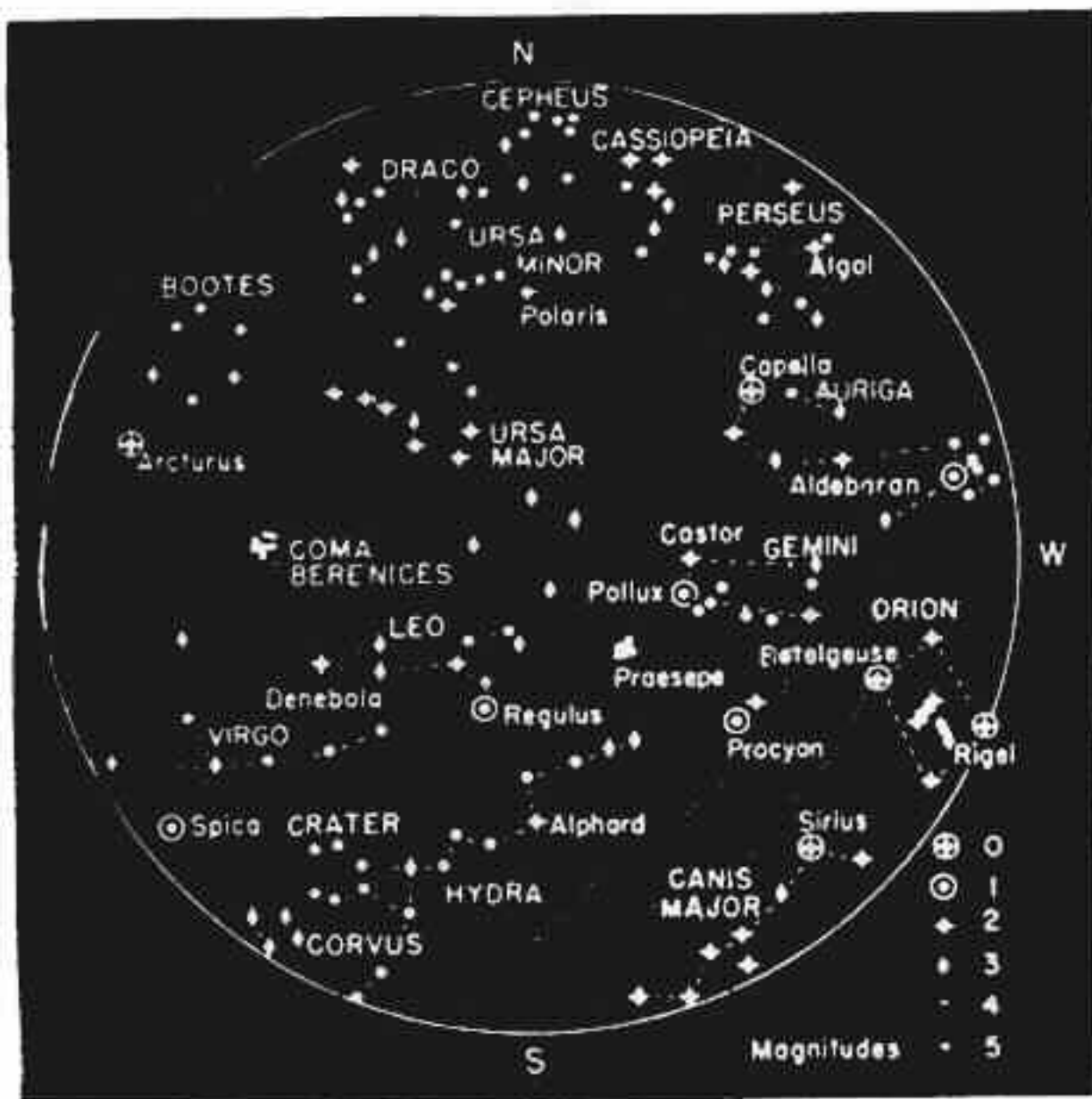
شکل ۳۰-۲-۷ صورت فلکی برساوش (Per)

تعدادی صورت فلکی کم اهمیت و کوچک در قسمتهای مختلف کره آسمان وجود دارند که فقط بذکر نام و اسم لاتین و علامت اختصاری آنها بشرح زیر می پردازیم :

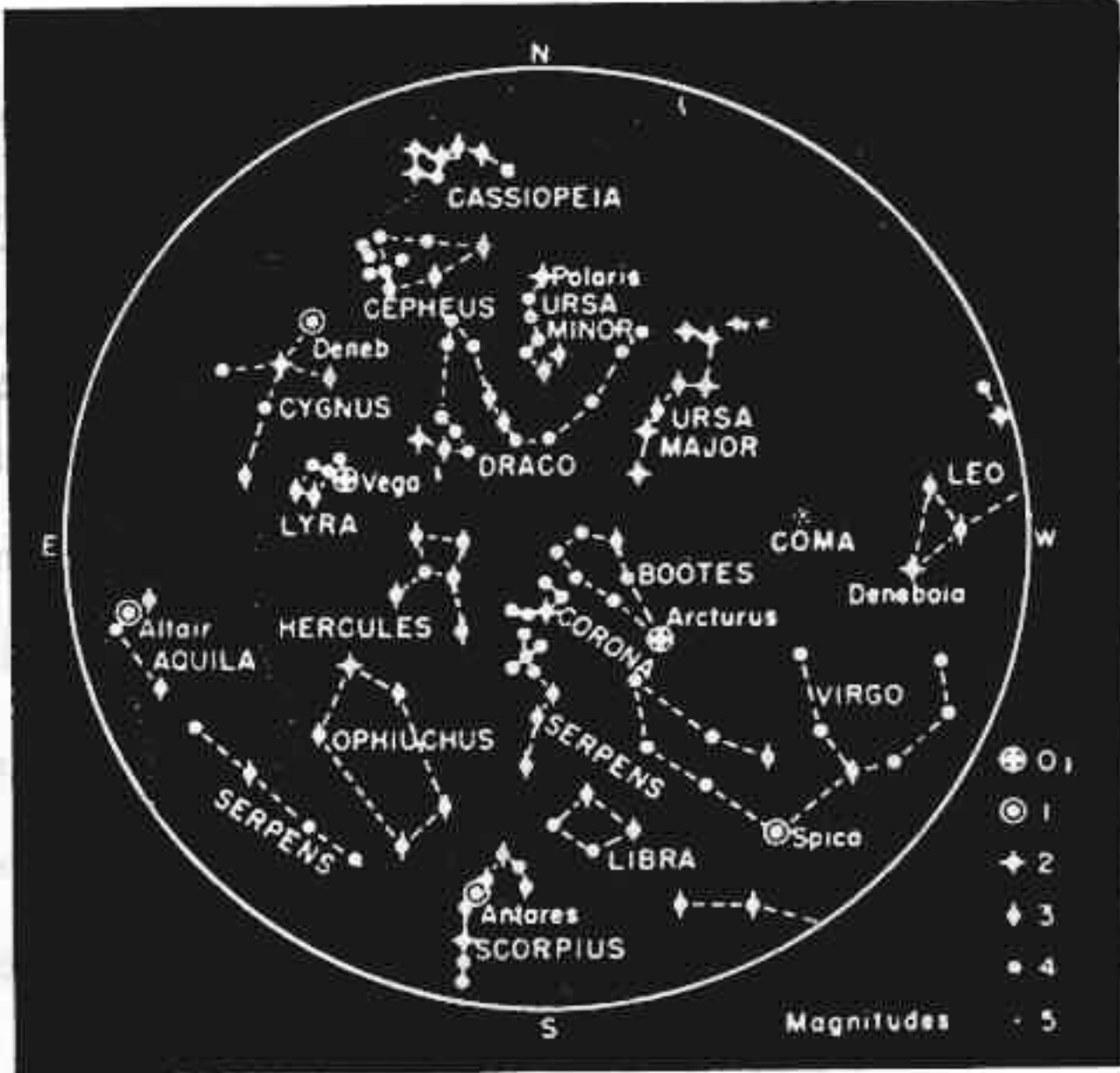
ANTLIA	(Ant)	۳۱-۲-۷- صورت فلکی تلمبه
APUS	(Aps)	۳۲-۲-۷- صورت فلکی مرغ بهشتی .
ARA	(Ara)	۳۳-۲-۷- صورت فلکی مجمر- مجمر .
CAELUM	(Cae)	۳۴-۲-۷- صورت فلکی اسکنه .
CAMELOPARDALIS	(Cam)	۳۵-۲-۷- صورت فلکی زرافه .
CANES.VENATICI	(Cvn)	۳۶-۲-۷- صورت فلکی تازیها .
CARINA	(Car)	۳۷-۲-۷- صورت فلکی کشتی - شاه تخته .
CENTAURUS	(Cen)	۳۸-۲-۷- صورت فلکی قنطورس .
CETUS	(Cet)	۳۹-۲-۷- صورت فلکی قیطس .
CHAMAELEON	(Cha)	۴۰-۲-۷- صورت فلکی حربا- آفتاب پرست .
CIRCINUS	(Cir)	۴۱-۲-۷- صورت فلکی دوپرگار .
COLUMBA	(Col)	۴۲-۲-۷- صورت فلکی کبوتر .
COMA.BERENICES	(Com)	۴۳-۲-۷- صورت فلکی ذوائب برنيس - گیسو .
CORNA AUSTRALIS	(Cra)	۴۴-۲-۷- صورت فلکی افسر- اکیل جنوبی .
CORVUS	(Crv)	۴۵-۲-۷- صورت فلکی غراب - کلاغ .
CARTER	(Crt)	۴۶-۲-۷- صورت فلکی باطیم جام- پیاله .
CRUX	(Cru)	۴۷-۲-۷- صورت فلکی صلیب جنوبی- چلیپا .
DORADO	(Dor)	۴۸-۲-۷- صورت فلکی ماهی زرین .

DRACO	(Dra)	۷-۲-۴۹- صورت فلکی تنین - ازدها .
EQUULEUS	(Equ)	۷-۲-۵۰- صورت فلکی قطعه الفرس - پاره اسب
ERIDANUS	(Eri)	۷-۲-۵۱- صورت فلکی نهر- جوی .
FORNAX	(For)	۷-۲-۵۲- صورت فلکی کوره .
GRUS	(Gru)	۷-۲-۵۳- صورت فلکی دورنا .
HOROLOGIUM	(Hor)	۷-۲-۵۴- صورت فلکی ساعت .
HYDRA	(Hya)	۷-۲-۵۵- صورت فلکی شجاع .
HYDRUS	(Hyi)	۷-۲-۵۶- صورت فلکی مارآبی - آبمار .
INDUS	(Ind)	۷-۲-۵۷- صورت فلکی هندی .
LACERTA	(Lac)	۷-۲-۵۸- صورت فلکی سوسمار- چلیپا سه .
LEO .MINOR	(Lmi)	۷-۲-۵۹- صورت فلکی اسد اصغر- شیر کوچک .
LEPUS	(Lep)	۷-۲-۶۰- صورت فلکی ارنب - خرگوش .
LUPUS	(Lup)	۷-۲-۶۱- صورت فلکی سبع - گرگ .
LYNX	(Lyn)	۷-۲-۶۲- صورت فلکی وشق - سیاه گوش .
MENSA	(Men)	۷-۲-۶۳- صورت فلکی میز .
MICROSCOPIUM	(Mic)	۷-۲-۶۴- صورت فلکی میکروسکپ .
MONOCEROS	(Mon)	۷-۲-۶۵- صورت فلکی تکشاخ .
MUSCA	(Mus)	۷-۲-۶۶- صورت فلکی مگس جنوبی .
NORMA	(Nor)	۷-۲-۶۷- صورت فلکی گونیا .
OCTANS	(Oct)	۷-۲-۶۸- صورت فلکی هشتک .
OPHIUCHUS	(Oph)	۷-۲-۶۹- صورت فلکی حوا- مارافسای .

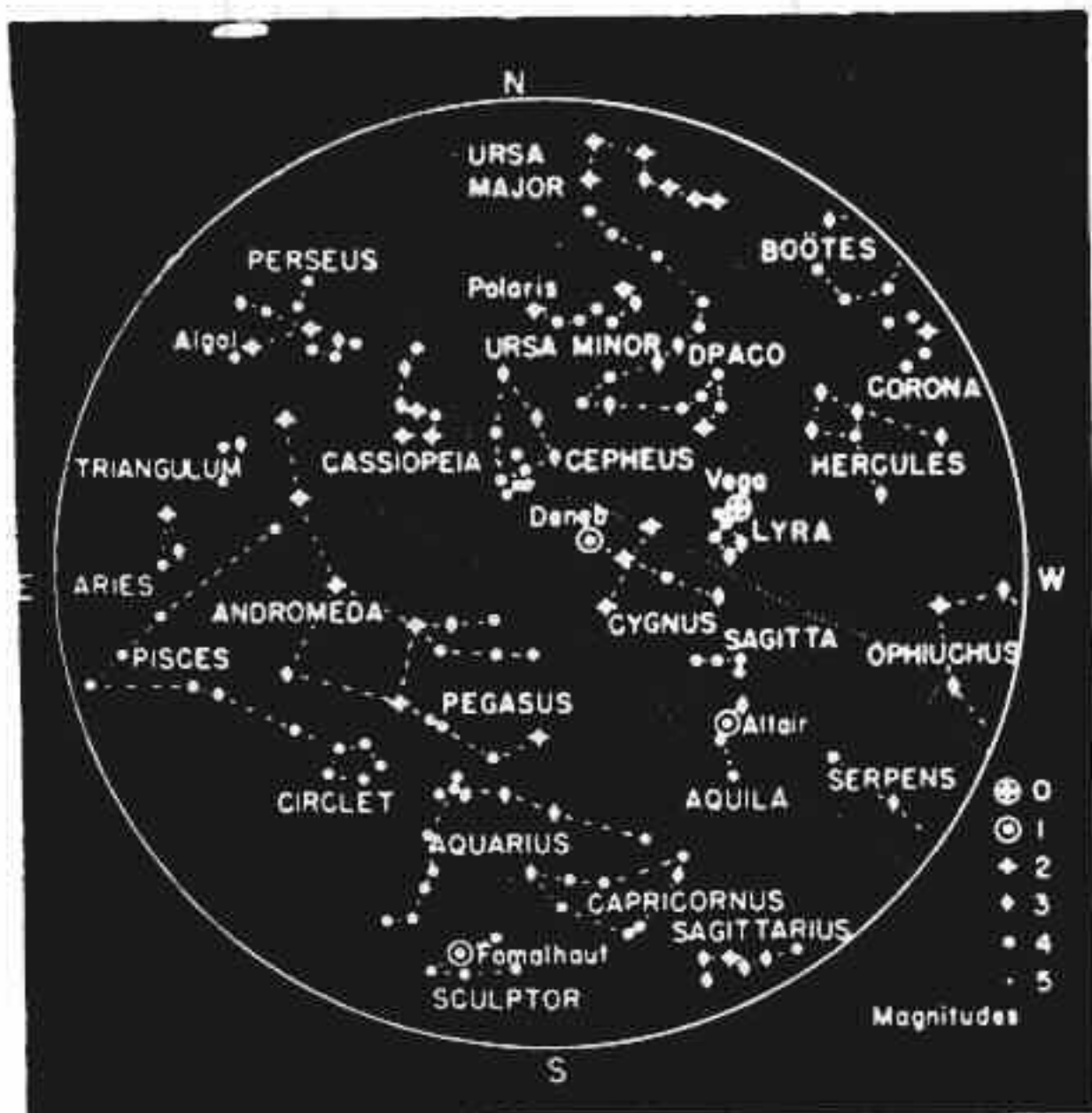
PAVA	(Pav)	۷-۲-۷۵- صورت فلکی طاووس.
PHOENIX	(Phe)	۷-۲-۷۱- صورت فلکی عنقا- سیمرغ.
PICTOR	(Pic)	۷-۲-۷۲- صورت فلکی نقاش (سدیاید).
PISCES.AUSTRALIS	(Pra)	۷-۲-۷۳- صورت فلکی حوت جنوبی- ماهی جنوبی.
PUPPIS	(Pup)	۷-۲-۷۴- صورت فلکی تفر- کشتیدم.
PYXIS	(Pyx)	۷-۲-۷۵- صورت فلکی قطب نما ملاحی.
RETICULUM	(Ret)	۷-۲-۷۶- صورت فلکی تور- تار بست . تار.
SAGITTA	(Sge)	۷-۲-۷۷- صورت فلکی سهم- تیر.
SCULPTUR	(Sc1)	۷-۲-۷۸- صورت فلکی حجار (کارگاه).
SCUTUM	(Sct)	۷-۲-۷۹- صورت فلکی سپر.
SERPENT	(Ser)	۷-۲-۸۰- صورت فلکی حیف- مار.
SEXTANS	(Sex)	۷-۲-۸۱- صورت فلکی سکستان - ششم.
TELESCOPIUM	(Tel)	۷-۲-۸۲- صورت فلکی تلسکوپ.
TRIANGULUM	(Tri)	۷-۲-۸۳- صورت فلکی مثلث - سه سو.
TRIANGULUM.AUSTRALE	(Tra)	۷-۲-۸۴- صورت فلکی مثلث جنوبی.
TUCANA	(Tuc)	۷-۲-۸۵- صورت فلکی توکان.
VELA	(Vel)	۷-۲-۸۶- صورت فلکی شراع - بادبان.
VOLANS	(Vol)	۷-۲-۸۷- صورت فلکی ماهی پرنده.
VULPECULA	(Vu1)	۷-۲-۸۸- صورت فلکی روباهک.

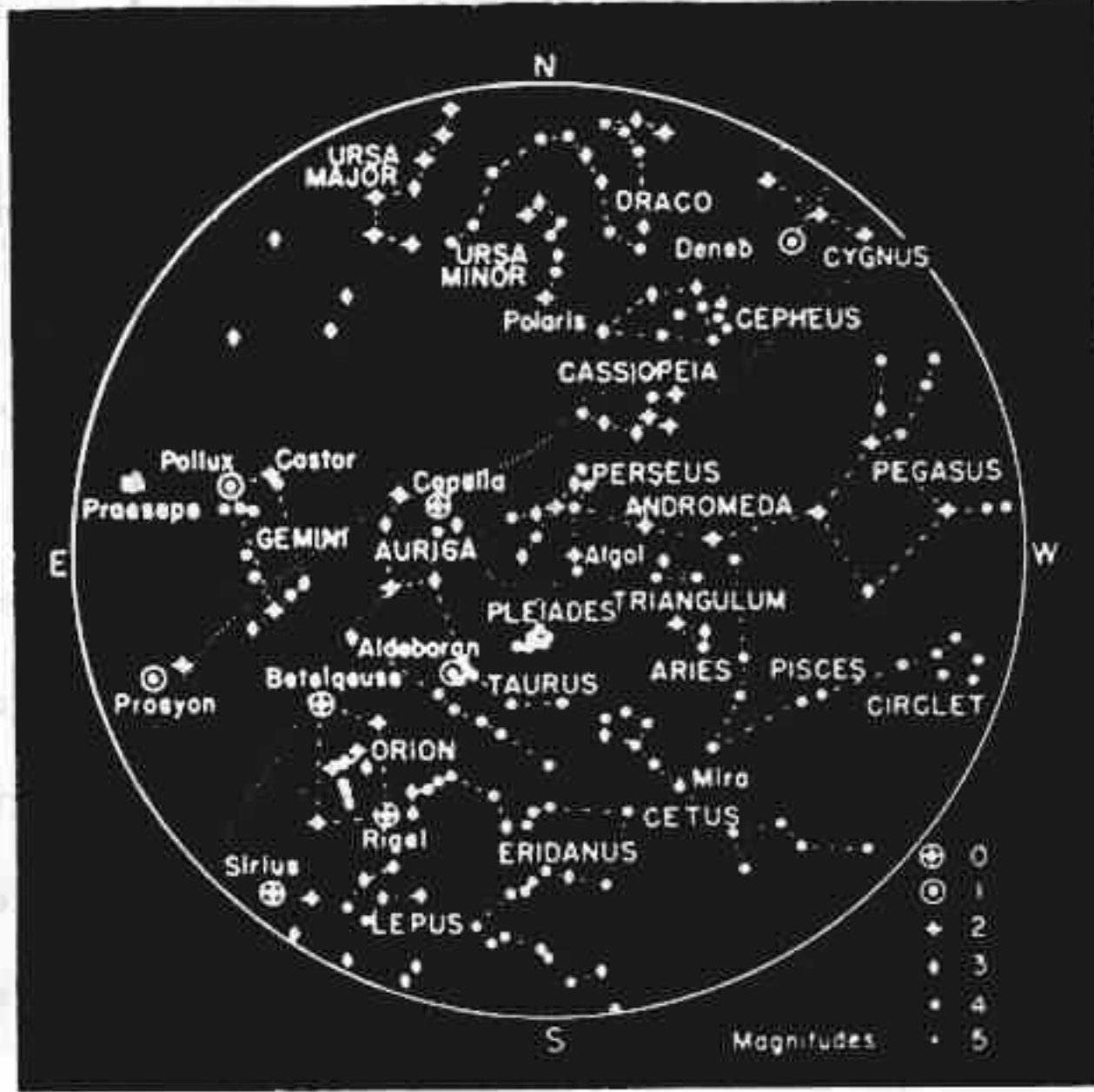
الف

ب

ج

د

شکل ۸۹-۲-۷ نمایش صور فلکی از عرض میانه آسمان (45°) در چهار فصل سال (۹ بعد از ظهر). خطوط نقطه چین نمایش مرزهای راه شیری است. (الف) اول آوریل. (ب) اول ژوئیه. (ج) اول اکتبر. (د) اول ژانویه می باشد.

اسامی خاص بعضی از ستارگان

نام ستارگان	نام لاتین	علامت و نام بین المللی	قدر اختری
آخرالنهر	Achenar	α .Eridanis	۰/۶
بطن قنطورس	Agena	β . Centauri	۰/۹
پروین، ثریا	Pleiades	Pleiades	مجموعه‌ای از ستارگان است
شعبان	Thuban	α .Draco	۳/۵
جدی، ستاره قطبی	Polaris	α .Ursae Minoris	۲/۱ تا ۲/۲ *
جنب الفرس	Algenib	γ . Pegasi	۲/۹
جنب برساوس، مرفق الثریا	Marfak	α .Persei	۱/۹
دبران، چشم‌گاو	Aldebaran	α .Tauri	۱/۱
دبه	Dubhe	α .Ursae Majoris	۲
رأس الجاشی	Ras Algethi	α .Herculis	۲/۸
رأس التواءم المقدم	Castor	α .Geminorum	۱/۶
رأس التواءم المؤخر	Pollux	β . Geminorum	۱/۲
رجل الحبار، قدم الحبار	Rigel	β . Orionis	۰/۳
رجل قنطورس	Rigil Kentarus	α .Centauris	۰/۱
ردف، دمجہ ماکیان	Deneb	α .Cygni	۱/۳
رشا، بطن الحوت	Merch	β . Andromedae	۲/۴
سره الفرس	Sirrah	α .Andromedae	۲/۲
سماک اعزل	Spica	α .Virginis	۱/۲
سماک رامج	Arcturus	α .Boötis	۰/۲
سها	Alcor	δ Ursae Majoris	۵/۷
سهیل	Canopus	α .Carinae	۰/۹
شرطین	Sheratans	β .Arietis	۲/۷

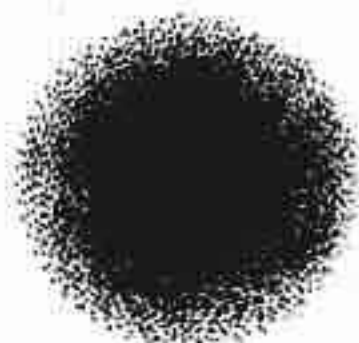
*: ستارگان متغیر

نام ستارگان	نام لاتین	علامت و نام بین المللی	قدر اختری
شعراى شامى ، غمیصا ،	Precyon	α .Canis Minoris	۰/۵
شعراى یمانى ، تیشتیر	Sirius	α .Canis Majoris	-۱/۶
مرفه ، ذنب الاسد	Denebola	β .Leonis	۲/۲
عقد الثریا	Alcyon	η .Tauris	۳/۰
عناق	Mizar	ζ .Ursae Majoris	۲/۴
عیوق ، بزبان	Capella	α .Aurigae	۰/۲
غول	Algol	β .Persei	* ۲/۲ تا ۳/۵
فرد ، عنق الشجاع	Alphard	α .Hydrae	۲/۲
فرقدان	Deux Veaux	β .Ursae Minoris	۲/۲ و ۳/۱
فم الحوت	Famolhout	α .Piscis Austrini	۱/۳
قائد	Alkaid	η .Ursae Majoris	۱/۹
قلب الاسد	Regulus	α .Leonis	۱/۳
قلب العقرب	Antares	α .Scorpii	۱/۲
متن الفرس ، مرکب الفرسى	Markab	α .Pegasi	۲/۶
مراق	Merak	β .Ursae Majoris	۲/۴
مرزم	Mirzam	β .Canis Majoris	۲/۰
منكب الحبار ، ابط الجوزا	Betelgeuse	α .Orionis	* ۱/۲ تا ۰/۱
منكب الفرس	Seheat , Menkib	β .Pegasi	۲/۶
ناطح	Hamal	α .Arietis	۲/۲
نسر طایر ، کرکس پرنده	Altaïr	α .Aquilae	۰/۹
نسر واقع	Vega	α .Lyrae	۰/۱
نیرالفکه	Margarita	α .Coronae Borealis	۲/۳
وزن شمالی ، کفه شمالی	Kiffa Borealis	β .Librae	۲/۷
وزن جنوبی ، کفه جنوبی	Kiffa Australis	α .Librae	۲/۹

* : ستارگان متغیر

۳-۷- کهکشانهای فضائی : بطوریکه از اسم آنها معلوم است کهکشانها مانند بارکاهی می باشند که در اثر عبور از آسمان پراکنده و متفرق گشته اند . ماهیت کهکشانها از مجموعه میلیاردها ستاره بزرگ و کوچک و سیارات گوناگون و اقمار متفاوت و گازهای مختلف و مواد میان ستاره ای و گرد و غبار فضائی تشکیل یافته اند . تاکنون هزاران کهکشان کشف و مورد مطالعه قرار گرفته است .

۱- بیضی گونها

*E0**E4**E7*

۲- مارپیچی ها

*Sa**Sb**Sc*

۳- مارپیچی های مسدود

*SBa**SBb**SBc*

شکل ۳-۷ نمایش انواع مختلف کهکشانهای فضائی (طرح طبقه بندی هابل)

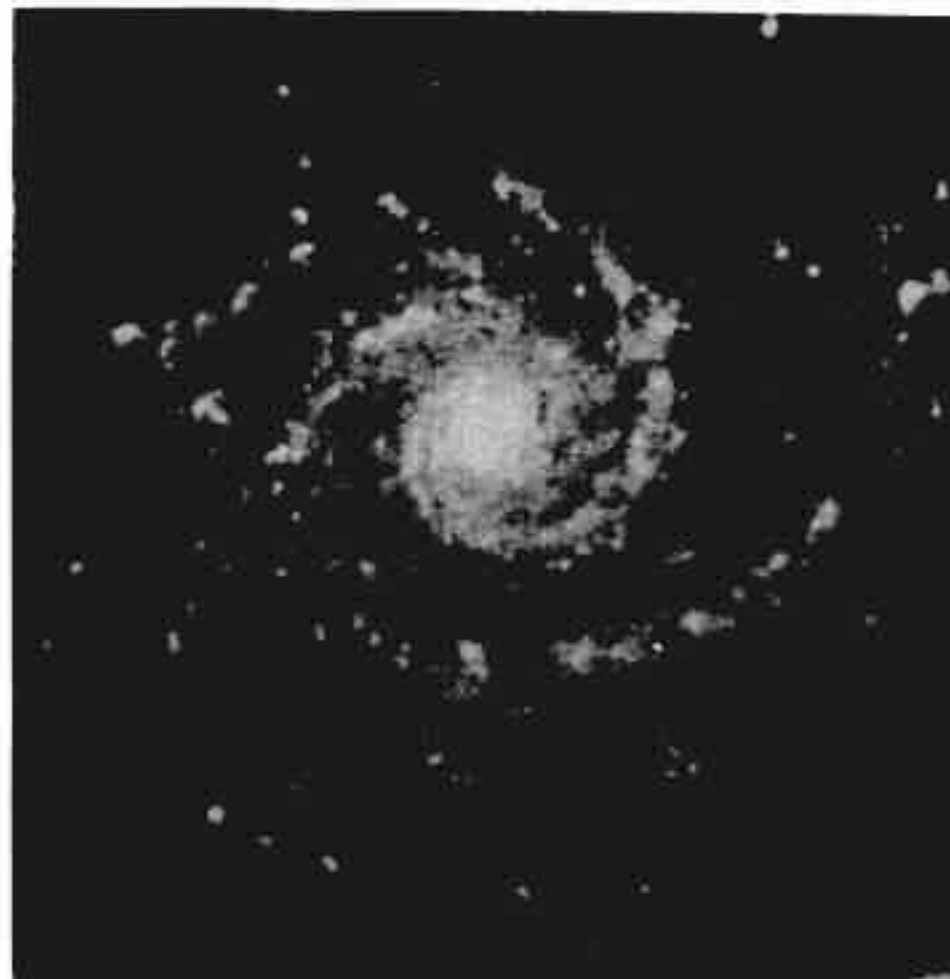
دانشمندان حدس می‌زنند که میلیاردها کهکشان در فضا قرار داشته که با نظم خاصی نسبت به یکدیگر فاصله گرفته و مرتباً " دور می‌شوند . این دور شدن کهکشانها از یکدیگر را در اصطلاح آهنگ انبساط جهان نیز می‌گویند که درباره آن بحث خواهد شد .

کهکشانها را به سه دسته زیر تقسیم کرده‌اند :

۱- کهکشانهای معمولی

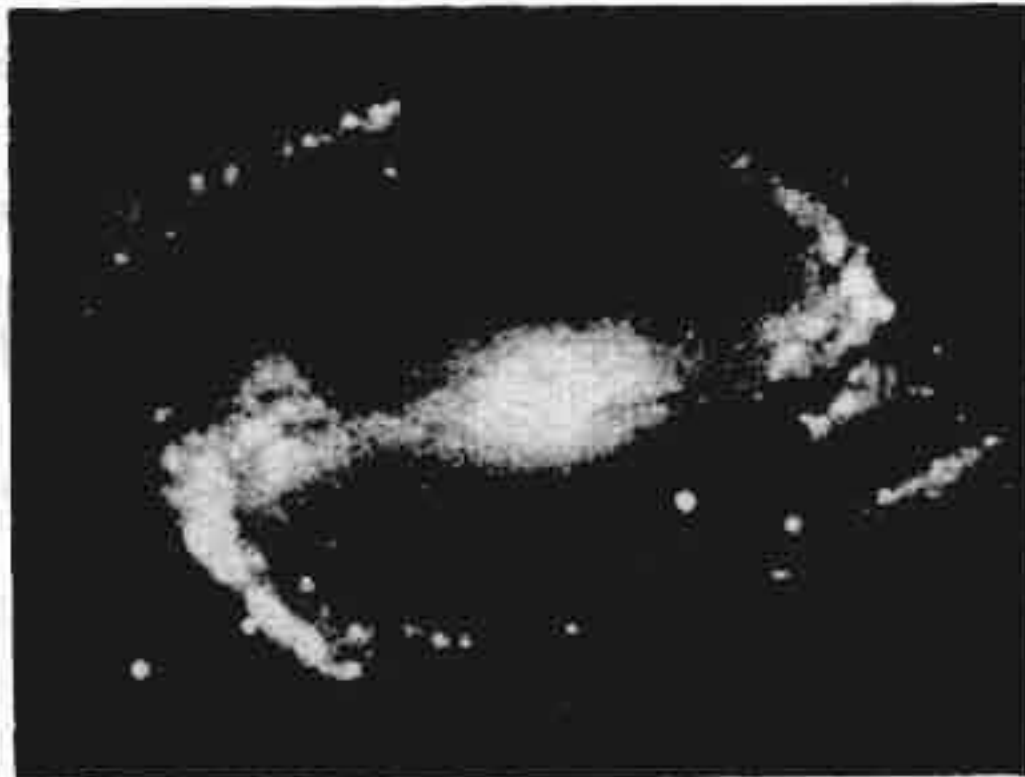
۲- کهکشانهای مارپیچی

۳- کهکشانهای بیضوی

شکل ۱-۳-۷ کهکشان مارپیچی M_{74}

M_{74} ، نمونه زیبایی از یک کهکشان مارپیچی با چندین بازو است . در این کهکشان ، ستارهها از نظر رنگ ، همانند کهکشان خودمان توزیع شده‌اند : ستارههای درخشان سرخ‌رنگ در ناحیه مرکز ، و بسیاری از ستارههای آبی مایل به سفید در ناحیه بازوهای مارپیچی قرار گرفته‌اند . وقتی که هسته کهکشان مارپیچی تقریباً " کوچک است بازوها بیشتر باز و تقریباً " نامنظم دیده می‌شوند .

شکل ۷-۳-۲ کهکشان مارپیچی مسدود

شکل ۷-۳-۳ کهکشان مارپیچی M_{104} که از پهلو مشاهده میشود .

شکل ۵-۳-۷ یک کهکشان بیضوی

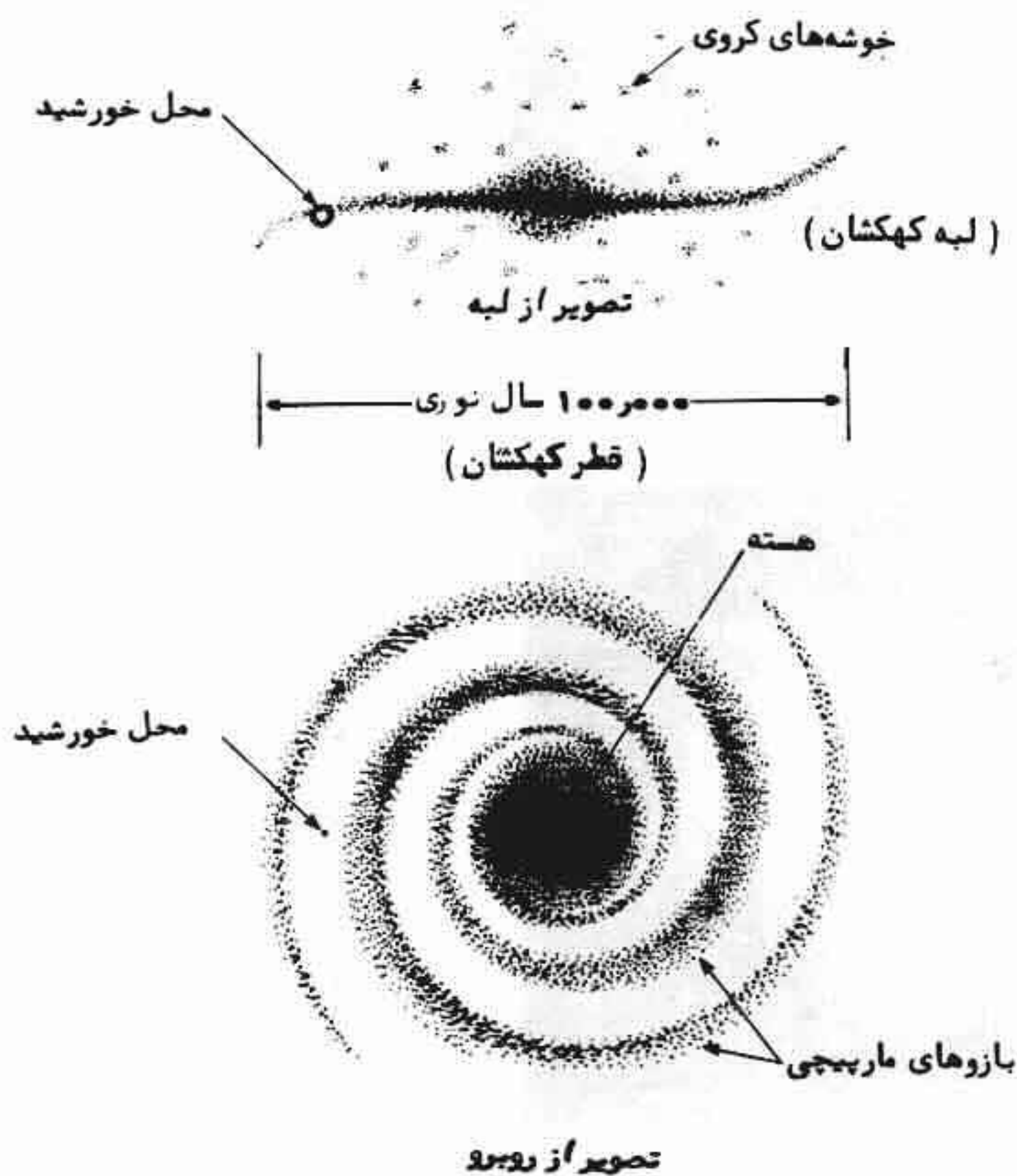
کهکشان، تعداد بسیار زیادی از ستارهها است که در ناحیهای از فضا متمرکز شدهاند. گاهی به کهکشانها جزایر کهیانی میگویند زیرا نواحی بزرگی "تهی" آنها را احاطه می کند. ستاره شناسان اعتقاد دارند حدود صد بلیون کهکشان در حوزه دید تلسکوپهای مروریست. دورترین این کهکشانها، شاید بیشتر از ۱۰ بلیون سال نوری از ما فاصله داشته باشند ولی کهکشانی را که در تصویر ملاحظه می کنید در فاصله $1/800000$ سال نوری قرار گرفته و بدین جهت بعنوان همسایه تلقی می شود. هنگام مشاهده تصویر کهکشانها، در فرمهای گوناگون آنها دقت کنید.

شکل ۴-۳-۷ کهکشان مارپیچی M_{81}

این کهکشان، در فاصله دوری از ما قرار گرفته و احتمالاً "شبه کهکشان خودمان"، راه شیری است. در مرکز آن، تعداد گشیری از ستارگان آمیخته بهم، ناحیه درختانی در تصویر درست گردانند. در یک کهکشان مارپیچی وقتی که هسته نسبتاً بزرگ است بازوها بیشتر به هسته نزدیک هستند. این کهکشان به همراه ۳ کهکشان بیضی شکل دیگر، تشکیل گروهی را می دهند که حدود ۷ میلیون سال نوری از ما دور است. کهکشان M_{81} توسط یک تلسکوپ کم توان بصورت لکهای کوچک و مداسند دیده می شود.

۴-۷- کهکشان راه شیری: گالیه اولین شخصی بود که با دوربین نجومی معروف خودش کهکشان راه شیری را رصد نمود و تعداد زیادی از ستارگان آنرا کشف کرد. کهکشان راه شیری همان کهکشان مربوط به خودمان است که خورشید و سیارات منظومه شمسی در نزدیکی لبه آن قرار گرفته‌اند. این کهکشان بصورت عدسی در وسط محدب بوده و از نوع کهکشان مارپیچی می باشد.

شکل ۱-۴-۷ کهکشان راه شیری